

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2025

ABCHÁZSKO

- 15.2. v 1. kole předčasných prezidentských voleb získali Badra Zurabovič Gunba a Adgur Amiranovič Ardzinba 47,76 %, resp. 38,03 % odevzdaných hlasů a postupují do 2. kola 1.3.; za nimi skončili Robert Aršba (7,75 %), Oleg Bartsits (4,16 %) a Adgur Churchumal (0,93 %), zatímco 1,37 % voličů hlasovalo proti všem kandidátům a 2,72 % odevzdalo neplatný nebo prázdný hlasovací lístek; volební účast dosáhla 68,50 % registrovaných voličů
- 1.3. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Badra Zurabovič GUNBA, který za volební účasti 69,90 % registrovaných voličů získal 55,66 % odevzdaných hlasů, zatímco Adgur Ardzinba 42,25 % (inaugurace 2.4.); neplatné a prázdné hlasy činily 1,68 % odevzdaných
- 3.4. předsedou vlády byl jmenován Vladimír Valeri-ipa (Valerjevič) DELBA
- 18.4. oznámeno složení nové Delbovy vlády (MZV Oleg BARTSITS)

ACEH

- 12.2. do úřadu guvernéra byl uveden Muzakir MANAF

ADŽARSKO

- 4.4. odstoupil předseda vlády Tornike Ridžvadze
- 5.4. gruzínská vláda jmenovala novým předsedou vlády Sulchana TAMAZAŠVILiho, kterého místní parlament, Nejvyšší rada, potvrdil 7.4.

AFGHÁNISTÁN

- 17.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2777 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNAMA do 17.3.2026
- 4.7. jak oznámil ministr zahraničí Amir Khan Muttaqi, Ruská federace se stala prvním státem, který formálně uznal vládu Talibánu v zemi

ALBÁNIE

- 11.5. parlamentní volby do Shromáždění se 140 členy proběhly za volební účasti 44,83 % registrovaných voličů
- 11.9. jmenována nová vláda (MP Edvin „Edi“ Kristaq RAMA, MZV Elisa SPIROPALI)
- 12.9. předsedou Shromáždění byl zvolen Niko PELESHI
- 15.9. prezident Bajram Begaj předložil jmenování vlády parlamentu ke schválení
- 18.9. Shromáždění potvrdilo 82 hlasy ze 140 možných Edi Ramu předsedou vlády
- 19.9. nová vláda se ujala svých povinností

ALTAJ

- 10.6. úřadujícím předsedou vlády byl jmenován Aleksandr Sergejevič PROKOPJEV
- 24.6. poměrem hlasů 23:13 schválil místní parlament, Státní shromáždění El-Kurultaj, Aleksandra Prokopjeva předsedou vlády

ALŽÍRSKO

- 9.3. nepřímé parlamentní volby 58 ze 174 členů Národní rady volebním kolegiem, sestávajícím ze členů shromáždění vilájetů a obcí, v jednomandátních volebních obvodech a s tím, že zbývajících 14 jmenuje prezident

- 19.5. předsedou Národní rady byl zvolen Azzouz NASRI
- 28.8. úřadujícím předsedou vlády jmenoval prezident Sifi GHRIEB-a
- 14.9. prezident Tebboune jmenoval úřadujícího premiéra Ghrieba předsedou vlády, v níž funkci ministra zahraničí nadále zastává Ahmed ATTAF

AMERICKÁ SAMOA

- 3.1. inaugurace guvernéra Pulaali'i Tuiteleleapaga Iuli Nikolao PULA-y

ANDORRA

- 31.5. papež Lev XIV. přijal rezignaci biskupa ze Seo de Urgel Joana Enrika Vives Sicília; novým biskupem a také spoluknížetem Andorry se stal jeho dosavadní zástupce Josep-Lluís SERRANO PENTINAT

ANGOLA

- 17.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Adão Francisco CORREIA DE ALMEIDA

ANGUILLA

- 26.2. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 13 členy se konaly za volební účasti 59,99 % registrovaných voličů
- 27.2. premiérkou byla zvolena Cora RICHARDSON-HODGE, která představila i členy své vlády
- 11.3. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Tara CARTER

ARGENTINA

- 10.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 21.10. s platností od 27.10. odstoupil ministr zahraničí Gerardo Werthein
- 23.10. novým ministrem zahraničí byl jmenován Pablo QUIRNO MAGRANE, který nastoupil do úřadu 28.10.
- 26.10. parlamentní volby 127 poslanců z 257 členů Poslanecké sněmovny a 24 senátorů ze 72 proběhly za volební účasti 67,43 % registrovaných voličů
- 31.10. odstoupil šéf kabinetu Guillermo Francos, kterého 3.11. nahradil Manuel ADORNI
- 3.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Martin Alexis MENEM

ARMÉNIE

- 13.3. ministři zahraničí Arménie a Ázerbajdžánu, Ararat Mirzojan a Ceyhun Bayramov, oznámili úspěšné dokončení mírové smlouvy k řešení sporného území Náhorní Karabach, od září 2023 obsazeného Ázerbajdžánem, kterému bude nadále patřit; smlouvu lze podepsat po vyřešení právních otázek (stažení žalob u ICJ, ICC a Evropského soudu pro lidská práva) a po změně arménské ústavy, která zmiňuje nezávislý Náhorní Karabach)
- 25.6. po obvinění z teroristických akcí za účelem svržení vlády zatklly bezpečnostní síly 16 příslušníků opozičního hnutí Svatý boj, vedeného arcibiskupem Bagratem Galstanjanem
- 8.8. na summitu ve Washingtonu a za účasti prezidenta USA podepsali arménský premiér Nikol Pašinjan a prezident Ázerbajdžánu Ilhan Alijev mírovou dohodu o ukončení 35 let trvajícího konfliktu o Náhorní Karabach a o další obchodní, dopravní a diplomatické spolupráci

ARUBA

- 14.1. guvernér Alfonso Boekhoudt jmenoval *formateurs* nové vlády Mike EMAN-a a Gerlien CROES-ovou
- 7.2. *formateurs* informovali guvernéra o dosažení dohody o nové vládě, které bude předsedat Michiel Godfried „Mike“ EMAN
- 27.3. předsedou Parlamentu byl zvolen Marlon SNEEK
- 28.3. předsedou vlády jmenován Michiel Godfried Mike EMAN, který se ujal úřadu s ostatními členy svého kabinetu

ATHOS

- 14.6. úřad představeného Svatého společenství a Svatého Epistacia (*Protépištátis*) na roční období nastoupil představený géron kláštera Megístis Lávras AVRAÁM

AUSTRÁLIE

- 28.3. premiér Anthony Albanese oznámil, že federální parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy se uskuteční 3.5.
- 3.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a 40 ze 76 členů Senátu se konaly za volební účasti 90,70 % resp. 90,83 % registrovaných voličů
- 12.5. nově zvolený premiér Anthony Norman ALBANESE jmenoval novou vládu, která nastoupila do úřadu 13.5. (MZV Penelope „Penny“ Ying Yen WONG)
- 22.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Milton DICK a předsedkyní Senátu znovu Sue LINES

AZÁD KAŠMÍR

- 17.11. novým předsedou vlády byl zvolen 36 hlasy z 53 členů Zákonodárného shromáždění Raja Faisal Mumtaz RATHORE, který se 18.11. ujal funkce složením slibu do rukou jeho předsedy Chaudhry Latifa Akbara

ÁZERBAJDŽÁN

- 13.3. ministři zahraničí Arménie a Ázerbajdžánu, Ararat Mirzojan a Ceyhun Bayramov, oznámili úspěšné dokončení mírové smlouvy k řešení sporného území Náhorní Karabach, od září 2023 obsazeného Ázerbajdžánem, kterému bude nadále patřit; smlouvu lze podepsat po vyřešení právních otázek (stažení žalob u ICJ, ICC a Evropského soudu pro lidská práva) a po změně arménské ústavy, která zmiňuje nezávislý Náhorní Karabach)
- 8.8. na summitu ve Washingtonu a za účasti prezidenta USA podepsali arménský premiér Nikol Pašinjan a prezident Ázerbajdžánu Ilhan Alijev mírovou dohodu o ukončení 35 let trvajícího konfliktu o Náhorní Karabach a o další obchodní, dopravní a diplomatické spolupráci

BANGLADÉŠ

- 6.6. úřednická vláda oznámila, že parlamentní volby se uskuteční v dubnu 2026
- 7.8. úřadující premiér Muhammad Yunus oznámil, že příští parlamentní volby se uskuteční do začátku ramadánu v únoru 2026
- 11.12. prezident Mohammad Shahabuddin Chuppu vyhlásil parlamentní volby na 12.2.2026 s tím, že po nich odstoupí z úřadu

BANGSAMORO

- 12.3. hlavním ministrem autonomní oblasti jmenován Abdulraof Abdulraof MACACUA

21.10. předsedou Parlamentu byl zvolen Mohammad Shuaib YACOB

BARBADOS

- 16.9. premiérka Mia Amor Mottleyová a vůdce opozice Ralph Thorne společně navrhli parlamentu na úřad prezidenta podplukovníka Jeffrey Davidsona Bostice; parlament o návrhu rozhodl 7.10.
- 7.10. Poslanecká sněmovna a Senát zvolily aklamací novým prezidentem Jeffrey Davidsona BOSTIC-e (inaugurace 30.11.)

BARBUDA

7.4. předsedou Rady Barbudy zvolen John MUSSINGTON

BARMA – MYANMAR

- 31.1. vláda prodloužila výjimečný stav o dalších šest měsíců
- 31.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.3. šéf vojenské junty generál Min Aung Hlaing oznámil, že všeobecné volby jsou plánované na prosince 2025 nebo leden 2026
- 2.4. ve snaze urychlit záchranu lidí a obnovu života na územích zasažených zemětřesením z 28.3., vyhlásila vláda dočasné příměří v bojích s rebely z Národně-osvobozené armády Ta'ang v Šanském státě od 2.4. do 22.4.; ti tak učinili jednostranně již dříve
- 31.7. vojenská junta ukončila výjimečný stav v zemi v souvislosti s přípravami všeobecných voleb v prosinci t.r.; současně byla rozpuštěna Rada státní správy a nahrazena Komisí pro národní bezpečnost a mír, které předsedá generál MIN Aung Hlaing, a jmenována prozatímní vláda (MP Nyo SAW, MZV Than SWE)
- 7.8. zemřel úřadující prezident Myint Swe, jehož funkci od června 2024 vykonával šéf vojenské junty Min Aung Hlaing
- 17.8. volební komise oznámila, že 1. fáze všeobecných voleb bude zahájena 28.12.; registrovalo se do ní 55 politických stran
- 28.12. 1. fáze parlamentních voleb do obou komor Svazového shromáždění s 664 členy ve 265 městských obvodech ze 330, v nichž jsou bezpečnostní podmínky pro konání splněny; zvoleno bylo 31 poslanců Národního shromáždění (*Amyotha Hluttaw*) a 116 poslanců Lidového shromáždění (*Pyithu Hluttaw*), volební účast dosáhla 52 % registrovaných voličů

BELGIE

- 7.1. král Filip prodloužil mandát *formateur*a Barta De Wevera do 31.1.
- 31.1. dosaženo dohody o sestavení nové vlády
- 3.2. jmenována nová vláda (MP Bart Albert Liliane DE WEVER, MZV Maxime PRÉVOT)
- 7.2. poměrem hlasů 81:66 vyslovila Poslanecká sněmovna důvěru De Weverově vládě
- 21.2. předsedou Senátu byl zvolen Vincent BLONDEL
- 14.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Peter DE ROOVER a předsedou Senátu opět Vincent BLONDEL

BELIZE

- 11.2. předseda vlády John Briceño doporučil generální guvernérce rozpustit parlament a vypsát nové parlamentní volby na 12.3.
- 12.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 31 členy se uskutečnily za volební účasti 64,97 % registrovaných voličů

- 13.3. předsedou vlády byl znovu jmenován Juan „Johnny“ Antonio BRICEÑO
- 15.3. oznámeno složení nové vlády (MZV Francis William FONSECA)
- 9.5. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla znovu zvolena Valerie WOODS a předsedkyní Senátu opět Carolyn Trench SANDIFORD
- 11.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BĚLORUSKO

- 26.1. na sedmý mandát v délce trvání pěti let byl prezidentem opět zvolen Alexander Grigorjevič LUKAŠENKO /Aljaksandr Ryhoravič Lukašenka/, který za volební účasti 85,69 % registrovaných voličů získal 87,48 % odevzdaných hlasů ; za ním se umístili Sergej Alexandrovič Syrankov (3,23 %), Oleg Sergejevič Gajdukevič /Aleyh Syrhejevič Hajdukjevič/ (2,03 %), Anna Anatoljevna Kanopackaja /Hanna Anatoljeuna Kanapackaja/ (1,87 %) a Alexander Nikolajevič Chižňak (1,75 %), proti všem hlasovalo 3,63 % voličů, prázdné a neplatné lístky odevzdalo 0,76 % voličů
- 3.2. vláda Romana Golovčenko podala demisi po ukončených prezidentských volbách
- 10.3. novým předsedou vlády byl jmenován Aljaksandar Genrychavič TURČYN
- 13.12. poté, co USA zrušily sankce, propustila země 123 nejvýznamnějších politických vězňů; dohodla se na tom vláda po jednání se zmocněncem prezidenta Trumpa pro Bělorusko Johnem Coalem v Minsku

BENIN

- 7.12. armáda zlikvidovala pokus části ozbrojených sil o svržení prezidenta Patrice Talona, rozpuštění vlády, zrušení ústavy a převzetí moci přechodnou vojenskou radou, kterou měl vést pplk. Pascal Tigri

BERMUDY

- 14.1. ze země odletěla guvernérka Reny Lalgieová, úřadujícím guvernérem se stal Tom OPPENHEIM
- 23.1. úřad guvernéra nastoupil Andrew MURDOCH
- 18.2. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny (*House of Assembly*) se 36 členy se konaly za volební účasti 54,99 % registrovaných voličů
- 25.2. premiérem byl znovu zvolen Edward David BURT, který také oznámil složení své nové vlády

BOLÍVIE

- 17.8. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Rodrigo Paz Pereira (32,06 %) a Jorge Fernando „Tuto“ Quiroga Ramírez (26,70 %), kteří postoupili do 2. kola 19.10., na dalších místech skončili Samuel Jorge Doria Medina Auza (19,69 %), Andrónico Rodríguez Ledezma (8,51 %), Manfred Armando Antonio Reyes Villa Bacigalupi (6,75 %), Carlos Eduardo Del Castillo Del Carpio (3,17 %), Max Jhonny Fernández Saucedo (1,67 %) a Pavel Aracena (1,45 %), neplatné hlasy (19,87%), prázdné hlasy (2,50 %) a volební účast dosáhla 86,95 % registrovaných voličů
- 17.8. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění (*Asamblea Legislativa Plurinacional*), sestávajícího z Poslanecké sněmovny se 130 členy a Senátu se 36 členy, se konaly za volební účasti 88,96 % registrovaných voličů
- 19.10. novým prezidentem byl zvolen Rodrigo PAZ PEREIRA, pro kterého hlasovalo 54,96 % voličů (inaugurace 8.11.), zatímco jeho soupeř Jorge Fernando Quiroga Ramírez získal podporu jen 45,04 % voličů; neplatné hlasy činily 4,69 % a

- prázdné hlasovací lístky 0,73 %, volební účast dosáhla 85,32 % registrovaných voličů
- 6.11. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Roberto Julio CASTRO SALAZAR a předsedou Senátu Diego Esteban Mateo ÁVILA NAVAJAS
- 9.11. jmenována nová vláda (MZV Fernando Hugo ARAMAYO CARRASCO)

BOSNA A HERCEGOVINA

- 16.2. funkci předsedy Sněmovny národů nastoupil Nikola ŠPIRIĆ
- 16.7. úřad předsedy prezidia nastoupil Željko KOMŠIĆ
- 1.8. funkci předsedy Sněmovny reprezentantů nastoupil Marinko ČAVARA
- 18.8. Ústavní soud potvrdil odvolání Milorada Dodika z funkce prezidenta Republiky srbské
- 16.10. funkci předsedy Sněmovny národů převzal Kemal ADEMOVIĆ
- 4.11. Ústavní soud zamítl odvolání bývalého prezidenta Republiky srbské Dodika proti zákazu jeho veřejných funkcí

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 7.3. prezident Dodik podepsal zákon Národního shromáždění, který zakazuje působení Ústavního soudu Bosny a Hercegoviny a federální prokuratury, policie a zpravodajských služeb na území RS; je to reakce na odsouzení prezidenta Milorada Dodika okresním soudem v Sarajevu za pohrdání rozhodnutím nejvyššího představitele OSN v Bosně a Hercegovině Christiana Schmidta a s tím spojeným zbavením funkce prezidenta RS
- 12.3. protože se nedostavili k nařízenému výslechu, vydal federální prokurátor zatykač na prezidenta Milorada Dodika, předsedu vlády Radovana Viškoviće a předsedu parlamentu Nenada Stevandiće, kteří se odmítli řídit pokyny představitele OSN Schmidta; prezident se obrátil na Rusko, aby v RB OSN zablokovalo prodloužení mise EUFOR v Bosně a Hercegovině
- 6.8. Ústřední volební komise zrušila mandát prezidentu Miloradu Dodikovi poté, co odmítl uposlechnout rozsudku soudu, který mu zakázal vykonávat politický úřad; rozhodnutí vstoupil v platnost po skončení lhůty pro příp. Dodikovo odvolání proti rozsudku
- 18.8. krátce předtím, než Apelační komora Ústavního soudu Bosny a Hercegoviny odmítla odvolání bývalého prezidenta Dodika proti rozsudku ÚS, odstoupil předseda vlády Radovan Višković; prezidentské volby se mají podle ústavy konat do 90 dní
- 19.8. Milorad Dodik oznámil, že neuznává rozsudky a ohlásil referendum o jeho setrvání ve funkci do konce září, resp. možné referendum o nezávislosti Republiky srbské na Bosně a Hercegovině v prosinci 2025
- 22.8. Národní shromáždění přijalo demisi premiéra Viškoviće a schválilo zákon o organizaci referenda o obnovení prezidentského mandátu Milorada Dodika, které proběhne 25.10.
- 23.8. prezident Dodik nominoval do funkce předsedy vlády Savo MINIĆ-e
- 28.8. Ústřední volební komise B+H vyhlásila prezidentské volby na 23.11.
- 2.9. premiér Savo Minić byl potvrzen Národním shromážděním a ujal se své funkce
- 3.9. Volební komise RS oznámila, že neuspořádá 23.11. prezidentské volby, které nařídila Ústřední volební komise Bosny a Hercegoviny
- 19.9. prezident Milorad Dodik předal svůj úřad viceprezidentu Davoru PRANJIĆ-ovi
- 29.9. Dodik souhlasil s tím, že již nebude kandidovat v prezidentských volbách a jeho strana navrhne jiného kandidáta na tento úřad

- 18.10. Národní shromáždění jmenovalo prozatímní prezidentkou Anu Trišić BABIĆ-ovou
- 4.11. Ústavní soud zamítl odvolání bývalého prezidenta Republiky srbské Dodika proti zákazu jeho veřejných funkcí
- 23.11. v prezidentských volbách zvítězil Siniša KARAN s 50,39 % odevzdaných hlasů (inaugurace 17.2.2026), za ním skončili Branko Blanuša (48,22 %), Dragan Djokanović (0,46 %), Nikola Lazarević (0,39 %), Igor Gašević (0,31 %) a Slavko Dragičević (0,24 %); neplatné hlasy činily 0,19 %, prázdné hlasy 1,69 % a volební účast dosáhla 35,54 % registrovaných voličů

BOUGAINVILLE

- 6.2. vláda autonomie vyhlásila všeobecné volby na 4.9.
- 4.9. prezidentem byl znovu zvolen Ishmael TOROAMA, když získal cca 65 % hlasů, odevzdaných celkem sedmi kandidátům; ve druhém kole hlasování 29. 9. byl zvolen 83 % hlasujících (inaugurace 6.10.)
- 4.9. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 45 volenými a dvěma funkcionáři ex-offo

BRAZÍLIE

- 1.2. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Hugo Motta WANDERLEY DA NÓBREGA, předsedou Federálního senátu pak David Samuel ALCOLUMBRE TOBELEM
- 26.3. poměrem hlasů 5:0 rozhodl Nejvyšší soud o tom, že prokuratura může obžalovat bývalého prezidenta Jaira Bolsonaro z organizování státního převratu po prohraných prezidentských volbách v r. 2022; dne 11.9. byl Nejvyšším federálním soudem shledán vinným a odsouzen k 27 letům a 3 měsícům vězení

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

- 6.1. úřadujícím administrátorem se stal Michael VIDLER, 1.4. potvrzen ve funkci
- 22.5. Británie a Mauricius podepsaly dohodu o předání svrchovanosti nad Čagoskými ostrovy Mauriciu s tím, že Británie a USA budou moci po dobu 99 let využívat a spravovat strategicky důležitou vojenskou základnu na atolu Diego Garcia; tímto aktem končí existence Britského indickooceánského území

BULHARSKO

- 15.1. Rusen Dimitrov ŽELJAZKOV přijal nabídku prezidenta Radeva, aby sestavil novou vládu, a předal mu návrh na její složení (MZV Georgi GEORGIEV)
- 16.1. Lidové shromáždění vyslovilo nové vládě důvěru poměrem hlasů 125:114 a umožnilo jí, aby se téhož dne ujala svých povinností
- 29.10. předsedkyní Lidového shromáždění byla zvolena Raja Nazar NAZARJAN
- 11.12. před hlasováním o důvěře vládě v parlamentu podala vláda premiéra Željazkova demisi po opakovaných protikorupčních demonstracích veřejnosti
- 12.12. Lidové shromáždění potvrdilo poměrem hlasů 227:0 demisi vlády

BURKINA FASO

- 29.1. země oficiálně ukončila členství v regionálním sdružení ECOWAS
- 22.4. ministr bezpečnosti Mahamadou Sana oznámil, že vláda zmařila pokus současných i minulých důstojníků o svržení režimu Ibrahima Traorého, jehož organizátoři pocházejí ze sousedního Pobřeží slonoviny

- 17.7. ministr územní správy Emile Zerbo oznámil, že vláda rozpouští Národní volební komisi s tím, že volby v budoucnu bude organizovat státní správa, resp. ministerstvo vnitra
- 23.9. nejvyšší představitelé vojenských vlád v Burkině, Mali a Nigeru oznámili ve společném komuniké, že jejich země přestávají s okamžitou platností uznávat autoritu Mezinárodního trestního soudu (ICC) OSN v Haagu, který označili za „nástroj neokolonialistického útlaku“

BURUNDI

- 5.6. parlamentní volby do Národního shromáždění se 100 volenými členy se konaly za volební účasti 98,88 % registrovaných voličů
- 13.6. po ukončení sčítání hlasů v parlamentních volbách oznámila volební komise, že bylo vytvořeno dalších 11 kooptovaných poslaneckých mandátů, aby byla zachována politická stabilita; celkový počet členů Národního shromáždění bude tedy v následujícím volebním období činit 111 poslanců
- 25.7. nepřímé parlamentní volby do Senátu se 13 členy, kteří jsou voleni volebními kolegií složených z radních komunálních rad
- 31.7. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Gélase Daniel NDABIRABE
- 5.8. předsedou Senátu byl zvolen Gervais NDIRAKOBUCA
- 5.8. předsedou nové vlády jmenován Nestor NTAHONTUYE, kterého téhož dne potvrdily Národní shromáždění i Senát a složením slibu se ujal úřadu
- 5.8. jmenována nová vláda (MZV Édouard BIZIMANA)

CURAÇAO

- 1,-2.2. primární volby stran nezastoupených v parlamentu o účast v parlamentních volbách proběhly za účasti 4.623 voličů a rozhodly o připuštění dvou malých politických stran, neboť dosáhly požadovaného minimálního počtu 848 obdržených hlasů
- 20.3. před parlamentními volbami odstoupila vláda Gilmara Pisase
- 21.3. parlamentní volby do Parlamentu (Stavů) s 21 členem proběhly za volební účasti 68,74 % registrovaných voličů
- 25.3. guvernérka Lucille George-Wout vyzvala vítězné Hnutí za budoucnost Curaçaa (MKF), aby zformovalo novou vládu
- 11.4. *formateur* nové vlády jmenovala guvernérka Chestera PETERSON-a
- 11.5. předsedou Parlamentu byl zvolen Fergino BROWNBILL
- 2.6. *formateur* Chester Peterson předal guvernérce George-Woutové konečnou zprávu o sestavení vlády vedené Gilmarem Simonem „Pik“ PISAS-em
- 9.6. vláda premiéra Pisase složila slib a ujala se funkce

ČAD

- 9.1. ministr zahraničí Abderaman Koulamallah oznámil potlačení pokusu o svržení a zabití prezidenta Débyho, při kterém bylo všech 18 útočníků na prezidentský palác zabito
- 4.2. po ustavující schůzi nového Národního shromáždění odstoupila vláda Allamaye Haliny, kterého však prezident znovu jmenoval předsedou vlády a pověřil ho jejím sestavením
- 4.2. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Ali Kolotou TCHAÏMI
- 6.2. jmenována nová vláda (MP Allamaye HALINA, MZV Abdoulaye Sabre FADOUL)

- 25.2. nepřímé parlamentní volby do Senátu s 69 členy, z nichž je 46 voleno volebním kolegiem, sestávajícím ze členů provinčních a městských rad, a 23 je jmenováno prezidentem
- 7.3. předsedou Senátu byl zvolen Haroun KABADI

ČESKO

- 13.5. prezident vyhlásil parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 200 členy na 3. a 4.10.
- 30.5. odstoupil ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Blažek kvůli podezření z praní špinavých peněz; prezident republiky demisi přijal 9.6.
- 10.6. novou ministryní spravedlnosti jmenována Mgr. Eva DECROIX, MBA, MPA, Ph.D.
- 18.6. poměrem hlasů 98:94 odmítla Poslanecká sněmovna návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě v souvislosti s tzv. bitcoinovou kauzou
- 3.-4.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 200 členy proběhly za volební účasti 68,95 % registrovaných voličů
- 27.10. prezident republiky pověřil předsedu vítězné strany Andreje Babiše jednáním o sestavení vlády
- 4.11. odstoupila hejtmanka Karlovarského kraje Jana Mračková Vildumetzová; úřadujícím hejtmánem se stal její první náměstek Martin HURAJČÍK
- 5.11. za účasti 197 poslanců zvolila Poslanecká sněmovna na svém ustavujícím zasedání novým předsedou Tomio OKAMURU, který získal 107 hlasů, zatímco jeho protikandidát J. Bartošek 81 a zdrželo se devět členů PS; 1. místopředsedou byl zvolen Patrik Nacher (144 hlasů) a místopředsedou Jiří Barták (113 hlasů)
- 6.11. vláda Petra Fialy podala demisi do rukou prezidenta republiky, který ji přijal
- 14.11. dalším místopředsedou Poslanecké sněmovny byl 121 hlasy ze 185 možných zvolen Jan Skopeček
- 26.11. designovaný premiér představil nominanty na členy své vlády (MZV Mgr. Petr MACINKA)
- 8.12. novým hejtmánem Karlovarského kraje byl hlasy 29 ze 43 přítomných zastupitelů zvolen Mgr. Petr KUBIS
- 9.12. novým předsedou vlády byl jmenován Ing. Andrej BABIŠ
- 15.12. prezident republiky jmenoval novou vládu, jejíž členové se ještě téhož dne ujali svých funkcí

ČUVAŠSKO

- 28.2. po odvolání svého předchůdce, stal se úřadujícím předsedou vlády Sergej Gennadijevič ARTAMONOV
- 24.4. poměrem hlasů 38:2 schválila Státní rada řádným předsedou vlády Sergeje Gennadijeviče Artamonova
- 14.9. ve volbách hlavy republiky byl znovu zvolen Oleg Alexejevič NIKOLAJEV s 68,2 % odevzdaných hlasů, za ním skončili Konstantin Stěpanov (14,5 %), Maxim Morozov (8,5 %), Vladimir Iljin (5,7 %) a Vladimir Savinov (3,1 %); volební účast činila 58,4 % registrovaných voličů

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 16.8. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Alfredo PACHECO OSORIA a předsedou Senátu opět Ricardo DE LOS SANTOS POLANCO

DŽIBUTSKO

1.4. novým ministrem zahraničí byl jmenován Abdoukader Houssein OMAR

EGYPT

- 4.-5.8. parlamentní volby do Senátu s 200 volenými členy se konaly za volební účasti 17,09 % registrovaných voličů
- 12.8. prezident jmenoval zbývajících 100 senátorů, čímž ukončil ustavení horní komory parlamentu v počtu 300 členů na období 2025-2030
- 18.10. předsedou Senátu byl zvolen Essam El Din Ahmed Mohamed FARID
- 10.-11.11. 1. fáze parlamentních voleb ve 14 gubernorátech do Poslanecké sněmovny s 596 členy skončila za volební účasti 23 % registrovaných voličů zvolením 70 poslanců, z nichž však bylo 19 dne 18.11. odvoláno, když byly výsledky v 19 volebních obvodech anulovány
- 24.-25.11. 2. fáze parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny ve zbývajících 13 gubernorátech za volební účasti 29,8 % registrovaných voličů
- 3.-4.12. 2. kolo 1. fáze parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny
- 17.-18.12. 2. kolo 2. fáze parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny
- 28.12. opakované volby z 1. fáze parlamentních voleb

EKVÁDOR

- 9.2. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Daniel Roy Gilchrist Noboa Azín se 44,17 % odevzdaných hlasů a Luisa Magdalena González Alcivar se 44,00 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 13.4.; na dalších místech skončili Segundo Leonidas Iza Salazar (5,25 %), Andrea González Náder (2,69 %), Henry Fabián Kronfle Kozhaya (0,71 %), Pedro Granja (0,53 %), Jorge Elías Escala Zambrano (0,39 %), Jaime Antonio Jairala Vallazza (0,40 %), Henry Eduardo Cucalón Camacho (0,36 %), Luis Felipe Tillería (0,32 %), Francesco Tabacchi (0,26 %), Víctor Araus (0,22 %), Carlos Xavier Rabascall Salazar (0,22 %), Enrique Gómez (0,18 %), Juan Cueva (0,17 %) a Iván Saquicela (0,12 %); volební účast dosáhla 82,01 % registrovaných voličů, neplatné hlasy představovaly 6,80% a prázdné 2,16 %
- 9.2. parlamentní volby do Národního shromáždění se 137 členy se konaly za volební účasti 82,01 % registrovaných voličů
- 13.4. za volební účasti 82,97 % registrovaných voličů byl prezidentem znovu zvolen Daniel Roy Gilchrist NOBOA AZIN, když ho podpořilo 55,63 % voličů, zatímco Luisu Magdalenu Gonzáles Alcivar 44,37 %; neplatné hlasy činily 6,70 a prázdné 0,67 % odevzdaných hlasů
- 14.4. poražená kandidátka levicové opozice odmítla výsledky uznat jako zmanipulované a požaduje přepočítání hlasů kvůli evidentnímu porušování volebního zákona
- 14.5. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Niels OLSEN PEET
- 29.7. z úřadu odstoupil ministr vlády José de la Gasca, jeho nástupkyní se stala Zaida ROVIRA JURADO
- 16.11. referendum o změnách ústavy zamítlo mj. i návrh prezidenta Noboy na zřízení zahraničních vojenských základů v zemi, když se proti jeho návrhu na změny ústavy vyslovily téměř 2/3 hlasujících; hlasy proti dosahovaly od 53,1 do 61,8 % voličů u všech čtyř otázek referenda (zahraniční základny, snížení počtu členů parlamentu, krácení financování politických stran ze státního rozpočtu a svolání Ústavodárného shromáždění k přípravě nové ústavy)
- 20.11. novou ministryní vlády se stala Lourdes Nataly MORILLO SOLÓRZANO

ERITREA

- 12.12. země opustila regionální blok IGAD poté, co podpořil Etiopii v jejím sporu s Eritreou o demokratické reformy v zemi; po předchozím odchodu z r. 2007 se země do IGAD vrátila teprve r. 2023

ESTONSKO

- 10.3. premiér Kirsten Michal vyloučil ze své koaliční vlády Sociálně demokratickou stranu, jejíž ministři rezignovali 11.3. (MZV zůstává)
- 27.3. předsedou Státního shromáždění byl znovu zvolen Lauri HUSSAR

ETIOPIE

- 11.1. na první státní návštěvě somálského prezidenta Mohamuda v Etiopii po deklaraci z Ankary z 11.12.2024 se obě země dohodly na plném obnovení diplomatických vztahů a dalším posílení vzájemné spolupráce
- 18.2. v turecké Ankaře začalo 1. kolo technických jednání expertů Somálska a Etiopie o vyřešení sporu, způsobeného dohodou Somalilandu s Etiopií o jejím přístupu k moři
- 14.3. prozatímní správce (prezident) státu Tigray Getachew Reda odletěl na konzultace do Addis Abeby poté, co 13.3. opoziční frakce Tigrayské lidové osvobozené fronty (TPLF) vedená jejím předsedou Debretsionem Gebremichaelem jmenovala své přívržence do správy státu v jeho hlavním městě Mekelle
- 26.3. ve snaze najít nového prozatímního prezidenta státu Tigray, obrátil se premiér Abyi na vedení TPLF, aby mu poslalo návrhy na nástupce Getachewa Redy s tím, že mandát prozatímní správy se prodlouží o rok
- 14.5. Národní volební komise odmítla zaregistrovat Tigrayskou lidovou osvobozenou frontu (TPLF) pro příští parlamentní volby a zrušila její právní status, protože fronta vinou frakcionářské činnosti neuspořádala volby svých orgánů a generální shromáždění (sjezd), jak požaduje zákon; vedení TPLF následně požádalo AU o zprostředkování jejího sporu s federálními orgány země

FALKLANDY

- 1.4. šéfkou správy (*Chief Executive*) se stala Andrea Patricia CLAUSEN
- 25.7. úřadujícím guvernérem se stal Stephen BRICE
- 29.7. úřad guvernéra nastoupil Colin MARTIN-REYNOLDS
- 11.12. parlamentní volby osmi členů Zákonodárního shromáždění s celkem 11 členy se konaly za volební účasti 82,67 % registrovaných voličů

FIDŽI

- 16.12. změny ve vládě, od 19.1.2026 se novým ministrem zahraničí stane Sikiasi Raisevu DITOKA

FILIPÍNY

- 5.2. po několikaměsíčních sporech ve vedení státu rozhodla Poslanecká sněmovna hlasy 215 ze 306 svých členů o impeachmentu viceprezidentky Sary Duterteové, kterou prezident Marcos obvinil z korupce veřejných prostředků a z výzev k jeho zavraždění; záležitost byla postoupena ke schválení 24-člennému Senátu
- 12.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 317 členy a poloviny ze 24 senátorů proběhly za volební účasti 83,40 % , resp. 82,20 % registrovaných voličů

- 22.5. prezident Ferdinand Romualdez Marcos Jr. nařídil členům svého kabinetu, aby v souladu s ústavou odstoupili z funkce
- 23.5. prezident jmenoval novou vládu (MZV Theresa Parreño LAZARO)
- 10.6. Senát vrátil rozhodnutí o odvolání viceprezidentky Sary Duterteové Poslanecké sněmovně, aby vysvětlila jeho ústavnost
- 25.7. Nejvyšší soud zastavil parlamentní proceduru sesazení viceprezidentky Sary Duterteové s odvoláním na ústavní zákaz opakovaného impeachmentu v jednom kalendářním roce; k příp. opakovanému pokusu o odvolání viceprezidentky bude moci dojít nejdříve v únoru 2026
- 28.7. předsedou Poslanecké sněmovny zvolen s účinností od 17.9.2025 znovu Faustino „Bojie“ De Guzman DY III.
- 8.9. předsedou Senátu byl zvolen Vicente „Tito“ Castelo SOTTO III.
- 17.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

FINSKO

- 4.2. předsedou Sněmu byl zvolen opět Jussi Kristian HALLA-AHO

FRANCIE

- 16.1. levicové opozici se nepodařilo v Národním shromáždění odvolat vládu premiéra Bayrou, když pro její návrh na vyslovení nedůvěry hlasovalo jen 131 poslanců, ačkoliv ústava požaduje nejméně 289 hlasů pro
- 5.2. ani napodruhé se krajně levicové opozici nepodařilo ve dvou hlasováních Národního shromáždění prosadit vyslovení nedůvěry vládě, když pro ni hlasovalo 128, resp. 122 poslanců, ačkoliv zákon požaduje podporu alespoň 289 poslanců
- 26.8. premiér François Bayrou požádal parlament o vyslovení důvěry na zasedání Národního shromáždění 8.9., aby mohla jeho vláda uskutečnit podstatné škrty v státním rozpočtu
- 1.9. náčelníkem Štábu obrany se stal generál Fabien MANDON
- 8.9. poměrem hlasů 364:194 odmítlo Národní shromáždění důvěru vládě premiéra Bayroua, který 9.9. podal demisi
- 9.9. novým předsedou vlády byl prezidentem jmenován Sébastien LECORNU (10.9. se ujal své funkce)
- 5.10. oznámeno složení nové vlády (MZV Jean-Noël BARROT)
- 6.10. nově jmenovaný premiér Lecornu nabídl svou rezignaci prezidentovi, který ji přijal
- 10.10. prezident Macron jmenoval předsedou vlády znovu Sébastiena LECORNU
- 12.10. prezident jmenoval novou vládu premiéra Lecornu (MZV Jean-Noël BARROT), která se 13.10. ujala svých funkcí
- 16.10. vláda premiéra Lecornu přestála dva pokusy o vyslovení nedůvěry, když krajní levici chybělo 18 hlasů do požadovaných 289, protože pro ni hlasovalo jen 271 poslanců; návrh krajní pravice však podpořilo jen 144 poslanců Národního shromáždění
- 9.12. poměrem hlasů 247:234 schválilo Národní shromáždění rozpočet na r. 2026, a tak umožnilo další existenci vládě premiéra Lecornu

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 30.7. Vysokým komisařem jmenován Alexandre ROCHATTE (nástup do úřadu 1.9.)
- 30.8. úřadujícím Vysokým komisařem se stal Xavier MAROTEL

FRANCOUZSKÉ JIŽNÍ A ANTARKTICKÉ ZEMĚ

- 26.11. mandát vrchní administrátorky Florence Jeanblanc-Rislerové byl prodloužen do 31.12.2025
- 10.12. s platností od 1.1.2026 byl vrchním administrátorem jmenován Mikaël QUIMBERT

GABON

- 9.1. prozatímní prezident Nguema ohlásil konání prezidentských voleb na 22.3.
- 20.1. prozatímní parlament schválil nový volební zákon, umožňující kandidaturu vojákům a soudcům
- 22.1. vláda oznámila odložení prezidentských voleb na 12.4.
- 12.4. v prezidentských volbách zvítězil Brice Clotaire Oligui NGUEMA se ziskem 94,85 % odevzdaných hlasů (inaugurace 3.5.), na dalších místech skončili Alain Claude Bilie-By-Nze (3,11 %), Joseph Lapensée Essigone (0,60 %), Gninga Chaning Zenaba (0,39 %), Alain Simplicie Gombéré Boungouéres (0,37 %), Stéphane Hermain Iloko (0,36 %), Axel Stophéne Ibinga Ibinga (0,22 %), Thierry Yvon Michel N´Goma (0,10 %), neplatné a prázdné hlasy (3,52 %); volební účast činila 70,11 % registrovaných voličů
- 4.5. nově zvolený prezident přijal demisi vlády premiéra Raymonda Ndonga Simy, jehož funkce byla současně zrušena
- 5.5. prezident Oligui Nguema jmenoval viceprezidenta Séraphine MOUNDOUNGA-u a novou vládu (výkonný místopředseda Alexandre BARRO CHAMBRIER, MZV Régis ONANGA NDIAYE)
- 19.5. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu (ICJ) podpořil nárok Rovníkové Guineje na vlastnictví tří neobydlených ostrovů Conga, Mbanié a Cocoteros v potenciálně na naftu bohatých šelfových vodách Guinejského zálivu, o které se od počátku 70. let minulého století pře s Gabonem; ICJ totiž potvrdil platnost dohody z r. 1900, v níž se Francie a Španělsko dohodly na rozdělení svých koloniálních držav v Africe
- 27.9. 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 145 členy se uskutečnilo za volební účasti 43,96 % registrovaných voličů a zvoleno bylo 65 poslanců
- 11.10. 2. kolo parlamentních voleb proběhlo za volební účasti 28,71 % registrovaných voličů v 77 volebních obvodech z 80, kde nebyl zvolen poslanec v 1. kole; poté, co v osmi obvodech byly výsledky zrušeny, uskutečnily se doplňující volby 18.10.
- 14.11. po sérii demisí ministrů zvolených parlamentem byl ministr financí Henri-Claude OYIMA jmenován úřadujícím výkonným místopředsedou vlády a ministr pro reformu François Ndong OBIANG úřadujícím ministrem zahraničních věcí
- 17.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Michel Régis Onanga Mamadou NDIAYE
- 17.12. předsedkyní Senátu byla zvolena Huguette Nyana EKOUME

GAGAUZSKO

- 27.11. úřadujícím předsedou Lidového shromáždění se stal Nikolai Nikolaievich ORMANZHI

GAMBIE

- 9.7. novým ministrem zahraničí byl jmenován Sering Modou NJIE (úřad nastoupil 14.7.)

10.9. změny ve vládě (MZV zůstává)

GHANA

- 7.1. předsedou Parlamentu byl opět zvolen Alban Sumana Kingsford BAGBIN
 - 7.1. inaugurace prezidenta Johna Dramani MAHAMY a viceprezidentky Naana Jane OPOKU-AGYEMANG-ové
 - 21.1. prezident Mahama jmenoval členy své vlády (MZV Samuel Okudzeto ABLAKWA)
 - 7.2. poté, co byl schválen parlamentem, ujal se funkce ministr zahraničí Samuel Okudzeto Ablakwa
- náčelník Štábu obrany generál Julius DEBRAH

GRÓNSKO

- 11.3. parlamentní volby do Parlamentu (*Inatsisartut*) se 31 členy se konaly za volební účasti 70,90 % registrovaných voličů
- 28.3. uzavřena koaliční smlouva, podle níž se předsedou vlády stal Jens-Frederik NIELSEN; téhož dne bylo oznámeno složení jeho vlády (MZV Vivian MOTZFELDT)
- 7.4. předsedou Parlamentu byl zvolen Kim KIELSEN

GADELOUPE

- 30.7. prefektem jmenován Thierry DEVIMEUX (nástup do úřadu 1.9.)

GUANGXI ZHUANG

- 3.7. úřadujícím předsedou regionální vlády se stal Wei Tao (18.7. oficiálně zvolen)

GUAM

- 6.1. předsedou Parlamentu byl zvolen Frank F. BLAS, Jr.

GUATEMALA

- 14.1. úřad předsedy Kongresu republiky nastoupil opět Nery Abilio RAMOS Y RAMOS

GUERNSEY

- 18.6. parlamentní volby do Stavů se 40 členy proběhly za volební účasti 72,13 % registrovaných voličů (předsedou bailiff Sir Richard McMAHON od 11.5.2020)
- 1.7. Stavy zvolily novou hlavní ministryní, resp. předsedkyní Výboru pro politiku a zdroje, Lindsay DE SAUSMAREZ, která obdržela 22 hlasů, zatímco Mark Helyar 11 a Jonathan Le Tocq sedm

GUINEA

- 21.9. v referendu o přijetí nové ústavy, která mj. zřizuje horní komoru parlamentu Senát a prodlužuje délku prezidentského mandátu z pěti na sedm let, se 89,38 % hlasujících vyslovilo pro a 10,62 % proti; referenda se zúčastnilo 87,93 % registrovaných voličů
- 28.12. v prezidentských volbách zvítězil Mamady DOUMBOUYA se ziskem 86,72 % odevzdaných hlasů (inaugurace 17.1.2026), za ním skončili Abdoulaye Yéro Baldé (6,59 %), Dr. Faya Lansana Milimouno (2,04 %), Hadja Makalé Camara (1,59 %), Ibrahima Aboubacar „Abé“ Sylla (0,87 %), Mohamed Nabé (0,83 %), Abdoulaye Kourouma (0,56 %), Bouna Kéita (0,52 %) a Mohamed Sherif

Toukara (0,28 %), prázdné a neplatné hlasy činily 5,54 % a volební účast 82,86 % registrovaných voličů

GUINEA – BISSAU

- 3.2. Nejvyšší soud rozhodl, že stávající mandát prezidenta Umara Sissoka Embaló skončí 4.9. a nikoliv 27.2., jak požaduje opozice
- 23.2. prezident Embaló vyhlásil prezidentské a parlamentní volby na 30.11.
- 7.3. oznámena změna termínu voleb ze 30. na 23.11.
- 6.8. novým předsedou vlády byl jmenován Braima CAMARÁ
- 10.8. jmenována nová vláda (MZV Carlos PINTO PEREIRA)
- 23.11. prezidentské volby se 12 kandidáty a parlamentní volby do Národního shromáždění se 102 členy
- 26.11. skupina armádních důstojníků, která zatkla prezidenta Sissoka Embaló, velení armády a řadu opozičních politiků a získala kontrolu nad zemí, zastavila proces sčítání hlasů ve volbách z 23.11., aby údajně zabránila skupině opozičních politiků spojených s narkomafií destabilizovat zemi; vzbouřenci ustavili tzv. Vrchní vojenské velení pro obnovení národní bezpečnosti a veřejného pořádku (*Alto Comando Militar para a Restauracao de Segurnaca Nacional e Ordem Pública*) a svým mluvčím ustanovili dosavadního náčelníka vojenského úřadu prezidentské kanceláře brigádního generála Dinise N´CANHA-u
- 27.11. složením přísahy se prozatímním prezidentem na období jednoho roku stal předseda Vrchního vojenského velení pro obnovu národní bezpečnosti a veřejného pořádku s 9 členy a dosavadní velitel prezidentské gardy generál Horta N´TA A NA MAN
- 28.11. novým předsedou vlády byl jmenován Ilídio VIEIRA TÉ
- 29.11. jmenována nová vláda (MZV João Bernardo VIEIRA II.)

GUYANA

- 1.9. prezidentské volby vyhrál Mohamed Irfaan ALI, který získal 55,31 % odevzdaných hlasů (inaugurace 7.9.); na dalších místech skončili Azruddin Intiaz Mohamed (24,87 %), Aubrey Compton Norton (17,79 %), Amanza Walton-Desir (0,99 %), Nigel Hughes (0,82 %) a Simona Broomes (0,22 %); volební účast dosáhla 58,41 % registrovaných voličů, neplatné a prázdné hlasy 0,92 %
- 1.9. parlamentní volby do Národního shromáždění se 65 členy se konaly za volební účasti 58,41 % registrovaných voličů
- 8.9. prezident Ali znovu jmenoval viceprezidentem Bharrata JAGDEO-a a předsedou vlády Marka Anthony PHILLIPS-e
- 13.9. jmenována nová vláda (MZV Hugh TODD)
- 3.11. předsedou Národního shromáždění znovu zvolen Manzoor NADIR

HAITI

- 7.3. v rámci rotace členů Přechodné prezidentské rady ve funkci jejího předsedy ji nastoupil Fritz Alphonse JEAN
- 14.7. RB OSN přijala rezluci č. 2785 (2025), kterou prodloužila do 31.1.2026 mandát mise OSN BINUH
- 6.8. úřad předsedy Přechodné prezidentské rady nastoupil Laurent SAINT-CYR
- 30.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2793 (2025), kterou autorizuje Mezinárodní misi podpory bezpečnosti (MSS) na úvodní období 12 měsíců, tj. do 30.9.2026, a stanovuje obsah a rozsah jejího mandátu při obnově pořádku a zákonnosti na Haiti

- 17.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2794 (2025), kterou obnovuje sankce přijaté dřívějšími rezolucemi o jeden rok, tj. do 17.10.2026, jakož i prodlužuje mandát Panelu expertů dohlížejících na jejich dodržování o 13 měsíců, tj. do 17.11.2026
- 31.10. Prozatímní volební rada oznámila, že prezidentské a parlamentní volby plánované na 15.11. se nemohu konat před 7.2.2026, kdy skončí mandát Přejídné prezidentské rady
- 1.12. vláda schválila dekret o volbách, který stanoví termín 1. kola prezidentských a parlamentních voleb na 30.8.2026

HONDURAS

- 27.5. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Javier Efraín BÚ SOTO
- 30.11. v prezidentských volbách nejlépe uspěl Nasry Juan „Tito“ ASFURA ZABLAH se 40,26 % odevzdaných hlasů (inaugurace 27.1.2026), za ním skončili Salvador Alejandro César Nasralla Salum (39,55 %), Rixi Ramona Moncada Godoy (19,20 %), Nelson Ávila Gutiérrez (0,82 %) a Mario Rivera Callejas (0,18 %); neplatné hlasy činily 1,89 %, prázdné 1,13 % a volební účast dosáhla 58,17 % registrovaných voličů
- 30.11. parlamentní volby do Národního kongresu se 128 členy se konaly za volební účasti 58,17 % registrovaných voličů
- 24.12. poté, co Národní volební komise (NCE) vyhlásila vítězem voleb Nasry Asfuru, oznámil poražený kandidát Salvador Nasralla, že výsledek voleb nepřijímá, nařkl zkorumpované úředníky z manipulace s hlasovacími lístky, obvinil USA ze vměšování do volebního procesu a podá stížnost NCE a soudu na nezákonnost voleb

HONGKONG

- 7.12. parlamentní volby do Zákodárné rady s 90 členy proběhly za volební účasti 31,90 % registrovaných voličů

CHILE

- 26.3. předsedou Senátu byl zvolen Manuel José OSSANDÓN IRARRÁZABAL
- 7.4. předsedou Poslanecké sněmovny zvolen José Miguel CASTRO BASCUÑÁN
- 16.11. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Jeannette Alexandra Jara Román s 26,85 % a José Antonio Kast Rist s 23,93 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 14.12., za nimi se umístili Franco Aldo Parisi Fernández (19,71 %), Johannes Maxmilian Kaiser Barents-von Hohenhagen (13,94 %), Evelyn Rose Matthei Fornet (12,47 %), Harold Alfred Mayne-Nicholls Secul (1,26 %), Marco Antonio Enríquez-Ominami Gumucio (1,19 %) a Eduardo Antonio Artés Bricchetti (0,66 %); neplatné hlasy (2,68 %) a prázdné hlasy (1,05 %), volební účast činila 85,42 % registrovaných voličů
- 16.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 155 členy a do poloviny Senátu se 100 členy se konaly za volební účasti 85,42 % registrovaných voličů
- 14.12. ve 2. kole prezidentských voleb zvítězil José Antonio KAST RIST s 58,17 % odevzdaných hlasů (inaugurace 11.3.2026), jeho soupeřka Jeannette Alexandra Jara Román obdržela 41,83 % hlasů, neplatné hlasy činily 5,83 % a prázdné 1,23 %; volební účast dosáhla 85,14 % registrovaných voličů

CHORVATSKO

- 12.1. ve 2.kole prezidentských voleb byl za účasti 44,17 % registrovaných voličů prezidentem znovu zvolen Zoran MILANOVIĆ, který získal 74,68 %

odevzdaných hlasů (inaugurace 19.2.), zatímco Dragan Primorac 25,32 % hlasů, prázdné a neplatné hlasy činily 3,67 %

INDIE

- 13.2. poté, co 9.2. odstoupil hlavní ministr Nongthombam Biren Singh, vyhlásila federální vláda nad státem Manipur přímou vládu v tzv. prezidentském režimu
- 14.7. prezidentka Draupadi Murmu přijala rezignaci guvernéra Ladaku B.D. Mishry a jmenovala novým guvernérem Kavindera GUPTA-u (nástup 18.7.); novým guvernérem státu Hariyana se stal Ashim Kumar GHOSH (nástup 21.7.) a guvernérem teritoria Goa Pusapati Ashok Gajapathi RAJU (nástup 26.7.)
- 21.7. s okamžitou platností odstoupil viceprezident a předseda Sněmovny států Jagdeep Dhankhar
- 15.8. zemřel guvernér Nágška La Ganesan Iyer, 16.8. jeho úřad přibral guvernér Manipuru Ajay Kumar BHALLA (nástup do funkce 25.8.)
- 9.9. viceprezidentem byl zvolen Chandrapuram Ponnusamy RADHAKRISHNAN, když získal 452 platných hlasů od 781-členného volebního kolegia, a tak porazil kandidáta Sudershana Reddyho se 300 hlasy, dva hlasy byly neplatné a 27 volitelů abstenovalo (inaugurace 12.9.)
- 11.9. prezidentka jmenovala guvernéra státu Gudžarát Acharyu Dev VRAT-a také guvernérem státu Maháráštra (úřadu se ujal 15.9.)

INDONÉSIE

- 20.3. parlament jednomyslně přijal zákon, který umožňuje příslušníkům ozbrojených sil zastávat více pozic ve státní správě, zejména prokuratuře, protiteroristických službách a v agentuře pro boj s narkotiky; podle ministra zákonodárství Supratmana Andi Agtase bylo nutné takový zákon přijmout z důvodu rostoucích domácích i geopolitických hrozeb
- 8.9. změny ve vládě (MZV zůstává)

IRÁK

- 11.11. parlamentní volby do Rady zástupců se 329 členy se konaly za volební účasti 56,04 % registrovaných voličů
- 29.12. předsedou Rady zástupců byl zvolen Haibat AL-HALBOUSI

ÍRÁN

- 5.4. prezident odvolal viceprezidenta pro parlamentní záležitosti Shahrama Dabirho kvůli plýtvání finančními prostředky na soukromou cestu do Antarktidy v době vyhlášených úspor, která vyvolala veřejné pohoršení
- 27.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl znovu zvolen Mohammad Bagher GHALIBAF
- 24.6. po sérii izraelských leteckých útoků na vojenská a výzkumná zařízení v Íránu, které započaly 13.6., jakož i následné odvetě íránské armády na území Izraele a zapojení ozbrojených sil USA, ohlásil prezident USA příměří mezi Izraelem a Íránem

IRSKO

- 14.1. zapojením dvou nezávislých poslanců do koaliční vlády Fianna Fáil a Fine Gael došlo k dohodě těchto stran o vytvoření společné vlády, která bude mít nejtěsnější většinu v Poslanecké sněmovně

- 23.1. Poslanecká sněmovna zvolila poměrem hlasů 95:76 premiérem Micheála MARTIN-a, kterého následně potvrdil i prezident Higgins a který téhož dne představil členy své vlády (MZV Simon HARRIS)
- 29.- 30.1. nepřímé parlamentní volby do Senátu s 60 členy, z nichž je 11 jmenováno předsedou vlády
- 12.2. předsedou Senátu byl zvolen Mark DALY
- 24.10. v prezidentských volbách byla 10. prezidentkou zvolena Catherine Martina Ann CONNOLLY se ziskem 63,36 % odevzdaných platných hlasů (inaugurace 11.11.), za ní skončili Heather Maud Humphreys (29,46 %) i Jim Gavin (7,18 %), který svou kandidaturu ještě před volbami stáhl; volební účast dosáhla 45,8 % registrovaných voličů, prázdné a neplatné hlasy činily 12,9 %
- 18.11. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí byla jmenována Helen McENTEE

ISLAND

- 4.2. předsedkyní Althingu byla zvolena Thorunn SVEINBJARNARDOTTIR

ITÁLIE

vrchní velitel armády generál Luciano PORTOLANO

IZRAEL

- 15.1. zprostředkovatelé jednání mezi Izraelem a Hamasem Katar a USA potvrdily dosažení dohody o příměří a propuštění rukojmích; katarský premiér šajch Muhammad bin Abdul Rahmán al-Sání potvrdil, že dohoda vstoupí v platnost 19.1., pokud ji schválí izraelská vláda
- 17.1. poměrem hlasů 24:8 schválila vláda dohodu o příměří s Hamasem
- 19.1. v první den příměří proběhla výměna 3 izraelských rukojmí za 90 Palestinců vězněných Izraelem
- 21.1. po vyjednání příměří s Hamasem oznámil náčelník generálního štábu ozbrojených sil generálporučík Herzi Halevi svou demisi k 6.3.
- 25.1. 2. výměna zajatců mezi Izraelem a Hamasem zahrnula propuštění čtyř izraelských rukojmí a 200 palestinských vězňů z izraelských žalářů
- 26.1. ačkoliv 60-denní lhůta pro stažení izraelské armády z jižního Libanonu podle dohody mezi Hizballáhem a Izraelem z 26.11.2024, garantovaná USA a Francií, vypršela, izraelská armáda okupuje jižní Libanon nadále s výmluvou, že Hizballáh dohodu „zcela neimplementoval“
- 26.1. Libanon a Izrael se na nátlak USA dohodly o prodloužení dohody o příměří do 18.2., do kdy libanonské vládní vojsko převezme pozice Hizballáhu v jižním Libanonu a izraelská armáda se stáhne z území Libanonu
- 29.1. Hamas potvrdil, že ve 3. etapě výměny zajatců předá 30.1. tři izraelská rukojmí a pět thajských zajatců za propuštění 110 palestinských vězňů z izraelských žalářů
- 1.2. uskutečněna 4. výměna tří izraelských rukojmí za 183 palestinských vězňů v Izraeli
- 8.2. provedena 5. výměna tří izraelských civilistů unesených Hamasem za 183 Palestinců, vězněných v Izraeli
- 10.2. s ohledem na nedodržování termínů pro stahování izraelských vojáků z Gazy, oznámil mluvčí ozbrojeného křídla Hamasu odklad dalších plánovaných výměn rukojmí za palestinské vězně na neurčito
- 12.2. izraelská armáda požadovala další prodloužení lhůty pro stažení svých jednotek z jižního Libanonu o dalších 10 dní, tj. do 28.2., stejně jako paralelní prodloužení

- příměří z 27.11.2024; Izrael přitom pokračoval v útocích na pozice Hizballáhu, které měla obsadit libanonská armáda
- 15.2. provedena 6. výměna tří izraelských rukojmí Hamasu za 369 Palestinců vězněných v Izraeli
 - 18.2. Izrael stáhl v termínu svá vojska z jižního Libanonu s výjimkou pěti strategických pozic při svých hranicích; Libanon to označil za porušení dohody o příměří a trvá na kompletním odchodu Izraele, který bude jinak považovat za okupanta
 - 22.2. zatímco během 7. výměny, poslední v 1. fázi příměří, předal Hamas šest rukojmích jak bylo ujednáno, Izrael odmítl propustit dohodnutých 620 palestinských vězňů a odložil předání ne neurčito do další potvrzené výměny s odvoláním na údajně ponižující ceremoniál předávání rukojmích pracovníkům Mezinárodního Červeného kříže
 - 24.2. v reakci na izraelské rozhodnutí porušit dohodu a nepropustit palestinské vězně oznámil Hamas, že ne zahájí jednání o 2. etapě příměří s Izraelem, dokud Izrael nepropustí dohodnutých 620 vězňů z 1. etapy příměří, která skončí 1.3.
 - 27.2. Izrael převzal od Mezinárodního Červeného kříže těla čtyř mrtvých rukojmích, které mu odevzdal Hamas; na oplátku Izrael propustil 620 zadržovaných palestinských vězňů ze 7. výměny a dalších 97 Palestinců předal Egyptu
 - 27.2. v Káhiře zahájena jednání o 2. etapě příměří
 - 1.3. poté, co skončila 1. etapa příměří, schválil Izrael místo jednání s Hamasem o 2. etapě americký návrh na prodloužení stávajícího klidu zbraní o šest týdnů po dobu muslimského ramadánu a židovského náboženského svátku, pokud Hamas propustí polovinu dosud zadržovaných rukojmí
 - 2.3. protože Hamas odmítl prodloužení 1. etapy příměří a trvá na jednání o 2. etapě, zastavila izraelská okupační správa přísun mezinárodní humanitární pomoci do pásma Gazy
 - 12.3. ministr obrany Jisrael Katz potvrdil, že izraelská armáda bude okupovat oblast hory Hermon na jih od Golanských výšin při hranicích se Sýrií „nelimitovanou dobu“ z bezpečnostních důvodů; tuto oblast o rozloze 400 km² obsadil Izrael ihned po pádu Assádova režimu v prosinci 2024, aby si vytvořil demilitarizovanou nárazníkovou zónu před pronikáním „teroristů“ ze Sýrie
 - 18.3. Izrael jednostranně ukončil příměří s hnutím Hamas z 15.1. a obnovil ostřelování pásma Gazy, které prý neukončí, dokud Hamas nevydá všechna zbývající rukojmí, a zastavil přísun humanitární pomoci Palestincům v Gaze
 - 21.3. izraelský ministr obrany Israel Katz začal vyhrožovat hnutí Hamas, že Izrael anektuje část Gazy, pokud hnutí okamžitě nevrátí všechna zbývající rukojmí; Hamas trvá na jednání o druhé etapě příměří dle původní dohody
 - 17.4. Hamas formálně odmítl izraelskou nabídku příměří, protože trvá na uskutečnění druhé etapy příměří podle dohody z 15.1., podle níž propustí všechna zbývající rukojmí a Izrael ukončí válku v Gaze a propustí všechny palestinské vězně
 - 29.4. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu (ICJ) zahájil řízení o povinnosti Izraele dovolit přísun pomoci Palestincům v pásmu Gazy a spolupracovat s agenturou OSN UNRWA poté, co je 2.3. zakázal
 - 5.5. válečný kabinet premiéra Netanjahua schválil plán na dobytí a obsazení Gazy, který jednak rozšiřuje vojenské operace proti Hamasu, jednak vysídlí většinu obyvatelstva Gazy; současně vláda schválila plán na umožnění přístupu soukromým organizacím do pásma Gazy, pokud budou chtít zásobovat zbývající obyvatele Gazy humanitární pomocí
 - 17.5. v nejnovějším kole jednání s USA a Katarom o příměří v Dauhá nabídl Hamas propuštění devíti izraelských rukojmí za 60-denní příměří a propuštění

- palestinských vězňů z izraelských vězení, stejně jako volný přístup 400 kamionů s humanitární pomocí do pásma Gazy
- 18.5. v reakci na návrh Hamasu ze 17.5. vyhlásila izraelská vláda další „rozsáhlé pozemní operace“ proti Hamasu v Gaze, ale na doporučení armády umožní „základní přísun potravin“ do okupovaného pásma
 - 30.5. Hamas částečně odmítl nový návrh na příměří přestavený USA a podpořený Izraelem z 29.5., který předpokládá vydání těl 18 mrtvých rukojmí a propuštění 10 živých za 60-denní příměří a propuštění palestinských vězňů z izraelských žalářů; Hamas trvá na ukončení války, ale o parametrech amerického návrhu je připraven jednat
 - 12.6. poměrem hlasů 61:53 odmítl parlament návrh opozice na své rozpuštění
 - 12.6. VS OSN přijalo poměrem hlasů 149:12 při 19 abstencích rezoluci požadující okamžité, bezpodmínečné a trvalé příměří v pásmu Gazy a propuštění všech rukojmích
 - 24.6. po sérii izraelských leteckých útoků na vojenská a výzkumná zařízení v Íránu, které započaly 13.6., jakož i následné odvetě íránské armády na území Izraele a zapojení ozbrojených sil USA, ohlásil prezident USA příměří mezi Izraelem a Íránem
 - 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2782 (2025), kterou obnovila mandát pozorovatelské mise OSN na izraelsko-syrské hranici UNDOF do 31.12.2025
 - 4.7. Hamas vyjádřil svou připravenost jednat o americkém návrhu 60-denního příměří v Gaze z 1.7., který obratem přijal Izrael; plán předpokládá propuštění 10 živých rukojmí a těla 18 zemřelých výměnou za propuštění palestinských vězňů, Hamas však žádá záruku USA, že nebude střelba obnovena, pokud jednání o ukončení 20 měsíců trvající války nedospějí ke zdárnému konci
 - 6.7. v Dauhá byla obnovena nepřímá jednání mezi Izraelem a Hamasem o příměří, která zprostředkují Katar a Egypt
 - 11.7. účastník katarského jednání o příměří mezi Izraelem a Hamasem potvrdil, že jednání se blíží ke kolapsu, protože je Izrael úmyslně zdržuje pod záminkou jednání premiéra Netanjahua v USA; obě strany se nejvíce rozcházejí v názoru na způsob distribuce humanitární pomoci v Gaze a na rozsahu stažení izraelské armády z pásma Gazy
 - 16.7. kvůli odvodům některých skupin ortodoxních židů opustily vládu dvě ultraortodoxní strany (Šás a Sjednocený judaismus tóry); vláda tak bude mít v Knessetu podporu pouze 61 poslanců ze 120
 - 21.7. 28 západních zemí, vč. Austrálie, Británie, Francie, Itálie, Japonska, Nového Zélandu a Švýcarska, odsoudilo Izrael za zabíjení civilního obyvatelstva Gazy při rozdělování humanitární pomoci podle izraelsko-amerického modelu, přičemž jeho utrpení dosáhlo „nového dna“; ministerstvo zahraničí Izraele výzvu označilo „za odtrženou od reality“ a „za špatnou zprávu pro Hamas“
 - 25.7. prezident Francie, premiér Británie a německý kancléř vydali společné prohlášení, ve kterém požadují okamžité příměří v Gaze, bezpodmínečné propuštění všech rukojmí a zrušení izraelských omezení pro humanitární pomoc civilnímu obyvatelstvu; odmítli také izraelské plány na anexi pásma Gazy, rozšiřování židovských osad na palestinském území a násilí židovských osadníků vůči domácímu obyvatelstvu
 - 27.7. pod mezinárodním tlakem zahájila izraelská armáda systém desetihodinových přestávek v bojových akcích, aby umožnila distribuci dodávek humanitární pomoci v Gaze

- 19.8. vláda *de facto* odmítla Hamasem schválený návrh na příměří když požaduje propuštění všech rukojmí během 60-denního příměří a nikoliv jejich poloviny, jak navrhly Egypt a Katar
- 20.8. ministerstvo obrany schválilo kontroverzní projekt na přepůlení území Západního břehu Palestiny pomocí izraelského osídlení a záboru oblasti při východním Jeruzalému; rozdrobením palestinského území tak chce Izrael zabránit „dvoustátnímu“ řešení konfliktu
- 29.8. izraelská armáda ukončila humanitární přestávky v bombardování pásma Gazy, které zavedla 27.7. s tím, že operací v Gaza City se celé území Gazy stalo válečnou zónou
- 1.9. Mezinárodní asociace vědců v oblasti genocidy (IAGS) potvrdila, že Izrael provádí v pásmu Gazy genocidu palestinského obyvatelstva, protože jeho politika splňuje podmínky právní definice genocidy, jak je stanoví konvence OSN o genocidě
- 4.9. ačkoliv po výzvě prezidenta USA z 2.9., aby okamžitě vydal zbývající izraelská rukojmí, prohlásil Hamas, že je připraven jednat o kompletním řešení k ukončení války a okamžitému vrácení rukojmí, izraelský premiér Netanjahu to označil za podvod a vydal příkaz k pokračování vojenské operace v hlavním městě pásma Gazy; Hamas trvá na okamžité výměně izraelských rukojmí za palestinské vězně, stažení izraelské armády z Gazy, znovuotevření přechodů pro humanitární pomoc a začátek rekonstrukce zničeného území
- 9.9. armáda letecky zaútočila na sídlo Hamasu v katarském Dauhá a tak ukončila potenciální jednání mezi Hamasem a Izraelem o vydání rukojmí a příměří v pásmu Gazy
- 12.9. poměrem hlasů 142:10 při 12 abstencích schválilo VS OSN deklaraci o uznání palestinského státu a dvoustátním řešení vztahů mezi Izraelem a Palestinci; v reakci na tuto deklaraci izraelský premiér Netanjahu oznámil novou osídlovací politiku na Západním břehu Jordánu s tím, že palestinská autonomie zanikne
- 16.9. nezávislá vyšetřovací komise RB OSN potvrdila, že Izrael páchá v Gaze genocidu palestinského obyvatelstva, která je podněcována předsedou vlády a dalšími představiteli státu; Izrael zprávu komise popřel a souběžně zahájil klíčovou pozemní operaci na dobytí Gaza City
- 30.9. izraelský premiér podpořil plán USA na nastolení míru v pásmu Gazy; předpokládá okamžité ukončení vojenských operací, propuštění 20 žijících izraelských rukojmí výměnou za propuštění zatčených obyvatel Gazy, výměnu pozůstatků 15 mrtvých obyvatel Gazy za pozůstatky jediného izraelského rukojmí, následnou palestinskou správu Gazy pod mezinárodním dohledem tzv. Mírového výboru v čele s prezidentem USA a příp. dvoustátní uspořádání vztahů mezi Palestinou a Izraelem
- 3.10. Hamas oznámil, že souhlasí s okamžitým propuštěním všech izraelských rukojmí a jejich výměnou za palestinské vězně, požaduje však jednání s palestinskými orgány a arabskými zeměmi o určitých změnách v americkém plánu; USA na další jednání přistoupily
- 6.10. v Egyptě byly obnoveny nepřímé rozhovory mezi Izraelem a Hamasem o úpravách amerického plánu na mír v Gaze; jednání v Šarm aš-Šajchu se zúčastnili také zástupci USA, Egypta a Kataru
- 9.10. uzavřena dohoda Izraele a Hamasu o výměně zbývajících izraelských rukojmí za palestinské vězně a částečném stažení izraelské armády z poloviny území Gazy; jde o 1. fázi dohody o příměří a trvalém míru v Gaze
- 10.10. Hamas oznámil ukončení války proti Izraeli v pásmu Gazy

- 13.10. na základě dohody z 9.10. propustil Hamas všech 20 živých rukojmí a těla prvních čtyř mrtvých (další čtyři 14.10.) a Izrael 1.996 palestinských vězňů
- 14.10. Izrael předal palestinským úřadům v Gaze 90 těl mrtvých Palestinců, tj. v poměru 15:1 za každé vrácené tělo mrtvého rukojmí, za ostatky šesti mrtvých Izraelců, které potvrdili izraelští forenzní lékaři
- 22.10. izraelská vláda potvrdila, že již od Hamasu obdržela 15 ze 28 těl rukojmích
- 22.10. Mezinárodní soudní dvůr OSN (ICJ) v Haagu prohlásil, že Izrael je právně povinen zajistit dodávky humanitární pomoci OSN do pásma Gazy a ve spolupráci s její agenturou UNRWA uspokojit základní životní potřeby pro přežití palestinských civilistů; Izrael vyjádření ICJ odmítl jako „politické“
- 22.10. krajně pravicoví členové Netanjahuovy vlády prosadili v Knessetu předběžný příslib zákona, rozšiřujícího uplatňování izraelského práva i na území palestinské autonomie; USA tento provokativní krok odmítly
- 3.11. izraelská vláda potvrdila, že Hamas jí vrátil 20 z 28 těl mrtvých rukojmí; z osmi zbývajících je šest židů, jeden občan Tanzanie a jeden Thajec
- 6.11. izraelská vláda potvrdila, že Hamas 5.11. předal tělo zabitého občana Tanzanie; dosud tedy nebylo předáno šest těl mrtvých rukojmí, z toho jednoho občana Thajska
- 17.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2803 (2025) plán prezidenta USA na obnovení klidu v pásmu Gazy, vč. zřízení Mezinárodních stabilizačních sil (ISF) a úřadu dočasného dohledu nad palestinskou správou území, tzv. Mírového výboru (CoP)
- 26.11. izraelské úřady potvrdily převzetí 26. těla rukojmího od Hamasu, resp. Palestinského islámského džihádu, s tím, že zbývá vrátit těla dvou unesených rukojmí, Izraelce Rana Gviliho a Thajce Suthisaka Rintalaka; do doby jejich vrácení odmítá Izrael pokračovat v 1. fázi dohody z 9.10. o příměří v Gaze
- 28.11. výbor OSN pro otázky mučení prohlásil, že existují důkazy o „*de facto* státní politice“ (Izraele) organizovaného a rozsáhlého mučení Palestinců v Gaze, jak potvrzují izraelské i palestinské organizace pro ochranu lidských práv; Izrael to opakovaně popírá
- 4.12. Izrael potvrdil vrácení těla zemřelého rukojmí Suthisaka Rintalaka, předaného Hamasem 3.12.
- 29.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2811 (2025), kterou obnovila mandát pozorovatelské mise OSN na izraelsko-syrské hranici UNDOF do 30.6.2026

JAMAJKA

- 3.9. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 63 členy proběhly za volební účasti 39,96 % registrovaných voličů
- 16.9. předsedou vlády byl opět zvolen Andrew Michael HOLNESS, který 17.9. jmenoval novou vládu (MZV Kamina JOHNSON SMITH)
- 18.9. předsedkyní Sněmovny reprezentantů byla opět zvolena Juliet HOLNESS a předsedou Senátu znovu Thomas TAVARES-FINSON

JAPONSKO

- 20.7. parlamentní volby do 125 mandátů Sněmovny rádců s celkem 248 členy se konaly za volební účasti 58,51 % registrovaných voličů
- 23.7. ministerský předseda Šigeru Išiba oznámil svou rezignaci v měsíci srpnu t.r.
- 1.8. předsedou Sněmovny rádců byl zvolen znovu Masakazu SEKIGUČI
- 7.9. odstoupil premiér Šigeru Išiba s tím, že ve funkci bude do zvolení svého nástupce v čele vládnoucí Liberální demokratické strany
- 4.10. novou předsedkyní LDP byla zvolena Sanae Takaiči

- 21.10. parlament zvolil novou předsedkyní vlády Sanae TAKAIČI, když ve Sněmovně poslanců pro ni hlasovalo 237 členů, zatímco pro protikandidáta Jošihiko Nodu 149 členů; ve Sněmovně rádců získala v 1. kole 123 hlasů, zatímco Noda 44 a protože ke zvolení bylo třeba 124 hlasů, ve 2. kole Sanae Takaiči získala podporu 125 poslanců a Jošihiko Noda 46
- 21.10. nově zvolená premiérka jmenovala svou vládu (MZV Tošimicu MOTEGI)

JEMEN

- 3.5. odstoupil předseda mezinárodně uznávané vlády Ahmad Awad Bin Mubarak, ve funkci jej nahradil Salem Saleh BIN BREIK
- 28.8. při raketovém útoku Izraele na hlavní město Sana'a byli zabiti mj. i předseda vlády hnutí Houthisů Ahmed Ghálib Násir al-Raháwí al-Yafei a ministr zahraničí Džamál Ámer
- 14.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2786 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMHA do 28.1.2026
- 30.8. předseda Nejvyšší politické rady hnutí Mahdí Muhammad Husain al-Maššat jmenoval novým předsedou vlády jejího dosavadního místopředsedu Muhammada Ahmeda MIFTAH-a
- 14.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2801 (2025), kterou obnovila zavedené sankce do 14.11.2026, jakož i do 15.12.2026 prodloužila mandát Panelu expertů, kteří dohlížejí na jejich dodržování
- 9.12. předseda jihojemenské Jižní přechodné rady a viceprezident mezinárodně uznávané Rady prezidentského vedení Ajdarus Kásim Zubajdí oznámil dobytí dalších území v guvernoratech Hadramaut na jihu země a záměr brzy vyhlásit nezávislý stát Jižní Jemen; svou přítomnost tak rada rozšířila na osm guvernoratech, které kontrolují její „Jižní ozbrojené síly“

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

náčelník Štábu sil národní obrany generál Rudzani MAPHWANYA

JIŽNÍ SÚDÁN

- 17.1. v Nairobi byly z iniciativy Keni obnoveny mírové rozhovory mezi prozatímní vládou a opozičními skupinami sdruženými ve Spojené frontě Jižního Súdánu (SSUF) o nastolení míru a stability v zemi
- 11.2. prezident Salva Kiir provedl změny ve vládě (MZV zůstává), při nichž odvolal viceprezidenty Jamese Wani Iggu a Husseina Abdelbagi Akola; nahradili je Benjamin Bol MEL a Josephine Lagu YANG-ová; do úřadu nastoupili 12.2.
- 26.3. zatčení 1. viceprezidenta Rieka Machara a jeho ženy ohrožuje podle jeho politické strany Lidové osvobozené hnutí Súdánu v opozici (SPLM/IO) mírovou dohodu z r. 2018
- 9.4. prezident Kiir odvolal z funkce ministra zahraničí Ramadana Abdalláha Goce a novým jmenoval Monday Semayu Kennetha KUMBA-u
- 30.4. RB OSN schválila rezoluci č. 2778 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMISS do 9.5.2025
- 8.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2779 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMISS do 30.4.2026 a rozšířila jeho rozsah a počet personálu
- 30.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2781 (2025), kterou obnovila sankce na dovoz zbraní a opatření na úseku pohybu osob a finančních omezení do 31.5.2026, jakož i prodloužila mandát Panelu expertů dohlížejících na jejich uplatňování do 1.7.2026

- 12.11. prezident Kiir odvolal viceprezidenta Benjamin Bol Mela
- 14.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2802 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNISFA pro spornou oblast Abyei se Súdánem, a to do 15.11.2026, jakož i upravila jeho rozsah
- 17.11. do úřadu viceprezidenta byl jmenován James Wani IGGA

JORDÁNSKO

- 26.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Mazen AL-QADI

KAJMANSKÉ OSTROVY

- 30.4. parlamentní volby do Parlamentu s 21 členy proběhly za volební účasti 72,89 % registrovaných voličů
- 6.5. předsedou Parlamentu byl zvolen Ezzard MILLER
- 6.5. předsedou vlády byl zvolen André Martin EBANKS, když poměrem hlasů 11:8 porazil svého protikandidáta Josepha „Joey“ Xaviera Hewa
- 9.5. jmenována nová vláda

KAMBODŽA

- 26.7. kambodžská vláda vyzvala k okamžitému příměří na hranicích s Thajskem, kde od 24.7. probíhají přestřelky mezi armádami obou zemí o sporné území při společné hranici, které zahrnuje části thajských provincií Burírám, Surin, Sísakét a Ubon Rátčchatchání a kambodžských provincií Oddormeanchey a Preahvihear
- 27.7. Kambodža a Thajsko souhlasily se zahájením jednání o ukončení hraničního konfliktu dne 28.7. v Kuala Lumpur pod patronátem malajsijského premiéra poté, co je americký prezident Trump vyzval k okamžitému příměří; příměří uzavřeno 28.7.
- 26.10. na zasedání summitu ASEAN v Kuala Lumpuru podepsali pod patronátem prezidenta USA premiéři Kambodže a Thajska dohodu o příměří a mírovém řešení vzájemného hraničního sporu a stažení těžkých zbraní ze sporné oblasti
- 22.12. thajský ministr zahraničí Sihasak Phuanketkeow oznámil, že zástupci Thajska a Kambodže se 24.12. sejdou, aby vyřešili od 7.12. trvající porušení mírové dohody z 28.7. a následné ozbrojené konflikty na hranicích obou zemí
- 24.12. zahájena jednání mezi Kambodžou a Thajskem, která skončila 27.12. uzavřením příměří, které vyhlásili ministři obrany obou zemí

KAMERUN

- 18.3. předsedou Senátu byl znovu zvolen Marcel Niat NJIFENJI a předsedou Národního shromáždění opět Djibril Cavayé YEGUIE
- 12.10. v prezidentských volbách zvítězil opět Paul Barthélemy BIYA´A bi Mvondo se ziskem 53,66 % hlasů (inaugurace 6.11.), na dalších místech skončili Issa Tchiroma Bakary (35,19 %), Cabral Libii Li Ngué (3,42 %), Bello Bouba Maigari (2,45 %), Hermine Patricia Tomaino NdamNjoya (1,66 %), Joshua Osih (1,21 %), Seta Caxton Ateki (0,87 %), Hiram Samuel Iyodi (0,41 %), Serge Espoir Matomba (0,35 %), Jacques Bouhga-Hagbe (0,30 %), Pierre Kwemo (0,28 %) a Akere Tabeng Muna (0,22 %); neplatné a prázdné hlasy činily 1,23 % a volební účast dosáhla 57,76 % registrovaných voličů
- 22.10. Ústavní soud odmítl osm peticí, stěžujících si na volební podvody a žádajících anulování výsledků prezidentských voleb; 27.10. soud potvrdil úřední výsledky voleb

KANADA

- 6.1. premiér Justin Trudeau oznámil svou rezignaci na post předsedy Liberální strany i ministerského předsedy
- 9.3. předsedou Liberální strany byl zvolen Mark Joseph Carney
- 14.3. premiér Justin Trudeau podal formálně demisi, novým premiérem se stal Mark Joseph CARNEY, který složil slib a ujal se vlády; současně představil zredukovaný kabinet (MZV Mélanie JOLY)
- 22.3. premiér Carney potvrdil, že předčasné parlamentní volby se uskuteční 28.4.
- 28.4. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 343 členy se konaly za volební účasti 69,5 % registrovaných voličů
- 13.5. premiér Carney oznámil složení své nové vlády (MZV Anita ANAND)
- 26.5. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Francis SCARPALEGGIA
- 4.6. vláda Marka Carneye získala důvěru parlamentu

KAPVERDY

- 29.10. novým ministrem zahraničí jmenován Dr. José Luís do Livramento Monteiro ALVES DE BRITO (úřad nastoupil 30.10.)

KARÉLIE

- 5.5. úřadujícím předsedou vlády byl jmenován Andrej Sergejevič SERGEJEV
- 22.5. poměrem hlasů 33:0 schválilo Zákonomárné shromáždění A.S. Sergejeva do funkce

KATAR

- 21.10. předsedou Poraní rady byl opět zvolen Hassan bin Abdulla AL-GHANIM

KAZACHSTÁN

- 26.9. poté, co byl jeho předchůdce Murat Nurtleu jmenován asistentem prezidenta, stal se novým ministrem zahraničí Ermek Bedelbayuly KEŠERBAEV

KEŇA

- 27.6. prezident Ruto jmenoval novým velitelem armády generálporučíka Davida Kipkemboie KETTER-a a vrchním velitelem letectva generálmajora Bernarda WALIAULA-u

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 18.10. volby do Rady (*Shire Council*) se 4 volenými členy ze 7
- 22.10. předsedou Rady byl zvolen Isa MINKOM

KOLUMBIE

- 20.1. svou demisi oznámil ministr zahraničí Luis Gilberto Murillo, od 1.2. ho z rozhodnutí prezidenta Petra nahradí Laura Camila SARABIA TORRES, jmenovaná 29.1.
- 9.2. prezident Gustavo Francisco Petro Urrego požádal členy své vlády, aby odstoupili a umožnili mu tak provést změny v jejím složení
- 24.2. dokončena obměna personálního složení vlády (MZV zůstává)
- 3.7. odstoupila ministryně zahraničí Laura Sarabia Torres
- 8.7. úřadující ministryní zahraničí se stala Rosa Yolanda VILLAVICENIO MAPY

- 20.7. předsedou Poslanecké sněmovny do 20.7.2026 byl zvolen Julián David LÓPEZ TENORIO a předsedou Senátu na stejné období Lidio Arturo GARCÍA TURBAY

KOMI

- 9.1. do obnovené funkce předsedy vlády byl přechodně jmenován Dmitrij Fjodorovič BRATYNĚNKO (parlamentem potvrzen 20.2.)
- 14.9. ve volbách hlavy republiky vyhrál Rostislav Ernstovič GOLDŠTEJN se 72,1 % získaných hlasů, na dalších místech skončili Taťjana Saladina (11,3 %), Alexandr Kasjaněnko (8,8 %), Sergej Karginov (5,5 %) a Stěpan Solovjov (2,3 %); volební účast dosáhla 37,7 % registrovaných voličů
- 14.9. parlamentní volby do Státní rady se 30 členy se konaly za volební účasti 37,7 % registrovaných voličů
- 29.9. předsedou Státní rady byl zvolen Aleksandr Petrovič MAKARENKO a prvním místopředsedou Sergej Anatoljevič USAČOV

KOMORY

- 12.1. 1. kolo parlamentních voleb do Svazového shromáždění se 33 členy vedlo ke zvolení 29 poslanců, a to za volební účasti 70,48 % registrovaných voličů
- 16.2. 2. kolo parlamentních voleb rozhodlo o volbě čtyř zbývajících poslanců Svazového shromáždění v konstituencích, v nichž výsledky 1. kola anuloval Nejvyšší soud
- 4.4. předsedou Svazového shromáždění byl zvolen opět Abdou MOUSTADROINE
- 14.4. jmenována nová vláda (MZV Mbae MOHAMED)

KONGO (B)

- 11.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KONGO (K)

- 15.1. vláda schválila 89. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 26.1. bojovníci z hnutí M23 vstoupili do východokonžského města Goma
- 29.1. prezident Félix Tshisekedi Tschilombo odmítl účast na rozhovorech s prezidentem Rwandy, zprostředkovaných Keňou a týkajících se řešení situace kolem města Goma ve východním Kongu, kde militanti z tutsijského hnutí M23, údajně podporovaní Rwandou, obsazují v posledních dnech klíčové pozice
- 30.1. vůdce aliance vzbouřenců, známé jako Congo River Alliance, která zahrnuje i hnutí M23, Corneille Nangaa prohlásil ve městě Goma na východě země, že její cíl je probojovat se až do Kinshasy a svrhnout vládu prezidenta Tshisekediho
- 31.1. vláda schválila 90. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 3.2. aliance vzbouřeneckých skupin v Gomě vyhlásila humanitární příměří v současných bojích ve městě Goma a jeho okolí
- 14.2. přes vyhlášené humanitární příměří vystoupili rebelové z hnutí M23 i do střediska provincie Jižní Kivu Bukavu
- 28.2. vláda schválila 92. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.3. na mírových jednáních v Kataru vyzvaly Kongo a Rwanda rebely z M23 k příměří poté, co odmítli účast na mírových rozhovorech v Angole

- 21.3. parlament schválil 93. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 24.3. z pověření prezidenta Félixeho Tshisekediho zahájil Désiré Cashmir Eberande Kolongele konzultace o vytvoření vlády národní jednoty; 8.4. konzultace skončily
- 4.4. parlament schválil 94. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.4. parlament schválil 95. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 23.4. na jednání v Kataru se dohodla vláda s militanty hnutí M23 na zastavení bojů na východě země do doby, než mírová jednání skončí definitivní dohodou
- 25.4. za přítomnosti MZV USA Rubia podepsali ve Washingtonu ministři zahraničí Konga a Rwandy USA zprostředkovanou dohodu o respektování vzájemné svrchovanosti a o uzavření mírové dohody do 2.5.
- 2.5. parlament schválil 96. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 20.5. parlament schválil 97. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 4.6. parlament schválil 98. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.6. americké MZV informovalo o parafování dohody mezi Kongem a Rwandou o ukončení desetiletí trvajících konfliktu na východě Konga; dohoda, zprostředkovaná USA a Katar, předpokládá odpoutání, odzbrojení a případnou integraci ozbrojených skupin hnutí M23 a k jejímu podpisu došlo 27.6. ve Washingtonu
- 20.6. vláda v zastoupení Národního shromáždění, které je na parlamentních prázdninách, schválila 99. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2783 (2025), kterou obnovila do 30.6.2026 sankce podle dřívějších rezolucí, stejně jako prodloužila mandát Skupiny expertů dohlížejících na jejich dodržování, a to do 1.8.2026
- 4.7. parlament schválil 100. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.7. parlament schválil 101. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 19.7. zástupci vlády a rebelů z hnutí M23 podepsali v Kataru tzv. Prohlášení o principech příměří a ukončení bojů s platností od 29.7.; do 18.8. má být mírová dohoda formálně potvrzena
- 25.7. vláda schválila 102. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu na období 15 dnů po 5.8.
- 15.8. vláda schválila 103. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.8. protože vláda nedodrží předem dohodnuté příměří, odstoupili zástupci hnutí M23 od formálního podpisu mírové dohody a od dalších mírových rozhovorů v Kataru
- 29.8. vláda schválila 104. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 26.9. vláda schválila 106. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 2.10. parlament schválil 106. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu

- 16.10. parlament schválil 107. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 29.10. parlament schválil 108. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 12.11. parlament schválil 109. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 13.11. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Aimé BOJI SANGARA
- 15.11. rámcovou dohodu o míru na východě země podepsali v Kataru představitelé vlády a vzbouřeneckého hnutí M23; dohoda kromě příměří zahrnuje i umožnění přístupu humanitární pomoci obyvatelům měst Goma a Bukavu, jakož i návrat vysídlených uprchlíků a výměnu zajatců
- 28.11. parlament schválil 110. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 4.12. pod patronátem prezidenta USA podepsali ve Washingtonu prezidenté Konga a Rwandy mírovou dohodu o ukončení dlouholetého ozbrojeného konfliktu ve východním Kongu, ve kterém se angažovali Rwandou podporovaní rebelové z hnutí M23; dohoda předpokládá trvalé příměří, odzbrojení rebelů z M23, záruky uprchlíkům na návrat do jejich domovů a nový rámec pro hospodářskou prosperitu obou zemí
- 14.12. parlament schválil 111. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu
- 18.12. v souladu s uzavřenou mírovou smlouvou Konga se Rwandou začali bojovníci hnutí M23 vyklízet město Uvira při hranicích s Burundi
- 19.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2808 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN MONUSCO do 20.12.2026 a upravila jeho rozsah
- 26.12. vláda schválila 112. prodloužení výjimečného stavu v provinciích Ituri a Severní Kivu

KOREA – JIŽNÍ

- 14.1. Ústavní soud zahájil jednání o vydání souhlasu k impeachmentu prezidenta Jun Sok-jola
- 20.2. začal soudní proces s bývalým prezidentem Jun Sok-jolem, obviněným z vlastizrady
- 7.3. poté, co ho vyslechl v souvislosti s obviněním z vlastizrady, zrušil soud příkaz k zadržení bývalého prezidenta Juna a nařídil jeho propuštění z vazby
- 21.3. Národní shromáždění odvolalo z funkce úřadujícího prezidenta a ministra financí Čche Sang-moka, protože trvale blokoval jeho návrhy na doplnění Ústavního soudu a tak usiloval, aby soud nemohl potvrdit odvolání bývalého prezidenta Juna
- 24.3. poměrem hlasů 7:1 zrušil Ústavní soud sesazení bývalého premiéra Han Duck-sooa z úřadu a vrátil jej do pozice předsedy vlády a úřadujícího prezidenta republiky
- 4.4. Ústavní soud jednomyslně schválil sesazení prezidenta Jun Sok-jola z jeho úřadu dne 14.12.2024; nové prezidentské volby se musí uskutečnit do 60 dní
- 8.4. úřadující prezident oznámil, že prezidentské volby se uskuteční 3.6.
- 1.5. úřadující prezident Han Duck-soo odstoupil, aby mohl kandidovat v prezidentských volbách
- 2.5. po odstoupení úřadujícího prezidenta a předsedy vlády Hana a ministra financí Choi Sang Moka z funkce se úřadujícím předsedou vlády a úřadujícím prezidentem stal ministr školství Lee Ju-ho
- 2.6. odstoupila vláda úřadujícího předsedy Lee Ju-hoa

- 3.6. předčasné prezidentské volby vyhrál Lee Jae-myung (*I Če-mjong*) se 49,42 % odevzdaných hlasů (inaugurace 4.6.), za ním skončili Kim Moon-soo (41,15 %), Lee Jun-seok (8,34 %), Kwon Jeong-guk (0,98 %) a Song Jin-ho (0,10 %), neplatné a prázdné hlasy dosáhly 0,73 % a volební účast 79,38 % registrovaných voličů
- 4.6. po své inauguraci jmenoval nový prezident novým předsedou vlády Kim Min-seoka a nepřijal demisi všech ministrů předcházející vlády s výjimkou ministra spravedlnosti
- 23.6. novým ministrem zahraničí jmenoval prezident Lee Cho Hyuna
- 3.7. za bojkotu opoziční Strany lidové moci schválilo Národní shromáždění poměrem hlasů 173:3 nominaci Kim Min-seoka na úřad předsedy vlády, do kterého jej prezident vzápětí jmenoval (7.7. se ujal funkce složením slibu)
- 18.7. parlament schválil složení nové vlády (MZV Čo Hjun /Cho Hyun/), která se funkce ujala 19.7.

KOREA – SEVERNÍ

- 20.9. uvolněna funkce předsedy Nejvyššího lidového shromáždění

KORSIKA

- 25.8. prefektem departmentu Corse-du-Sud a Oblasti Korsika byl jmenován Éric JALON

KOSOVO

- 9.2. parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy se konaly za volební účasti 46,55 % registrovaných voličů
- 15.4. odstoupil premiér Albin Kurti
- 8.8. po 54 marných pokusech zvolit předsedu nového parlamentu nařídil Ústavní soud Shromáždění, aby tak učinilo do 30 dní a tak umožnilo sestavení nové vlády země
- 20.8. neúspěchem skončilo i 55. a 56. kolo volby předsedy parlamentu
- 22.8. ani 57. kolo volby předsedy parlamentu nepřineslo požadovaný výsledek
- 24.8. výsledek nepřinesl ani 58., 59. a 60. pokus o zvolení předsedy parlamentu
- 26.8. až na 61. pokus zvolilo Shromáždění svého předsedu, stal se jím Dimal BASHA
- 5.9. Ústavní soud nařídil parlamentu, aby do 30.9. přerušil proceduru vytváření nové vlády poté, co se mu nepodařilo zvolit svého místopředsedu ze srbské komunity
- 10.10. parlament ukončil volbu svého kompletního vedení, a tak umožnil zformování nové vlády
- 11.10. prezidentka Vjosa Osmani Sadriu požádala premiéra Albina Kurtiho o sestavení nové vlády
- 26.10. designovaný premiér Kurti představil svou vládu (MZV Glauk KONJUFCA); parlament však nepotvrdil jeho nominaci na post předsedy vlády, když získal podporu pouze 56 poslanců proti 52, neboť potřebného kvóra 61 hlasu nebylo dosaženo
- 4.11. prezidentka nominovala na funkci předsedy vlády Glauka KONJUFCA-u
- 19.11. designovaný premiér Konjufca představil parlamentu návrh na složení vlády (MZV Albin KURTI). Získal však podporu pouze 56 poslanců (z 61 potřebných), když 53 hlasovalo proti němu
- 20.11. prezidentka Osmani vyhlásila předčasné parlamentní volby na 28.12.
- 28.12. parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy se konaly za volební účasti 47,66 % registrovaných voličů

KOSTARIKA

- 1.5. předsedou Zákonnodárného shromáždění byl opět zvolen Rodrigo Arias SÁNCHEZ SÁNCHEZ
- 30.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

KUBA

- 16.1. poté, co prezident USA vyškrtl Kubu ze seznamu zemí podporujících terorismus, nařídila vláda propustit prvních dvacet ze 553 protivládních demonstrantů
- 20.1. nový prezident USA Trump zrušil rozhodnutí svého předchůdce vyřadit zemi ze seznamu států podporujících terorismus

KYPR

- 31.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2771 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNFICYP do 31.1.2026

KYRGYZSTÁN

- 23.9. příslušný parlamentní výbor doporučil návrh části poslanců Nejvyšší rady na její rozpuštění
- 24.9. poměrem hlasů 84:0 při 5 abstencích parlament své rozpuštění schválil
- 30.9. prezident Sadyr Nurožojevič Džaparov podepsal dekret o konání předčasných parlamentních voleb 30.11.
- 30.11. předčasné parlamentní volby do Nejvyšší rady s 90 členy proběhly za volební účasti 36,40 % registrovaných voličů
- 17.12. předsedou Nejvyšší rady byl zvolen opět Nurlanbek Turgunbek uulu TORAGA

LAOS

- 6.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LIBANON

- 9.1. poté, co 8.1. stáhl svou kandidaturu na úřad prezidenta předseda hnutí Marada Suleiman Antoine Franjeh, podporovaný Hizballáhem, bylo zahájeno 13. hlasování ve volbě prezidenta, ve kterém šéf armády Joseph Aoun obdržel 71 hlas (ke zvolení je třeba 86 ze 128 možných), přičemž 37 odevzdaných hlasovacích lístků bylo prázdných a 20 neplatných; ve 2. kole hlasování získal Joseph Khalil AOUN podporu 99 poslanců (vč. Hizballáhu a hnutí Amal) a byl tak zvolen prezidentem (inaugurován téhož dne); Libanon tak má opět prezidenta od října 2022, kdy skončil mandát jeho předchůdce Michela Aouna
- 13.1. Národní shromáždění navrhlo novému prezidentovi, aby sestavením vlády pověřil dr. Nawáfa Salám-a, když pro něj hlasovali 84 členů, zatímco stávající prozatímní premiér Mikátí obdržel jen devět hlasů, 35 poslanců odevzdalo prázdný hlasovací lístek; prezident návrhu vyhověl a vítěze hlasování požádal o sestavení nové vlády
- 26.1. ačkoliv 60-denní lhůta pro stažení izraelské armády z jižního Libanonu podle dohody mezi Hizballáhem a Izraelem z 26.11.2024, garantovaná USA a Francií, vypršela, izraelská armáda okupuje jižní Libanon nadále s výmluvou, že Hizballáh dohodu „zcela neimplementoval“
- 26.1. Libanon a Izrael se na nátlak USA dohodly o prodloužení dohody o příměří do 18.2., do kdy libanonské vládní vojsko převezme pozice Hizballáhu v jižním Libanonu a izraelská armáda se stáhne z území Libanonu

- 8.2. prezident Aoun přijal demisi vlády premiéra Mikátího a jmenoval novým předsedou vlády Dr. Nawáfa Abdalláha Saliha SALÁM-a /Nawaf Abdallah Salih Salam/, který mu představil složení nové vlády (MZV Youssef RAJJI)
- 12.2. izraelská armáda požaduje další prodloužení lhůty pro stažení svých jednotek z jižního Libanonu o dalších 10 dní, tj. do 28.2., stejně jako paralelní prodloužení příměří z 27.11.2024; Izrael přitom pokračuje v útocích na pozice Hizballáhu, které má obsadit libanonská armáda
- 18.2. Izrael stáhl v termínu svá vojska z jižního Libanonu s výjimkou pěti strategických pozic při svých hranicích; Libanon to označil za porušení dohody o příměří a trvá na kompletním odchodu Izraele, který bude jinak považovat za okupanta
- 26.2. poměrem hlasů 95:12 vyslovilo Národní shromáždění důvěru vládě Nawáfa Saláma
- 28.8. RB OSN přijala rezoluci č. 2790 (2025), kterou rozhodla o ukončení mírové mise OSN UNIFIL k 31.12.2026

LIBÉRIE

- 21.11.2024 předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Richard Nagbe KOON
- 13.5. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Richard Nagbe KOON

LIBYE

- 16.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2769 (2025), kterou prodloužila do 1.5.2026 sankce na úseku vývozu surové ropy a ropných produktů, jakož i do 15.5.2026 prodloužila mandát Panelu expertů, kteří dohlížejí na dodržování všech přijatých sankcí, vč. zákazu vycestování a zmrazení finančních prostředků
- 29.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2780 (2025), kterou prodloužila autorizaci právnických osob ve věci zbrojního embarga o šest měsíců, tj. do 29.11.2025
- 31.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2796 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNSMIL do 31.10.2026
- 25.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2804 (2025), kterou o dalších šest měsíců prodloužila autorizaci právnických osob na úseku zbraňového embarga podle dříve přijatých rezolucí

LICHTENŠTEJNSKO

- 9.2. parlamentní volby do Zemského sněmu s 25 členy se uskutečnily za volební účasti 76,34 % registrovaných voličů
- 10.4. do čela vlády zvolil Zemský sněm Brigitte HAAS, která získala podporu 18 z 25 poslanců; současně jmenována nová vláda (MZV Sabine MONAUNI)
- 10.4. předsedou Zemského sněmu byl zvolen Manfred KAUFMANN

LITVA

- 31.7. své odstoupení oznámil premiér Gintautas Palauckas
- 4.8. odstoupila vláda premiéra Palauckase, úřadujícím premiérem jmenován Rimantas ŠADZIUS
- 6.8. sociální demokraté navrhli na funkci premiérky Ingu Rugieniene
- 14.8. prezident předložil návrh na jmenování předsedkyně vlády Rugieniene Sejmu
- 26.8. poměrem hlasů 78:35 při 14 abstencích schválil Sejm Ingu RUGIENIENE na funkci předsedkyně vlády
- 9.9. premiérka Inga Rugieniene navrhla prezidentu složení své vlády (MZV Kestutis BUDRYS), které prezident potvrdil
- 10.9. předsedou Sejmu byl zvolen Juozas OLEKAS

- 25.9. Sejm schválil poměrem hlasů 80:40 program nové vlády, která se následně ujala svých pravomocí

LUCEMBURSKO

- 3.10. abdikoval velkovévoda Henri ve prospěch svého nejstaršího syna a následníka trůnu GUILLAUME Jeana Josepha Marie de Nassau-Weilburg, který bude vládnout jako Guillaume (Vilém) V.

MACAU

- 14.9. parlamentní volby do Zákodárné rady se 33 členy proběhly za volební účasti 53,35 % registrovaných voličů
16.10. předsedou Zákodárné rady byl zvolen André Cheong Weng Chon

MADAGASKAR

- 29.9. v reakci na opakované protesty mládeže proti přerušování dodávek vody a elektřiny rozpustil prezident Andry Rajoelina vládu premiéra Ntsaye
6.10. novým předsedou vlády jmenován generál Ruphin Fortunat ZAFISAMBO (do úřadu nastoupil 7.10.)
12.10. prezidentský útvar potvrdil pokus o státní převrat, když vojenská jednotka CAPSAT oznámila, že ovládá velení všech ozbrojených složek – pozemní armády, letectva i námořnictva; CAPSAT oznámil jmenování generála Demosthena PIKULAS-e náčelníkem generálního štábu, které nový ministr obrany Rakotoarivelo potvrdil
12.10. úřadujícím předsedou Senátu se stal Jean André NDREMANJARY
13.10. poté, co nemohl vystoupit ve státní televizi s prohlášením k národu, opustil prezident Rajoelina zemi, kde se řízením státních záležitostí ujal Sbor kádrových, technických a správních služeb (CAPSAT) ozbrojených sil
14.10. poměrem hlasů 130:0 při jednom prázdném hlasu schválilo Národní shromáždění sesazení prezidenta Rajoeliny z funkce, což následně potvrdil i Ústavní soud, který prohlásil uvolnění pozic prezidenta republiky a předsedy Senátu
14.10. náčelník CAPSAT plukovník Michael RANDRIANIRINA oznámil, že armáda převzala v zemi moc, rozpustila Senát, Ústavní soud, Volební komisi a další centrální instituce, sestaví novou vládu a do dvou let uspořádá nové volby; Ústavní soud ho ještě před ukončením své činnosti potvrdil jako novou hlavu státu
15.10. předsedou Národního shromáždění zvolen Siteny RANDRIANASOLONIAIKO
17.10. plukovník Michael RANDRIANIRINA složil do rukou předsedy Ústavního soud slib jako nový prezident
20.10. nový prezident jmenoval předsedou vlády Herintsalamu Andriamiasy RAJAONARIVELO-a (úřad nastoupil 22.10.)
28.10. jmenována nová vláda (MZV Christine RAZANAMAHASOA)
6.11. Ústavní soud vyslovil souhlas s prodloužením přechodného období, když připustil možnost odložení prezidentských voleb

MADEIRA

- 23.3. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění se 47 členy se konaly za volební účasti 55,98 % registrovaných voličů
10.4. předsedkyní Zákodárného shromáždění byla zvolena Rubina Maria LEAL VARGAS

MALAWI

- 1.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 16.9. prezidentské volby vyhrál Arthur Peter MUTHARIKA se 56,76 % odevzdaných hlasů (inaugurace 4.10.), za ním skončili Lazarus McCarthy Chakwera (33,01 %), Dalitso Kabambe (3,95 %), Atupele Muluzi (1,92 %), Joyce Hilda Banda (1,61 %), Akwame Bandawe (0,75 %), Thokozani Banda (0,42 %), Kamuzu Chibambo (0,32 %), Michael Bizwick Usi (0,32 %), Kondwani Nankhumwa (0,23 %), Phunziro Mvula (0,18 %), Cosmas Chipojola (0,16 %), Adil Chilungo (0,16 %), Frank Mwenifumbo (0,10 %), Jordan Sauti (0,4 %), Milward Tobias (0,04 %) a Smart Swira (0,03 %), neplatné a prázdné hlasy (2,82 %); volební účast dosáhla 76,39 % registrovaných voličů
- 16.9. parlamentní volby do Národního shromáždění s 229 členy se konaly za volební účasti 76,39 % registrovaných voličů
- 5.10. novým ministrem zahraničí byl jmenován George Tapatula CHAPONDA
- 29.10. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Sameer Gaffar SULEMAN
- 30.10. dokončeno jmenování všech členů vlády, která se 2.11. složením slibu ujala úřadu

MALI

- 29.1. země oficiálně ukončila členství v regionálním sdružení ECOWAS
- 30.4. Národní konference politických sil země, ale bojkotována hlavními opozičními stranami, doporučila jmenování prozatímního prezidenta armádního generála Assimi GOÏTA-y prezidentem na následujících pět let, tedy do r. 2030, jakož i odmítla konání jakýchkoliv voleb po toto období, dokud nebude obnoven mír v zemi
- 13.5. prezidentský dekret zrušil všechny politické strany a zakázal politickou činnost jejich členům
- 3.7. prozatímní parlament – Národní prozatímní rada – zvolila 131 hlasy ze 147 možných prozatímního prezidenta generála Assimi Goïtu na pětiletý mandát; podle předsedy parlamentu Malicka Diawa je mandát obnovitelný i bez voleb kolikrát bude třeba
- 8.7. prezident Goïta podepsal zákon o jeho pětiletém mandátu
- 11.8. po odhalení pokusu o svržení vlády prozatímního prezidenta Goïty bylo údajně zatčeno minimálně 20 vysokých důstojníků ozbrojených sil
- 23.9. nejvyšší představitelé vojenských vlád v Mali, Burkině a Nigeru oznámili ve společném komuniké, že jejich země přestávají s okamžitou platností uznávat autoritu Mezinárodního trestního soudu (ICC) OSN v Haagu, který označili za „nástroj neokolonialistického útlaku“

MAN

- 4.3. nepřímé parlamentní volby čtyř nových členů Zákonodárné rady za ty, kterým 28.2. skončil mandát, a to Sněmovnou klíčů; celkový počet Zákonodárné rady, vč. tří ex-offo členů, je 11 (předsedou od 20.7.2021 Laurence David SKELLY)

MAROKO

- 31.10. RB OSN schválila rezoluci č. Xx (2025), kterou podpořila plán na udělení autonomie Západní Sahaře pod marockou svrchovaností, stejně jako prodloužení mandátu mírové mise OSN MINURSO o jeden rok

MARTINIK

- 15.1. novým prefektem byl jmenován Étienne DESPLANQUES, nástup do úřadu 10.2.
- 6.2. úřadujícím prefektem se stal Aurélien ADAM

MAURICIUS

- 22.5. Británie a Mauricius podepsaly dohodu o předání svrchovanosti nad Čagoskými ostrovy Mauriciu s tím, že Británie a USA budou moci po dobu 99 let využívat a spravovat strategicky důležitou vojenskou základnu na atolu Diego Garcia; tímto aktem končí existence Britského indickooceánského území

MAURITÁNIE

- 18.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MEXIKO

- 1.9. předsedkyní Senátu do 31.8.2026 zvolena Laura Itzel CASTILLO JUÁREZ
- 2.9. úřad předsedkyně Poslanecké sněmovny do 31.8.2026 nastoupila Kenia LÓPEZ RABADÁN

MIKRONÉSIE

- 4.3. parlamentní volby do Kongresu se 14 členy se uskutečnily za volební účasti 28,67 % registrovaných voličů
- 11.5. předsedou Kongresu byl opět zvolen Esmond B. MOSES
- 15.11. zemřela ministryně zahraničí Lorin S. Robertová, úřadujícím MZV se stal Ricky F. CANTERO

MOLDAVSKO

- 28.9. parlamentní volby do Parlamentu se 101 členy se uskutečnily za volební účasti 52,21 % registrovaných voličů
- 22.10. předsedou Parlamentu byl zvolen opět Igor GROSU
- 24.10. prezidentka Sanduová pověřila sestavením vlády Alexandru MUNTEANU-a
- 28.10. jmenována nová vláda (MZV Mihai POPSOI)
- 31.10. hlasy 55 poslanců potvrdil parlament novou vládu, která se 1.11. ujala funkce

MONAKO

- 17.1. poté, co zemřel státní ministr Didier Guillaume, stala se úřadující státní ministryní ministryně zahraničí Isabelle BERRO-AMADEÏ
- 2.4. předsedou Národní rady znovu zvolen Thomas BREZZO
- 4.6. s účinností od 4.7. jmenoval kníže státním ministrem Philippe METTOUX-e
- 26.6. nominovaný Philippe Mettoux odmítl funkci státního ministra
- 3.7. státním ministrem nově jmenován Christophe MIRMAND, který funkci převzal 21.7.

MONGOLSKO

- 3.6. poté, co v parlamentu ztratil důvěru, když získal podporu jen 44 poslanců (potřeba bylo 64) a 38 jich bylo proti, odstoupil premiér Luvsannamsrai Oyun-Erdene
- 9.6. Mongolská lidová strana nominovala na funkci předsedy vlády Gombodžava Zandanšatara

- 10.6. prezident předložil parlamentu návrh na jmenování Gombodžava ZANDANŠATAR-a předsedou vlády, kterého 13.6. poměrem hlasů 108:9 parlament schválil
- 17.6. premiér Zandanšatar jmenoval svou vládu, v níž funkci ministryně zahraničí nadále vykonává Batmüch BATCECEG
- 17.10. poté, co mu Velký státní chural vyslovil poměrem 71:40 hlasů nedůvěru, odstoupil předseda vlády Gombodžav Zandanšatar
- 20.10. prezident Uchnaa Chürelsüch zrušil hlasování parlamentu o nedůvěře premiérovi jako neústavní
- 21.10. Zandanšatar se obrátil na Ústavní soud, aby potvrdil ústavnost celého procesu
- 22.10. Ústavní soud rozhodl, že hlasování o důvěře premiéra bylo protiústavní
- 20.11. novým předsedou Velkého státního churalu byl zvolen Njam-Osor UCHRAL

MONTSERRAT

- 8.4. úřadující guvernérkou se stala Lindorna LAMBERT-SWEENEY
- 23.4. úřad guvernéra nastoupila Harriet CROSS

MORDVINSKO

- 31.3. hlava státu přijala demisi předsedy vlády Dmitrije Pozdňakova, od 1.4. se úřadující premiérkou stala Galina Alexejevna LOTVANOVA
- 4.4. úřadujícím předsedou vlády se stal její dosavadní místopředseda Badyr Emejevič EMEJEV
- 11.8. Státní shromáždění potvrdilo ve funkci předsedy vlády Badyra E. Emejeva

MOSAMBIK

- 13.1. předsedkyní Shromáždění republiky byla zvolena Margarida Adamugy TALAPA
- 15.1. inaugurace nového prezidenta Daniela Franciska CHAPO
- 17.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Maria Benvinda Delfina LEVI, MZV Maria Manuela dos Santos LUCAS)

NÁHORNÍ KARABACH

- 13.3. ministři zahraničí Arménie a Ázerbajdžánu, Ararat Mirzojan a Ceyhun Bayramov, oznámili úspěšné dokončení mírové smlouvy k řešení sporného území Náhorní Karabach, od září 2023 obsazeného Ázerbajdžánem, kterému bude nadále patřit; smlouvu lze podepsat po vyřešení právních otázek (stažení žalob u ICJ, ICC a Evropského soudu pro lidská práva) a po změně arménské ústavy, která zmiňuje nezávislý Náhorní Karabach)
- 8.8. na summitu ve Washingtonu a za účasti prezidenta USA podepsali arménský premiér Nikol Pašinjan a prezident Ázerbajdžánu İlhan Alijev mírovou dohodu o ukončení 35 let trvajícího konfliktu o Náhorní Karabach a o další obchodní, dopravní a diplomatické spolupráci

NACHIČEVANSKO

- 8.7. ukončena činnost Nejvyšší rady (*Ali Majlis*)
- 12.11. zplnomocněným zástupcem prezidenta Ázerbajdžánu byl jmenován dosavadní předseda vlády autonomní republiky Ceyhun Ramiz oğlu CELILOV
- 12.11. úřadujícím předsedou vlády se stal Farid BAGHIRZADE

NAMIBIE

- 20.3. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Saara KUUGONGELWA-AMADHILA
- 21.3. inaugurace nové prezidentky Ndemupelily Netumbo NANDI-NDAITWAH
- 22.3. prezidentka jmenovala viceprezidentkou Lucii WITBOOI a svou vládu (MP Tjitunga Elijah NGURARE, MZV Selma ASHIPALA-MUSAVYI)
- 12.12. předsedou Národní rady byl znovu zvolen Lukas Sinimbo MUHA

NAURU

- 11.10. ústavní referendum o prodloužení funkčního období Parlamentu ze tří na čtyři roky neuspělo, protože se 55,33 % hlasujících vyslovilo proti, zatímco 44,67 % vládní návrh podpořilo
- 11.10. parlamentní volby do Parlamentu s 19 členy
- 14.10. Parlament znovu zvolil prezidentem Davida Waiiau ADEANG-a, který neměl protikandidáta
- 14.10. předsedou Parlamentu byl opět zvolen Marcus Ajemada STEPHEN
- 15.10. jmenována nová vláda (MZV Lionel AINGIMEA)

NĚMECKO

- 23.2. předčasné parlamentní volby do Spolkového sněmu se 630 členy se uskutečnily za volební účasti 82,51 % registrovaných voličů
- 2.3. parlamentní volby do Městského zastupitelstva Hamburku se 121 členem se uskutečnily za volební účasti 67,7 % registrovaných voličů
- 25.3. ustavující schůze Spolkového sněmu zvolila jeho vedení v čele s předsedkyní Julií KLÖCKNER-ovou; poté přijal spolkový prezident demisi vlády kancléře Scholtze, ale pověřil ji setrváním ve funkci do ustavení vlády nové
- 1.4. ministerský předseda Dolního Saska Stephan Weil oznámil svou rezignaci; dne 20.5. ho měl nahradit Olaf Lies
- 9.4. CDU/CSU a SPD uzavřely koaliční smlouvu
- 5.5. předsedové CDU/CSU a SPD podepsali koaliční dohodu o vládním programu a personálním složení spolkové vlády
- 6.5. v 1. kole hlasování ve Spolkovém sněmu nebyl nikdo zvolen spolkovým kancléřem, protože pro kandidáta Merze hlasovalo jenom 310 poslanců (potřeba bylo 316 hlasů), 307 hlasovalo proti a tři se hlasování zdrželi; ve 2. kole byl kancléřem zvolen Joachim-Friedrich Martin Josef MERZ, když získal podporu 325 poslanců (289 bylo proti a tři se zdrželi) a po jmenování spolkovým prezidentem se složením slibu ujal své funkce
- 6.5. spolkový prezident jmenoval novou vládu (MZV Johann David WADEPHUL)
- 7.5. městské zastupitelstvo Hamburku zvolilo poměrem hlasů 71:47 vládním starostou města opět Petera TSCHENTSCHER-a
- 20.5. zemský sněm Dolního Saska zvolil 80 hlasy ze 144 zemským ministerským předsedou Olafa LIES-e
- 1.11. předsedou Spolkové rady byl do 31.10.2026 zvolen Andreas BOVENSCHULTE generální inspektor Bundeswehru generál Carsten BREUER

NEPÁL

- 9.9. po rozsáhlých a několikadenních krvavých protestech proti korupci a nepotismu odstoupil premiér Khadka Prasad Sharma Oli
- 12.9. prozatímní předsedkyní vlády byla zvolena Sushila KARKI

- 12.9. prezident Ram Chandra Paudel rozpustil Poslaneckou sněmovnu a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 5.3.2026
- 13.9. osm hlavních politických stran požaduje, aby Poslanecká sněmovna byla znovu svolána, neboť prezident při jejím rozpuštění jednal protiústavně, byť pod nátlakem nové předsedkyně vlády a protestního hnutí
- 14.9. jmenována nová vláda, v níž portfolio MZV vykonává předsedkyně vlády
- 26.12. novým ministrem zahraničí jmenován Bala Nanda SHARMA

NIGER

- 29.1. země oficiálně ukončila členství v regionálním sdružení ECOWAS
- 26.3. vůdce vojenského převratu armádní generál Abdourahamane TCHIANI složil podle prozatímní ústavy přísahu jako prezident na pět let tzv. přechodného období
- 8.5. zřízena Poradní rada obnovy (*Conseil consultatif de la refondation*) se 194 členy jako prozatímní zákonodárný orgán a jejím předsedou byl zvolen Mamadou Harouna DJINGAREY
- 23.9. nejvyšší představitelé vojenských vlád v Nigeru, Burkině a Mali oznámili ve společném komuniké, že jejich země přestávají s okamžitou platností uznávat autoritu Mezinárodního trestního soudu (ICC) OSN v Haagu, který označili za „nástroj neokolonialistického útlaku“

NIKARAGUA

- 30.1. Kongres schválil změnu ústavy, podle níž byl statut viceprezidentky Rosario Marií MURILLO ZAMBRANA změněn na spoluprezidentku (*co-presidenta*)
- 18.2. ústavní změna o zřízení funkce spoluprezidenta nabyla účinnosti
- 23.9. spoluministry zahraničí byli jmenováni Valdrack Ludwig JAENTSCHKE WHITAKER a Denis Ronaldo MONCADA COLINDRES

NIZOZEMÍ

- 3.6. nejsilnější vládní Strana pro svobodu (PVV) stáhla svou podporu vládě premiéra Dicka Schoofa, která následně podala demisi
- 5.6. oznámeno, že nové parlamentní volby se uskuteční 29.10.
- 22.8. odstoupil ministr zahraničí Caspar Veldkamp poté, co jeho strana Nová sociální smlouva vystoupila z koaliční vlády
- 23.8. úřadujícím ministrem zahraničí se stal ministr obrany Ruben BREKELMANS
- 5.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován David VAN WEEL
- 7.10. předsedkyní První komory Generálních stavů (Senát) byla zvolena Mei Li VOS
- 29.10. parlamentní volby do Druhé komory Generálních stavů (Poslanecká sněmovna) se 150 členy se konaly za volební účasti 78,30 % registrovaných voličů
- 13.11. král jmenoval *informateurs* pro jednání o sestavení vlády Sybranda Bumu a Hanse Wijerse (14.11. z funkce odstoupil)
- 18.11. předsedou Druhé komory Generálních stavů (Poslanecké sněmovny) byl zvolen Anthony Albertus Hermance „Thom“ VAN CAMPEN
- 10.12. novým *informteurem* jmenována Rianne Letschert

NORFOLK

- 1.8. úřadujícím generálním ředitelem Oblastní rady se stal Scott HACKNEY
- 4.8. předsedkyní Oblastní rady starších (*Regional Council of Elders*) byla zvolena Pauline REYNOLDS

NORSKO

- 30.1. vládní koalici opustila Strana středu
- 4.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 7.-8.9. parlamentní volby do Stortingu se 169 členy se konaly za volební účasti 80,11 % registrovaných voličů
- 10.10. předsedou Stortingu byl znovu zvolen Masud GHARAHKHANI

NOVÁ KALEDONIE

- 7.1. parlament zvolil 11 členů nové vlády, která se však neshodla na svém předsedovi; Alcide Ponga získal čtyři hlasy a Samuel Hnepeune tři, zatímco čtyři členové abstenovali
- 8.1. ve II. kole byl prezidentem zvolen Alcide PONGA (inaugurace 16.1.), když pro něj hlasovalo šest členů vlády, zatímco pro Hnepeuneho tři; dva členové abstenovali
- 15.1. členové nové vlády se ujali svých funkcí s tím, že funkci ministra pro zahraniční vztahy bude vykonávat prezident Alcide Ponga
- 9.4. novým vysokým komisařem byl jmenován Jacques BILLANT (úřad nastoupil 3.5.)
- 2.5. území opustil dosavadní vysoký komisař Louis Le Franc, úřadujícím vysokým komisařem se stal Stanislas ALFONSI

NOVORUSKO

- 26.3. předsedou rady ministrů Doněcké lidové republiky se stal Andrej Gennadijevič ČERTKOV
- 1.7. prezident Luhanské lidové republiky Leonid Pasečnik oznámil, že celé území LLR je pod výhradní kontrolou ozbrojených sil Ruska

NOVÝ ZÉLAND

- 10.4. poměrem hlasů 112:10 odmítla Poslanecká sněmovna ve 2. čtení návrh zákona, který měl z podnětu krajní pravice a v neprospěch domorodých obyvatel upravit text tzv. Treaty of Waitangi z r. 1840, která stanoví principy práv maorského a ne-maorského obyvatelstva země

PÁKISTÁN

- 13.11. schválen 27. ústavní dodatek, podle kterého má vrchní velitel armády polní maršál Asim Munir velitelskou pravomoc i nad leteckými a námořními ozbrojenými silami

PALAU

- 16.1. do úřadu prezidenta byl podruhé uveden Surangel Samuel WHIPPS, Jr., který jmenoval státním ministrem (MZV) opět Gustava AITARO-a
- 16.1. předsedou Sněmovny delegátů byl zvolen Gibson KANAI, předsedou Senátu znovu Hokkons BAULES

PALESTINA

- 13.1. palestinské úřady potvrdily, že po rozhovorech prezidenta USA Bidena s premiérem Izraele a katarským emírem, který rozhovory Izrael-Hamas zprostředkuje, jsou podmínky pro příměří v Gaze a propuštění rukojmích a palestinských politických vězňů již dohodnuty

- 15.1. zprostředkovatelé jednání mezi Izraelem a Hamasem Katar a USA potvrdily dosažení dohody o příměří a propuštění rukojmích; katarský premiér šajch Muhammad bin Abdul Rahmán al-Sání potvrdil, že dohoda vstoupí v platnost 19.1., pokud ji schválí izraelská vláda
- 19.1. v první den příměří proběhla výměna 3 izraelských rukojmí za 90 Palestinců vězněných Izraelem
- 25.1. 2. výměna zajatců mezi Izraelem a Hamasem zahrnuje propuštění čtyř izraelských rukojmí a 200 palestinských vězňů z izraelských žalářů
- 29.1. Hamas potvrdil, že ve 3. etapě výměny zajatců předá 30.1. tři izraelská rukojmí a pět thajských zajatců za propuštění 110 palestinských vězňů z izraelských žalářů
- 1.2. uskutečněna 4. výměna tří izraelských rukojmí za 183 palestinských vězňů v Izraeli
- 8.2. provedena 5.výměna tří izraelských civilistů unesených Hamasem za 183 Palestinců, vězněných v Izraeli
- 10.2. s ohledem na nedodržování termínů pro stahování izraelských vojáků z Gazy, oznámil mluvčí ozbrojeného křídla Hamasu odklad dalších plánovaných výměn rukojmí za palestinské vězně na neurčito
- 15.2. provedena 6. výměna tří izraelských rukojmí Hamasu za 369 Palestinců vězněných v Izraeli
- 22.2. zatímco během 7. výměny, poslední v 1. fázi příměří, předal Hamas šest rukojmích jak bylo ujednáno, Izrael odmítl propustit dohodnutých 620 palestinských vězňů a odložil předání na neurčito do další potvrzené výměny s odvoláním na údajně ponižující ceremoniál předávání rukojmích pracovníkům Mezinárodního Červeného kříže
- 24.2. v reakci na izraelské rozhodnutí porušit dohodu a nepropustit palestinské vězně oznámil Hamas, že nezačíná jednání o 2. etapě příměří s Izraelem, dokud Izrael nepropustí dohodnutých 620 vězňů z 1. etapy příměří, která skončí 1.3.
- 27.2. Izrael převzal od Mezinárodního Červeného kříže těla čtyř mrtvých rukojmích, které mu odevzdal Hamas; na oplátku Izrael propustil 620 zadržovaných palestinských vězňů ze 7. výměny a dalších 97 Palestinců předal Egyptu
- 27.2. v Káhiře zahájena jednání o 2. etapě příměří
- 1.3. poté, co skončila 1. etapa příměří, schválil Izrael místo jednání s Hamasem o 2. etapě americký návrh na prodloužení stávajícího klidu zbraní o šest týdnů po dobu muslimského ramadánu a židovského náboženského svátku, pokud Hamas propustí polovinu dosud zadržovaných rukojmí
- 2.3. protože Hamas odmítl prodloužení 1. etapy příměří a trvá na jednání o 2. etapě, zastavila izraelská okupační správa přísun mezinárodní humanitární pomoci do pásma Gazy
- 18.3. Izrael jednostranně ukončil příměří s hnutím Hamas z 15.1. a obnovil ostřelování pásma Gazy, které prý neukončí, dokud Hamas nevydá všechna zbývající rukojmí, a zastavil přísun humanitární pomoci Palestincům v Gaze
- 21.3. izraelský ministr obrany Israel Katz začal vyhrožovat hnutí Hamas, že Izrael anektuje část Gazy, pokud hnutí okamžitě nevrátí všechna zbývající rukojmí; Hamas trvá na jednání o druhé etapě příměří dle původní dohody
- 17.4. Hamas formálně odmítl izraelskou nabídku příměří, protože trvá na uskutečnění druhé etapy příměří podle dohody z 15.1., podle níž propustí všechna zbývající rukojmí a Izrael ukončí válku v Gaze a propustí všechny palestinské vězně
- 29.4. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu (ICJ) zahájil řízení o povinnosti Izraele dovolit přísun pomoci Palestincům v pásmu Gazy a spolupracovat s agenturou OSN UNRWA poté, co je 2.3. zakázal

- 11.5. Hamas oznámil, že propustí posledního rukojmího americko-izraelského původu Edana Alexandera, jako gesto dobré vůle vůči USA a součást své snahy o dosažení dohody o příměří v Gaze, již 70 dní blokováné Izraelem
- 17.5. v nejnovějším kole jednání s USA a Katarom o příměří v Dauhá nabídl Hamas propuštění devíti izraelských rukojmí za 60-denní příměří a propuštění palestinských vězňů z izraelských vězení, stejně jako volný přístup 400 kamionů s humanitární pomocí do pásma Gazy
- 18.5. v reakci na návrh Hamasu ze 17.5. vyhlásila izraelská vláda další „rozsáhlé pozemní operace“ proti Hamasu v Gaze, ale na doporučení armády umožní „základní přísun potravin“ do okupovaného pásma
- 30.5. Hamas částečně odmítl nový návrh na příměří přestavený USA a podpořený Izraelem z 29.5., který předpokládá vydání těl 18 mrtvých rukojmí a propuštění 10 živých za 60-denní příměří a propuštění palestinských vězňů z izraelských žalářů; Hamas trvá na ukončení války, ale o parametrech amerického návrhu je připraven jednat
- 12.6. VS OSN přijalo poměrem hlasů 149:12 při 19 abstencích rezoluci požadující okamžité, bezpodmínečné a trvalé příměří v pásmu Gazy a propuštění všech rukojmích
- 23.6. novou ministryní zahraničí se stala Varsen AGHABEKIAN
- 4.7. Hamas vyjádřil svou připravenost jednat o americkém návrhu 60-denního příměří v Gaze z 1.7., který obratem přijal Izrael; plán předpokládá propuštění 10 živých rukojmí a těla 18 zemřelých výměnou za propuštění palestinských vězňů, Hamas však žádal záruku USA, že nebude střelba obnovena, pokud jednání o ukončení 20 měsíců trvající války nedospějí ke zdárnému konci
- 6.7. v Dauhá byla obnovena nepřímá jednání mezi Izraelem a Hamasem o příměří, která zprostředkují Katar a Egypt
- 11.7. účastník katarského jednání o příměří mezi Izraelem a Hamasem potvrdil, že jednání se blíží ke kolapsu, protože je Izrael úmyslně zdržuje pod záminkou jednání premiéra Netanjahua v USA; obě strany se nejvíce rozcházejí v názoru na způsob distribuce humanitární pomoci v Gaze a na rozsahu stažení izraelské armády z pásma Gazy
- 25.7. prezident Francie, premiér Británie a německý kancléř vydali společné prohlášení, ve kterém požadovali okamžité příměří v Gaze, bezpodmínečné propuštění všech rukojmí a zrušení izraelských omezení pro humanitární pomoc civilnímu obyvatelstvu; odmítli také izraelské plány na anexi pásma Gazy, rozšiřování židovských osad na palestinském území a násilí židovských osadníků vůči domácímu obyvatelstvu
- 27.7. pod mezinárodním tlakem zahájila izraelská armáda systém desetihodinových přestávek v bojových akcích, aby umožnila distribuci dodávek humanitární pomoci v Gaze
- 2.8. při příležitosti návštěvy amerického zmocněnce Witkoffa v Gaze Hamas oznámil, že není ochoten vzdát se práva na odpor a svých zbraní, dokud nebude ustaven „nezávislý, plně svrchovaný palestinský stát s hlavním městem Jeruzalémem“
- 18.8. Hamas přijal návrh příměří, který mu předložily Egypt a Katar jako zprostředkovatelé jednání mezi ním a Izraelem a který zahrnuje propuštění všech zbývajících rukojmí v průběhu 60-denního příměří
- 29.8. izraelská armáda ukončila humanitární přestávky v bombardování pásma Gazy, které zavedla 27.7. s tím, že operací v Gaza City se celé území Gazy stalo válečnou zónou

- 1.9. Mezinárodní asociace vědců v oblasti genocidy (IAGS) potvrdila, že Izrael provádí v pásnu Gazy genocidu palestinského obyvatelstva, protože jeho politika splňuje podmínky právní definice genocidy, jak je stanoví konvence OSN o genocidě
- 4.9. ačkoliv po výzvě prezidenta USA z 2.9., aby okamžitě vydal zbývajících izraelských rukojmí, prohlásil Hamas, že je připraven jednat o kompletním řešení k ukončení války a okamžitému vrácení rukojmí, izraelský premiér Netanjahu to označil za podvod a vydal příkaz k pokračování vojenské operace v hlavním městě pásma Gazy; Hamas trvá na okamžité výměně izraelských rukojmí za palestinské vězně, stažení izraelské armády z Gazy, znovuotevření přechodů pro humanitární pomoc a začátek rekonstrukce zničeného území
- 9.9. izraelská armáda letecky zaútočila na sídlo Hamasu v katarském Dauhá a tak ukončila potenciální jednání mezi Hamasem a Izraelem o vydání rukojmí a příměří v pásnu Gazy
- 12.9. poměrem hlasů 142:10 při 12 abstencích schválilo VS OSN deklaraci o uznání palestinského státu a dvoustátním řešení vztahů mezi Izraelem a Palestinci; v reakci na tuto deklaraci izraelský premiér Netanjahu oznámil novou osídlovací politiku na Západním břehu Jordánu s tím, že palestinská autonomie zanikne
- 16.9. nezávislá vyšetřovací komise RB OSN potvrdila, že Izrael páchá v Gaze genocidu palestinského obyvatelstva, která je podněcována předsedou vlády a dalšími představiteli státu; Izrael zprávu komise popřel a souběžně zahájil klíčovou pozemní operaci na dobytí Gaza City
- 25.9. prezident Mahmúd Abbás potvrdil odhodlání své vlády ke spolupráci na realizaci plánu prezidenta USA na mírové a dvoustranné řešení konfliktu jeho země s Izraelem
- 30.9. izraelský premiér podpořil plán USA na nastolení míru v pásnu Gazy; předpokládá okamžité ukončení vojenských operací, propuštění 20 žijících izraelských rukojmí výměnou za propuštění zatčených obyvatel Gazy, výměnu pozůstatků 15 mrtvých obyvatel Gazy za pozůstatky jediného izraelského rukojmí, následnou palestinskou správu Gazy pod mezinárodním dohledem tzv. Mírového výboru v čele s prezidentem USA a příp. dvoustátní uspořádání vztahů mezi Palestinou a Izraelem
- 3.10. Hamas oznámil, že souhlasí s okamžitým propuštěním všech izraelských rukojmí a jejich výměnou za palestinské vězně, požaduje však jednání s palestinskými orgány a arabskými zeměmi o určitých změnách v americkém plánu; USA na další jednání přistoupily
- 6.10. v Egyptě byly obnoveny nepřímé rozhovory mezi Izraelem a Hamasem o úpravách amerického plánu na mír v Gaze; jednání v Šarm aš-Šajchu se zúčastní také zástupci USA, Egypta a Kataru
- 9.10. uzavřena dohoda Izraele a Hamasu o výměně zbývajících izraelských rukojmí za palestinské vězně a částečném stažení izraelské armády z poloviny území Gazy; jde o 1. fázi dohody o příměří a trvalém míru v Gaze
- 10.10. Hamas oznámil ukončení války proti Izraeli v pásnu Gazy
- 13.10. na základě dohody z 9.10. propustil Hamas všech 20 živých rukojmí a těla prvních čtyř mrtvých (další čtyři 14.10.) a Izrael 1.996 palestinských vězňů
- 14.10. Izrael předal palestinským úřadům v Gaze 90 těl mrtvých Palestinců, tj. v poměru 15:1 za každé vrácené tělo mrtvého rukojmí, za ostatky šesti mrtvých Izraelců, které potvrdili izraelští forenzní lékaři
- 22.10. izraelská vláda potvrdila, že již od Hamasu obdržela 15 ze 28 těl rukojmích

- 22.10. Mezinárodní soudní dvůr OSN (ICJ) v Haagu prohlásil, že Izrael je právně povinen zajistit dodávky humanitární pomoci OSN do pásma Gazy a ve spolupráci s její agenturou UNRWA uspokojit základní životní potřeby pro přežití palestinských civilistů; Izrael vyjádření ICJ odmítl jako „politické“
- 22.10. krajně pravicoví členové Netanjahuovy vlády prosadili v Knessetu předběžný příslib zákona, rozšiřujícího uplatňování izraelského práva i na území palestinské autonomie; USA tento provokativní krok odmítly
- 26.10. prezident Mahmúd Abbás jmenoval Husajna AL-ŠEJCHA / Hussein al-Sheikh/ svým dočasným nástupcem, uvolní-li se jeho funkce
- 3.11. izraelská vláda potvrdila, že Hamas jí vrátil 20 z 28 těl mrtvých rukojmí; z osmi zbývajících je šest židů, jeden občan Tanzanie a jeden Thajec
- 6.11. izraelská vláda potvrdila, že Hamas 5.11. předal tělo zabitého občana Tanzanie; dosud tedy nebylo předáno šest těl mrtvých rukojmí, z toho jednoho občana Thajska
- 17.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2803 (2025) plán prezidenta USA na obnovení klidu v pásmu Gazy, vč. zřízení Mezinárodních stabilizačních sil (ISF) a úřadu dočasného dohledu nad palestinskou správou území, tzv. Mírového výboru (CoP)
- 26.11. izraelské úřady potvrdily převzetí 26. těla rukojmího od Hamasu, resp. Palestinského islámského džihádu, s tím, že zbývá vrátit těla dvou unesených rukojmí, Izraelce Rana Gviliho a Thajce Suthisaka Rintalaka; do doby jejich vrácení odmítá Izrael pokračovat v 1. fázi dohody z 9.10. o příměří v Gaze
- 4.12. Izrael potvrdil vrácení těla zemřelého rukojmí Suthisaka Rintalaka, předaného Hamasem 3.12.

PANAMA

- 1.7. funkci předsedy Národního shromáždění do 1.7.2026 nastoupil Jorge Luis HERRERA

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 13.1. předsedou Parlamentu byl zvolen Milton E. POTTER

PERU

- 13.4. prezidentka Dina Boluarte nebude podrobena impeachmentu za údajnou korupci v tzv. aféře Rolexgate, protože příslušný výbor Kongresu odmítl zahájit vyšetřování
- 13.5. před hlasováním Kongresu o vyslovení nedůvěry vládě odstoupil její předseda Gustavo Adrianzén
- 14.5. novým předsedou vlády byl jmenován Eduardo Melchor ARANA YSA, který provedl změny v jejím složení (MZV zůstává)
- 26.7. předsedou Kongresu republiky byl zvolen José Enrique JERÍ ORÉ, který bude funkci vykonávat do 26.7.2026
- 10.10. po několika marných pokusech schválil Kongres republiky poměrem hlasů 122:0 při osmi abstencích odvolání prezidentky Boluartové z důvodů „trvalé morální neschopnosti“ řádně vykonávat svůj úřad; prozatímním prezidentem se stal dosavadní předseda Kongresu José Enrique JERÍ ORÉ
- 10.10. Kongres republiky zvolil svým novým předsedou Fernanda Miguela ROSPIGLIOSI CAPURRO-a
- 13.10. prozatímní prezident přijal demisi vlády Eduarda Arany

- 14.10. novým předsedou vlády byl jmenován Ernesto Julio ÁLVAREZ MIRANDA, který následně představil svou vládu (MZV Hugo Claudio DE ZELA MARTÍNEZ)
- 22.10. Kongres vyslovil důvěru nové vládě poměrem hlasů 79:15

PITCAIRN

- 1.8. úřad administrátorky nastoupila Rachael MIDLEN
- 5.11. volby starosty (Shawn Brent CHRISTIAN) a dalších šesti členů Ostrovní rady s celkem 10 členy (inaugurace 1.1.2026)

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 8.9. Ústavní rada potvrdila pět kandidátů pro prezidentské volby 25.10. (Simone Ehivet Gbagbo, Alassane Dramane Ouattara, Henriette Lagou Adjoua, Jean-Louis Billon a Ahoua Jacob Don-Mello)
- 26.10. v prezidentských volbách byl do čela státu znovu zvolen Allasane Dramane OUATTARA se ziskem 91,23 % odevzdaných hlasů, za ním skončili Jean-Louis Billon (3,14 %), Simone Ehivet Gbagbo (2,46 %), Ahoua Jacob Don-Mello (2,0 %) a Henriette Lagou Adjoua (1,17 %); neplatné hlasy (2,45 %) a prázdné hlasy (1,56 %), zatímco volební účast činila 50,10 % registrovaných voličů
- 27.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 255 členy se konaly za volební účasti 35,04 % registrovaných voličů

PODNĚSTERSKO

- 30.11. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 33 členy proběhly za účasti 26,04 % registrovaných voličů
- 3.12. předsedkyní Nejvyšší rady byla zvolena Tat'jana Dmitrijevna ZALEVSKAJA

POLSKO

- 18.5. v prvním kole prezidentských voleb nejlépe uspěli Rafal Kazimierz Trzaskowski se ziskem 31,36 % a Karol Tadeusz Nawrocki s 29,54 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 1.6.; na dalších místech skončili Slawomir Jerzy Mentzen (14,81 %), Grzegorz Michal Braun (6,34 %), Szymon Franciszek Holownia (4,99 %), Adrian Tadeusz Zandberg (4,86 %), Magdalena Agnieszka Biejat (4,23 %), Krzysztof Jakub Stanowski (1,24 %), Joanna Senyszyn (1,09 %), Marek Jakubiak (0,77 %), Artur Bartoszewicz (0,49 %), Maciej Maciak (0,19 %) a Marek Woch (0,09 %). neplatné a prázdné hlasy 0,44 %; volební účast dosáhla 67,31 % registrovaných voličů
- 1.6. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Karol Tadeusz NAWROCKI, pro kterého hlasovalo 50,89 % registrovaných voličů (inaugurace 6.8.), zatímco pro Rafala Trzaskovského 49,11 %, neplatný a prázdný hlas odevzdalo 0,90 % hlasujících; volební účast dosáhla 71,63 % registrovaných voličů
- 23.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 6.8. inaugurace nového prezidenta Karola Tadeusze Nawrockého
- 18.11. předsedou Sejmu byl zvolen Wlodzimierz CZARZASTY

PORTORIKO

- 2.1. inaugurace guvernérky Jennifer Aydin GONZÁLEZ COLÓN-ové a její vlády (MZV Verónica FERRAIUOLI HORNEDO)

- 2.1. předsedou Senátu se stal Thomas RIVERA SCHATZ, předsedou Senátu *pro tempore* byl zvolen Carmelo Javier RÍOS SANTIAGO a předsedou Sněmovny reprezentantů Carlos „Johnny“ MÉNDEZ NÚÑEZ

PORTUGALSKO

- 10.3. premiér Montenegro požádal parlament o vyslovení důvěry, kterou ohrožuje podezření z jeho střetu zájmů v obchodních aktivitách jeho rodiny
- 11.3. poměrem hlasů 142:88 vyslovilo Shromáždění republiky nedůvěru vládě Luíse Montenegro; o příp. konání nových předčasných voleb má nyní rozhodnout prezident Rebelo
- 13.3. prezident rozpustil Shromáždění republiky a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 18.5.
- 18.5. předčasné parlamentní volby do Shromáždění republiky se 230 členy se konaly za volební účasti 58,25 % registrovaných voličů
- 29.5. premiér Luis Filipe MONTENEGRO Cardoso de Moraes Esteves předložil demisi své vlády prezidentovi, který ho současně pověřil sestavením vlády nové
- 3.6. předsedou Shromáždění republiky byl zvolen znovu José Pedro AGUIAR BRANCO
- 4.6. jmenována nová vláda (MZV Paulo dos Santos Castro de Campos RANGEL)
- 18.6. Shromáždění republiky zamítlo návrh na neschválení programu nové vlády

RAKOUSKO

- 1.1. úřad předsedkyně Spolkové rady do 30.6.2025 nastoupila Andrea EDER-GITSCHTHALER
- 4.1. kancléř Karl Nehammer ohlásil svou demisi poté, co 3.1. odstoupila od jednání o sestavení nové vlády liberální strana Neos a s SPÖ se nedohodl na hlavních bodech vládního programu
- 6.1. spolkový prezident pověřil sestavením nové vlády předsedu vítězné strany FPÖ Herberta KICKL-a
- 8.1. prezident Van der Bellen oznámil, že 10.1. jmenuje úřadujícím kancléřem ministra zahraničí Alexandera SCHALLENBERG-a
- 12.2. vítězná FPÖ se vzdala mandátu sestavit novou vládu, protože její jednání s ÖVP ztroskotala, a požaduje vypsání nových parlamentních voleb
- 27.2. Rakouská lidová strana ÖVP, sociální demokracie SPÖ a liberálové z NEOS se napodruhé dohodli na vytvoření koaliční vlády
- 28.2. oznámeno složení nové vlády (MP Christian STOCKER, MZV Beate MEINL-REISINGER)
- 3.3. jmenování a nástup nové vlády do úřadu
- 1.7. úřad předsedy Spolkové rady do 31.12.2025 nastoupil Peter SAMT

RODRIGUES

- 28.5. úřadujícím nejvyšším představitelem (*Chief Executive*) se stal Jean-Thomas GENAVE

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 19.5. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu (ICJ) podpořil nárok Rovníkove Guineje na vlastnictví tří neobydlených ostrovů Conga, Mbanié a Cocoteros v potenciálně na naftu bohatých šelfových vodách Guinejského zálivu, o které se od počátku 70. let minulého století pře s Gabonem; ICJ totiž potvrdil platnost dohody z r. 1900, v

níž se Francie a Španělsko dohodly na rozdělení svých koloniálních držav v Africe

RUMUNSKO

- 10.1. vládní koalice oznámila konání nových prezidentských voleb 4. a 18.5.
- 10.2. s účinností od 12.2. odstoupil z funkce prezidenta Klaus Iohannis, aby se vyhnul svému odvolání parlamentem kvůli zrušení 1. kola prezidentských voleb v prosinci 2024; úřadujícím prezidentem se stal předseda Senátu Ilie Gavril BOLOJAN
- 11.2. Ústavní soud potvrdil demisi prezidenta Iohannise
- 11.2. úřadujícím předsedou Senátu se stal Mircea ABRUDEAN
- 9.3. vítěz 1.kola zrušených prezidentských voleb z r. 2024 Călin Georgescu byl Ústřední volební komisí vyloučen z možnosti kandidovat v opakovaných volbách v květnu; jeho politický blok se odvolal k Ústavnímu soudu
- 12.3. Ústavní soud odmítl odvolání Georgeska a potvrdil jeho vyloučení z prezidentských voleb
- 15.3. Ústřední volební komise vyloučila z prezidentských voleb dalšího vládě „nepohodlného“ kandidáta, europoslankyni Dianu Șoșoacă kvůli její „kontroverzi k demokratickým hodnotám“
- 4.5. v prezidentských volbách nejlépe uspěli George-Nicolae Simion se 40,96 % a Nicușor-Daniel Dan s 20,99 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 18.5.; za nimi skončili George Crin Laurențiu Antonescu (20,07 %), Victor Viorel Ponta (13,04 %), Elena Valerica Lasconi (2,68 %), Marcela Lavinia Șandru (0,64 %), Daniel Petru Funeriu (0,53 %), Cristian-Vasile Terheș (0,39 %), Sebastian Popescu (0,28 %), John Ion Banu (0,23 %) a Silviu Predoiu (0,18 %); účast činila 53,21 % registrovaných voličů a prázdné a neplatné hlasy 1,48 %
- 5.5. v reakci na úspěch opozice v 1. kole prezidentských voleb a porážku kandidáta PSD odstoupila vláda premiéra Marcela Ciolacu, jehož Sociálně-demokratická strana vystoupila z vládní koalice
- 6.5. úřadujícím premiérem byl jmenován Catalin Marian PREDOIU
- 18.5. ve 2. kole byl za volební účasti 64,72 % registrovaných voličů zvolen novým prezidentem Nicușor-Daniel DAN se ziskem 53,60 % odevzdaných hlasů (inaugurace 26.5.), zatímco pro George-Nicolae Simiona hlasovalo 46,40 % voličů, prázdné a neplatné volební lístky dosáhly 1,15 % odevzdaných hlasů
- 20.5. poražený kandidát prezidentských voleb George Simion podal Ústavnímu soudu návrh na anulování výsledků 2. kola prezidentských voleb a na jeho opakování, a to ze stejných důvodů, z jakých zrušil 1. kolo předcházejících voleb v r. 2024, tj. zasahování zahraničních vlivových agentur prostřednictvím sociálních sítí Tik-tok a jiných, tentokrát z Francie a Moldavska
- 22.5. Ústavní soud tentokrát zasahování z vnějška do volebního procesu popřel a Simionově žádosti nevyhověl
- 20.6. prezident Dan nominoval na úřad předsedy vlády Ilie Gavriila BOLOJAN-a
- 22.6. oznámeno složení nové vlády (MZV Oana-Silvia TOIU), kterou 23.6. potvrdil parlament poměrem hlasů 301:9 při 154 abstencích
- 24.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Sorin Mihai GRINDEANU a předsedou Senátu Mircea ABRUDEAN

RUSKO

- 5.2. podle informace ukrajinského prezidenta došlo k další výměně 150 válečných zajatců mezi Ruskem a Ukrajinou

- 18.3. prezident Putin přijal návrh USA na 30-denní příměří ve válce s Ukrajinou, nařídil zastavení útoků na energetická zařízení a infrastrukturu, výměnu 175 vojenských zajatců a vrácení dalších 22 těžce zraněných ukrajinských vojáků (výměna provedena 19.3.)
- 25.3. po třídenních jednáních v Saúdské Arábii dosáhly Rusko a Ukrajina za zprostředkování USA dohody o částečném příměří v Černém moři, v němž budou obnoveny bezpečné obchodní trasy, pokud bude Rusku umožněn přístup k mezinárodnímu platebnímu systému SwiftPay a zrušeny sankce na vývoz obilí a produktů souvisejících s jeho výrobou (zemědělské stroje, hnojiva apod.); obě strany se dohodly na zákazu útoků na vyjmenovaná energetická zařízení a infrastrukturu
- 18.4. Rusko a Ukrajina si vyměnily za zprostředkování Mezinárodního výboru Červeného kříže padlé; Kijev převzal 909 těl, Moskva 41
- 19.4. skončilo částečné příměří v bojích mezi Ruskem a Ukrajinou týkající se útoků na energetickou soustavu a infrastrukturu
- 19.4. náčelník generálního štábu ozbrojených sil generál Valerij Gerasimov oznámil, že ruské ozbrojené síly dobyly nazpět 99,5 % území Kurské oblasti, obsazeného v r. 2024 Ukrajinou
- 19.4. prezident Putin vyhlásil jednostranné velikonoční příměří na 20.4. a vyzval Ukrajinu k přijetí obdobného rozhodnutí
- 21.4. prezident Putin vyjádřil souhlas s přímými rusko-ukrajinskými rozhovory krátce poté, co skončilo jednostranné ruské velikonoční příměří; Ukrajina rozhovory odmítá před uzavřením příměří
- 28.4. prezident Putin oznámil jednostranný třídenní klid zbraní mezi 8. a 10.5. na počest 80. výročí konce 2. světové války a vyzval Ukrajinu, aby udělala totéž; ukrajinský prezident Zelenskyj to vzápětí odmítl
- 6.5. ozbrojené síly Ruska a Ukrajiny si vyměnily po 205 válečných zajatcích
- 10.5. za podpory nejvyšší představitelů Británie, Francie, Německa a Polska z tzv. Koalice ochotných vyhlásil ukrajinský prezident Zelenskyj bezpodmínečné příměří od 12.5. po dobu 30 dní a pohrozil Rusku, že v případě nepřijetí na něj koalice vyhlásí nové sankce; Moskva tento návrh odmítla jako zbytečný
- 11.5. prezident Putin vyzval Ukrajinu k účasti na přímých rozhovorech s Ruskem 15.5. v Istanbulu, které by měly být seriózním vyjednáváním o dosažení trvalého a pevného míru; Ukrajina přislíbila účast, pokud Rusko přijme její návrh na příměří
- 16.5. v Istanbulu bylo za zprostředkování Turecka a USA zahájeno jednání expertů vlád Ruska a Ukrajiny o ukončení ozbrojeného konfliktu; obě strany se dohodly na výměně válečných zajatců, která se týká tisíce osob z každé strany, a na výměně mrtvých obětí válečného konfliktu s tím, že Rusko přijalo od Ukrajiny 34 mrtvé, Ukrajina od Ruska 909 obětí
- 16.5. novým vrchním velitelem pozemních sil byl jmenován generálplukovník Andrej Nikolajevič MORDVIČEV poté, co se 15.5. stal jeho předchůdce armádní generál Oleg Leonidovič Saljukov, který byl ve funkci od r. 2014, zástupcem tajemníka Bezpečnostní rady RF
- 23.5. na ukrajinsko-běloruské hranici si Rusko a Ukrajina předaly po 250 vojenských a 120 civilních zajatcích v rámci dohody z 16.5.; 24.5. si vyměnily po 309 a 25.5. po 303 zajatcích
- 30.5. turecký ministr zahraničí Hakan Fidan oznámil, že 2.6. se v Istanbulu uskuteční další kolo rusko-ukrajinských jednání o ruském návrhu memoranda dalšího postupu mírového řešení konfliktu a uzavření příměří

- 2.6. na jednání v Istanbulu se zástupci Ruska a Ukrajiny dohodli na propuštění všech nemocných, těžce zraněných a zajatců mladších 25 let a na výměně těl 12 tisíc mrtvých vojáků a 2-3 denním příměří v místech, kde bude docházet k předávání
- 11.6. ukrajinská armáda převzala k identifikaci těla 1.212 mrtvých vojáků, zabitých v konfliktu s Ruskem; ruská armáda převzala od Ukrajiny 27 těl
- 16.6. Rusko předalo podle dohody z Istanbulu 2.6. těla dalších 1.245 padlých ukrajinských vojáků, zatímco Ukrajina 51 (celkově tak Rusko vrátilo Ukrajině pozůstatky 6.060 vojáků, Ukrajina Rusku 78)
- 20.6. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců; počty nebyly zveřejněny, jde však o těžce nemocné a zraněné vojáky na obou stranách
- 17.7. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců, při níž ruská strana vydala Ukrajině 100 jejích vojáků, zatímco Ukrajina Rusku 16 mužů
- 23.7. na třetím jednání v Istanbulu se delegace Ruska a Ukrajiny dohodly na výměně vojenských i civilních zajatců v počtu 1.200 osob z každé strany
- 14.8. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců po 84 osobách na každé straně
- 15.8. na summitu USA a Ruska na Aljašce byly zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o ukončení konfliktu na Ukrajině; za účasti prezidenta Ukrajiny mají pokračovat 22.8.
- 19.8. v rámci dohody o výměně zajatců předalo Rusko Ukrajině těla 1.000 mrtvých vojáků
- 24.8. Rusko a Ukrajina si vyměnily po 146 válečných zajatcích
- 29.9. novým zplnomocněncem prezidenta v Severozápadním federálním okruhu byl jmenován Igor Michajlovič RUDENJA
- 21.11. prezident Putin vyslovil podporu plánu prezidenta USA Trumpa na ukončení války na Ukrajině; ukrajinský prezident se má podle Trumpa vyjádřit do 27.11.
- 26.11. ukrajinská vláda vyslovila porozumění pro Trumpův plán na ukončení války v duchu jeho zúžení a úprav provedených po jednání Ukrajiny, USA a evropských zemí v Ženevě 23.11.; s Ruskem jednaly USA o modifikaci původního 28-bodového plánu 24.-25.11. v Abú Zabí

RWANDA

- 25.4. za přítomnosti MZV USA Rubia podepsali ve Washingtonu ministři zahraničí Konga a Rwandy USA zprostředkovanou dohodu o respektování vzájemné svrchovanosti a o uzavření mírové dohody do 2.5.
- 18.6. americké MZV informovalo o parafování dohody mezi Kongem a Rwandou o ukončení desetiletí trvajících konfliktu na východě Konga; dohoda, zprostředkovaná USA a Katarrem, předpokládá odpoutání, odzbrojení a případnou integraci ozbrojených skupin hnutí M23 a k jejímu podpisu došlo 27.6. ve Washingtonu
- 23.7. prezident jmenoval novým předsedou vlády Justina NSENGIYUMVA-u, který složil slib 25.7.
- 24.7. jmenována nová vláda (MZV Olivier NDUHUNGIREHE)
- 4.12. pod patronátem prezidenta USA podepsali ve Washingtonu prezidenté Konga a Rwandy mírovou dohodu o ukončení dlouholetého ozbrojeného konfliktu ve východním Kongu, ve kterém se angažovali Rwandou podporovaní rebelové z hnutí M23; dohoda předpokládá trvalé příměří, odzbrojení rebelů z M23, záruky uprchlíkům na návrat do jejich domovů a nový rámec pro hospodářskou prosperitu obou zemí

ŘECKO

- 22.1. předsedou Sněmovny zástupců byl zvolen Nikitas Michail KAKLAMANIS
- 25.1. parlamentu se nepodařilo zvolit v 1. kole nového prezidenta, když Konstantinos Tasoulas obdržel 160 hlasů (ústava požaduje alespoň 200), Louka Katseli 40 hlasů, Tassos Giannitis 34 hlasy a Kostas Kyriakou 14 hlasů; 2. kolo proběhne 31.1.
- 31.1. 2. kolo volby prezidenta přineslo stejné výsledky jako 1. kolo 25.1.; ke 3. kolu volby dojde 6.2.
- 6.2. ani ve 3. kole nebyl zvolen prezident, protože žádný z kandidátů nezískal podporu 180 poslanců a dosažené výsledky byly stejné jako v předcházejících dvou kolech; ve 4. kole 12.2. bude už ke zvolení stačit prostá většina hlasů
- 12.2. ve 4. kole byl novým prezidentem zvolen Konstantínos Antoníou TASOÚLAS, pro kterého hlasovalo 160 poslanců (ústava požaduje minimálně 151), zatímco Tassos Giannitis (34), Louka Katseli (29) a Kostas Kyriakou (14) skončili v poli poražených; inaugurace proběhla 13.3.
- 14.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

SAINT BERTHELÉMY

- 15.1. novým prefektem byl jmenován Cyrille LE VÉLY, který se funkce ujal 10.2.
- 6.2. úřadujícím prefektem se stal Fabrice THIBIER

SAINT MARTIN

- 15.1. novým prefektem byl jmenován Cyrille LE VÉLY, který se funkce ujal 10.2.
- 6.2. úřadujícím prefektem se stal Fabrice THIBIER

SAINT PIERRE A MIQUELON

- 17.12. prefektem jmenován Marc DIDIO, který se úřadu ujal 12.1.2026

SALVÁDOR

- 31.7. Zákodárné shromáždění přijalo poměrem hlasů 57:3 ústavní zákon, kterým zrušilo limit na počet mandátů prezidenta a prodloužilo jeho délku z pěti na šest let s tím, že příští prezidentské volby se uskuteční v r. 2027

SAMOA

- 27.5. vláda premiérky Fiaame Naomi Mata'afa byla poražena poměrem hlasů 34:16 v parlamentním hlasování o rozpočtu; premiérka oznámila, že navrhne hlavě státu rozpuštění parlamentu a předčasné volby
- 3.6. hlava státu rozpustila parlament s tím, že nové volby se uskuteční 29.8.
- 29.8. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění s 51 přímo volenými členy se konaly za volební účasti 88,65 % registrovaných voličů
- 16.9. předsedou Zákodárného shromáždění byl zvolen Mulipola Aloiafua AUAPA'AU
- 16.9. úřad předsedy vlády nastoupil Susuga La'aulialemalietoa Leuatea Polataivao FOSI SCHMIDT, který současně vykonává funkci ministra zahraničí

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupil Denise BRONZETTI a Italo RIGHI
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Matteo ROSSI a Lorenzo BUGLI

SENEGAL

6.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Cheikh NIANG

SEVERNÍ KYPR

19.10. v prezidentských volbách zvítězil Tufan ERHÜRMAN s 62,76 % odevzdaných hlasů (inaugurace 24.10.), na dalších místech skončili Ersin Tatar (35,81 %), Arif Salih Kırdag (0,33 %), Osman Zorba (0,32 %), Ibrahim Yazici (0,24 %), Mehmet Hasgüler (0,22 %), Hüseyin Gürlek (0,19 %) a Ahmet Boran (0,14 %), prázdné a neplatné hlasy činily 1,88 % a volební účast dosáhla 64,82 % registrovaných voličů

SEVERNÍ MARIANY

13.1. předsedou Senátu byl zvolen Dennis James Camacho MENDIOLA a předsedou Sněmovny reprezentantů znovu Edmund Joseph Sablan VILLAGOMEZ

23.7. zemřel guvernér Arnold I. Palacios, novým se stal dosavadní viceguvernér David Mundo APATANG

23.7. předsedou Senátu byl zvolen Karl Rosario KING-NABORS

SEYCHELY

25.-27.9. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Patrick Herminie se 48,83 % a Wavel Ramkalawan se 46,44 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 11.10.; na dalších místech skončili Maarco Francis (2,11 %), Robert Moumou (0,94 %), Alain St Ange (0,82 %), Charles De Clarisse (0,40 %), Ralph Volcère (0,34 %) a Kisna Louise (0,11 %), neplatné a prázdné hlasy činily 2,89 %; volební účast dosáhla 84,12 % registrovaných voličů

27.9. parlamentní volby do Národního shromáždění s 35 členy proběhly za volební účasti 84,09 % registrovaných voličů

9.-11.10. ve 2. kole prezidentských voleb zvítězil Patrick HERMINIE, když získal 52,73 % odevzdaných hlasů, zatímco dosavadní prezident Wavel Ramkalawan 47,27 % (inaugurace 26.10.); volební účast dosáhla 86,73 % registrovaných voličů, neplatné a prázdné hlasy činily 2,41 %

28.10. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena AZAREL Ernesta

28.10. prezident Herminie předložil Národnímu shromáždění návrh na složení své vlády

6.11. oznámeno složení nové vlády (MZV Barry FAURE)

SINGAPUR

14.4. prezident Tharman Shanmugaratnam vyhlásil parlamentní volby do Parlamentu na 3.5.

3.5. parlamentní volby do Parlamentu s 99 členy se konaly za volební účasti 92,83 % registrovaných voličů

21.5. s účinností od 23.5. jmenována nová vláda (MP Lawrence WONG Shyun Tsai, MZV Vivian BALAKRISHNAN)

5.9. předsedou Parlamentu byl opět zvolen Kian Peng SEAH

SLOVENSKO

23.1. na základě informací Slovenské informační služby SIS varovali prezident Pellegrini i premiér Fico před nebezpečím státního převratu iniciovaného pravicovými opozičními stranami a logisticky i finančně podporovaného strukturami osob a organizací ze zahraničí; zasedání Bezpečnostní rady státu uložilo připravit příslušná protiopatření v bezpečnostních silách

- 19.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 18.3. premiér Fico oznámil, že podepsal dohodu se dvěma nezařazenými poslanci a zajistil tak parlamentní podporu koaliční vládě
- 26.3. předsedou Národní rady byl zvolen Richard RAŠI

SOMALILAND

- 6.1. Poslanecká sněmovna schválila prvních 19 členů vlády prezidenta Irra, vč. ministra zahraničí Abdirahmana Dahira ADEN-a „Bakaala“ (59 hlasy ze 65 možných); další návrhy byly ke schválení předloženy dodatečně
- 8.1. Úřad pro registraci politických sdružení a celostátních politických stran (CRPAANP) udělil na dalších 10 let registraci třem politickým stranám, které uspěly ve volbách 13.11.2025 (Waddani, Kaah a Kulmiye), zatímco čtyři další se žádostí o registraci neuspěly
- 22.1. prezident Irro jmenoval novými veliteli ozbrojených sil generálporučíka Nimaana Yusifa Osmana „Gaaxuuga“ a policie generála Abdirahmana Abdillahiho Hasana „Abdi Dhereho“, zatímco jejich předchůdce na těchto postech jmenoval svými poradci
- 5.2. na setkání s tradičními kmenovými vůdci z etiopského Somálského státu přivítal prezident Irro návrh Puntlandu na zprostředkování mírového vyřešení konfliktu v oblasti Sanaag
- 9.3. ve městě Erigavo, kde vlivem bojů armády Somalilandu s milicemi SSC-Khatumo opustilo své bydliště přes 45 000 rodin, zahájil viceprezident Mohamed Ali Aw Abdi tzv. mírovou iniciativu pod ochranou somalilandské armády
- 7.4. parlament odsoudil plánovanou návštěvu somálského premiéra Hamsy Abdi Barreho v hlavním městě SSC-Khatumo a oblasti Sool Las Anod, neboť si ji Somaliland také nárokuje
- 19.4. ústy svého zástupce v Keni Mohameda Ahmeda Hurre „Barawaniho“ odsoudila vláda krok Somálska k uznání dočasné administrativy SSC-Khatuma federální členským státem jako krok k podněcování konfliktu mezi oběma zeměmi
- 22.4. prezident SSC-Khatuma Abdiqadir Aw-Ali Firdhiye potvrdil závazek své administrativy jednat se Somalilandem o mírovém sjednocení území oblastí Sool a Sanaag, vč. těch částí, které jsou dosud ovládané Somalilandem; prezident Somalilandu Irro odmítl, že by se jeho stát vzdal jakékoliv části svého území
- 29.4. poté, co správa SSC-Khatuma propustila 25 somalilandských vězňů, vyzval prezident Abdirahman Mohamed Abdullahi „Irro“ k propuštění osob zatčených během konfliktu o město Las Anod v r. 2023 a k obnovení volného pohybu osob a zboží s federálním členským státem Somálska SSC-Khatumo
- 30.4. Somaliland a Puntland si vyměnily válečné zajatce z bojů ve sporné oblasti Sool v r. 2023; Puntland předal Somalilandu 15, zatímco Somaliland Puntlandu 11 osob
- 5.5. předseda horní komory parlamentu, Sněmovny starších, Saleeban Mohamoud Adan vyzval k bezpodmínečnému propuštění všech vězňů ze SSC-Khatuma jako gestu dobré vůle ke snížení politického napětí mezi oběma entitami a na podporu mírových snah v oblasti Sool
- 10.7. ministr v úřadu prezidenta Khadar Hussein Abdi „Looge“ napadl federální vládu Somálska, že svým zasahováním do vytváření federálního státu SSC-Khatumo porušuje po desetiletí fungující základní principy vzájemných vztahů mezi oběma zeměmi, podkopává důvěryhodnost vzájemných jednání a vyvolává vzájemnou nedůvěru
- 26.12. Izrael se stal prvním státem ve světě, který formálně uznal Somaliland nezávislým státem a vyjádřil přání s ním navázat diplomatické styky

- 28.12. Poslanecká sněmovna potvrdila rozhodnutí Izraele uznat zemi za nezávislý stát přes odpor světového společenství a navázání diplomatických styků s ním

SOMÁLSKO

- 6.1. na výzvu prvního místopředsedy místního parlamentu Mohameda Bari Shireho začal stát Puntland mobilizovat příslušníky kmenových milicí do akcí proti narůstajícím útokům tzv. Islámského státu (ISIS) v oblasti Bari
- 6.1. v pohraničním městě Galkayo zahájili zástupci vlád Galmudugu a Puntlandu mírová jednání o ukončení klanového konfliktu mezi milicemi z obou států v oblasti Galdadob
- 7.1. členové federálního parlamentu zvolení za stát Jubaland obvinili federální vládu, že organizováním náboru dobrovolníků z oblastí podél keňsko-somálské hranice destabilizuje jejich stát
- 8.1. vrchní velitel Somálské národní armády (SNA) a ředitel Národní agentury pro zpravodajství a bezpečnost (NISA) se dohodli s představiteli kmene Hawadle v oblasti Hiranu, že bezpečnost v jejím hlavním městě Beledweyne budou nadále zajišťovat federální bezpečnostní síly
- 11.1. na první státní návštěvě somálského prezidenta Mohamuda v Etiopii po deklaraci z Ankary z 11.12.2024 se obě země dohodly na plném obnovení diplomatických vztahů a dalším posílení vzájemné spolupráce
- 12.1. síly federální vlády převzaly kontrolu nad regionálními správními úřady Hiranu, vč. okresu Beledweyne, a nad velením vojenského tábora Lamagalaay, které dosud ovládaly orgány tzv. Hiranského státu; jeho představitelé Abdulkadir Olow a Abdirashid Ilkacase je formálně předali zástupcům federální vlády poté, co o předání s nimi uzavřeli dohodu
- 20.1. Nezávislá národní volební a hraniční komise ohlásila zahájení registrace politických organizací před plánovaným přechodem volebního systému na model „jedna osoba - jeden hlas“; přeregistraci musí provést taky 110 organizací, existujících v zemi, a to do 31.3.
- 28.1. Národní nezávislá volební komise (NIEC) oznámila, že volby do místních rad v regionech Mogadišo, HirShabelle, Galmudug, Jubaland, Jihozápadní stát a prozatímní správa SSC-Khatumo, při nichž bude zřízeno na 800 volebních středisek v 65 okresech, začnou v červnu 2025 v jubalandské oblasti Gedo a v SSC-Khatumo; kandidující politické organizace se před tím musí registrovat u NIEC
- 31.1. kmeny Dhulbahante a Warsangeli se na závěr šestidenní konference v Badhanu dohodly na spojení sil svých milicí v bojích s armádou Somalilandu o osvobození města Erigavo; síly SSC-Khatuma současně oznámily vítězství nad somalilandským vojskem v oblasti Shangeed
- 2.2. místopředseda federální vlády Salah Ahmed Jama potvrdil rozhodnutí vlády prodloužit funkční období voleným funkcionářům členských států a jejich místních orgánů jako součást přechodu na volební reformu k přímému a všeobecnému hlasování
- 14.2. Ústřední rada SSC-Khatuma rozhodla o vytvoření výboru pro přípravu ústavy, která má upravit systém vlády v tomto autonomním státě; oznámil to její předseda Jama Yasin Warsame
- 15.2. poslanec Sněmovny lidu Abdirashid Hidig varoval, že opoziční poslanci za stranu Himilo Qaran Party (HQP) otevrou paralelní zasedání své komory, pokud její vedení neobnoví její řádné zasedání; mělo k tomu dojít již 5.2., ale vedení

- sněmovny se obává, že na jeho začátku předloží opozice návrh na vyslovení nedůvěry vládě
- 16.2. HQP a další opoziční strany a společenské organizace na závěr dvoudenní konference v Mogadišu obvinily prezidenta Mohamuda z překračování ústavních pravomocí a z neschopnosti řešit hospodářské problémy země
 - 18.2. v turecké Ankaře začalo 1. kolo technických jednání expertů Somálska a Etiopie o vyřešení sporu, způsobeného dohodou Somalilandu s Etiopií o jejím přístupu k moři
 - 19.2. prezident Jubalandu Ahmed Mohamed Islam „Madobe“ obvinil federální vládu z marginalizace potřeb a zájmů Jubalandu a dalších federálních členských států
 - 22.2. prezident Muhamud oznámil na slavnostním zahájení 6. zasedání parlamentu vytvoření speciální komise, která má koordinovat federální podporu a solidaritu Puntlandu v jeho boji proti silám Islámského státu ISIS
 - 26.2. protože se na plánované jednání 6. zasedání Sněmovny lidu dostavilo jen 137 poslanců a komora tak nedosáhla požadovaného kvóra k zahájení schůze, odložil její předseda jednání na neurčito; nepřítomnost většího množství poslanců vyvolává nejistotu, zda nedojde k paralelnímu zasedání, na němž bude vyslovena nedůvěra vládě premiéra Hamzy
 - 1.3. předseda Senátu odmítl návrh 14 senátorů na propuštění zatčeného kolegy Ilyasa Badala Gaboose, který se podle předsedy sám diskvalifikoval, když se na protest proti údajně zfalšovaným volbám ilegálně prohlásil v listopadu 2024 prezidentem Jubalandu
 - 3.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2776 (2025), kterou obnovuje do 13.12.2025 opatření proti námořní piraterii a do 13.1.2026 prodlužuje mandát Panelu expertů, kteří dohlížejí na jejich dodržování
 - 6.3. parlament Jubalandu rozhodl poměrem hlasů 47:0 prodloužit prezidentu Madobemu lhůtu pro sestavení vlády o další tři měsíce
 - 16.3. poté, co 15.3. zbavil předseda Sněmovny lidu mandát poslance Dr. Abdullahi Hashi Abiiba kvůli jeho absenci na jednání komory po dvě po sobě jdoucí zasedání a prohlásil jeho mandát HOP 201 za uprázdněný, 106 poslanců označilo tento akt za protiústavní a označilo jej za zneužití moci; Abiib je poslanec za tzv. Severní území (Somaliland), známý svou kritikou vlády, jejíž členy obvinil z korupce a informoval o nich mezinárodní instituce
 - 17.3. premiér Hamza Abdi Barre oznámil 16 změn ve vládě, z nichž nejdůležitější je jmenování Jibrila Abdirashida Haji Abdiho novým ministrem obrany (MZV zůstává)
 - 17.3. Národní program transformace (NTP) na léta 2025-2029, který usiluje o reformu státní správy, ekonomickou obnovu a sociální rozvoj přijala nově rekonstruovaná vláda
 - 21.3. předseda Národní nezávislé volební komise Abdikarim Ahmed Hassan oznámil, že začne registrace voličů pro první přímé a rovné volby orgánů místní samosprávy, které se uskuteční v červnu t.r.
 - 29.3. na závěr ramadánu a oslav Eid al-Fitr vyzval prezident Mohamud politické lídry země, vč. opozičních, ke konzultacím o sjednocení celonárodního úsilí o porážku al-Šabábu a posílení federativního systému země
 - 2.4. puntlandská vláda odmítla účast na konzultacích navržených prezidentem Mohamudem s odvoláním na zaneprázdnění prezidenta Deniho bojem s al-Šabábem v oblasti
 - 2.4. prezident Hassan Sheikh Mohamud jmenoval novým velitelem námořnictva brigádního generála Abdiwahaba Abdullahi OMAR-a

- 4.4. předseda vlády Hamsa Abdi Barre jmenoval Národní radu pro podporu a koordinaci boje s al-Šabábem a Islámským státem (ISIS-Somalia); předsedá jí druhý místopředseda vlády Abdisalam Abdi Ali a tvoří ji dalších šest vysokých státních činitelů
- 8.4. Národní nezávislá volební komise (NIEC) potvrdila pěti politickým sdružením, že se mohou zúčastnit nadcházejících místních voleb v červnu 2025, protože splnila všechny zákonné předpoklady k nominaci kandidátů do místních rad
- 12.4. předseda vlády Hamsa Abdi Barre přijel na první oficiální návštěvu hlavního města SSC-Khatuma Las Anod, která má upevnit vztahy mezi federální vládou a administrativou SSC-Khatuma
- 13.4. při své návštěvě města Las Anod v oblasti Sool premiér Barre oficiálně potvrdil, že federální vláda uznává administrativu SSC-Khatuma šestým federálním členským státem jako součást státní správy Somálska a předal jejímu prezidentovi Abdikhadiru Ahmedu Aw-Ali Firdhiyemu pozvání prezidenta Mohamuda k plné účasti na příštím zasedání Národní poradní rady 1.-2.5. v Mogadišu
- 16.4. spojenec prezidenta Jubalandu a guvernér oblasti Gedo Mohamed Hussein Al-Qaadi varoval Národní nezávislou volební komisi NIEC před registrací voličů k přímým volbám v jeho oblasti, protože není koordinována s vládou Jubalandu
- 20.4. puntlandská opozice sdružená v Puntlandském politickém fóru (PPF) přivítala federální uznání SSC-Khatuma za další federální členský stát a vyzvala k zásadnímu politickému dialogu o tomto kroku jak v Puntlandu, tak v SSC-Khatumo
- 22.4. prezident SSC-Khatuma Abdiqadir Aw-Ali Firdhiye potvrdil závazek své administrativy jednat se Somalilandem o mírovém sjednocení území oblastí Sool a Sanaag, vč. těch částí, které jsou dosud ovládané Somalilandem; prezident Somalilandu Irro odmítl, že by se jeho stát vzdal jakékoliv části svého území
- 27.4. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Abdisalam Abdi ALI „Dhaay“
- 30.4. Somaliland a Puntland si vyměnily válečné zajatce z bojů ve sporné oblasti Sool v r. 2023; Puntland předal Somalilandu 15, zatímco Somaliland Puntlandu 11 osob
- 1.5. kvůli násilí mezi poslanci na jednání Sněmovny lidu 30.4. ohledně odvolání poslance Abdullahi Hashi Abiiba, rozhodl se její předseda Sheikh Adan Mohamed Nur „Madoobe“ zakázat další účast na probíhajícím zasedání dolní komory parlamentu dalším dvaceti jejím členům, jakož i dalším poslancům – ministrům, kteří se aktivně zúčastnili fyzické konfrontace s poslanci opozice
- 4.5. ministr informací SSC-Khatuma Najib Barkhadle Warsame odmítl kritiku puntlandského prezidenta Deniho, že jeho vláda nekonzultovala s Puntlandem své vztahy s federální vládou
- 6.5. za bojkotu zástupců Puntlandu a Jubalandu zahájil v Mogadišu prezident Hassan Sheikh Mohamud zasedání Národní poradní rady; předmětem jednání, jehož se poprvé jako představitel nového federálního členského státu zúčastní prezident SSC-Khatuma Abdiqadir Ahmed Aw-Ali Firdhiye, je probíhající registrace voličů pro červnové místní volby a volební legislativa, politické a ústavní otázky vztahů federální vlády a federálních členských států, dále otázky bezpečnosti a boje proti terorismu
- 6.5. Sněmovna poslanců státu HirShabelle poměrem hlasů 71:3 při jedné abstenci zbavila imunity tři své členy pro porušení ústavy a parlamentního pořádku; předseda sněmovny Abdi Hakem Luqman Haji Mohamed je následně zbavil poslaneckého mandátu kvůli dlouhodobým útokům na prezidenta HirShabelle ještě v době, kdy byli členy jeho vlády

- 7.5. zakončeno jednání Národní poradní rady (NCC), které potvrdilo koordinaci federální i státních vlád v oblasti národní bezpečnosti a podpořilo urychlení volebního procesu; NCC oficiálně uznala SSC-Khatumo za federální členský stát a podpořila konání konference o ustavení nového státu jak požaduje somálská ústava
- 8.5. ministr informací Jubalandu Abdifatah Mohamed Mukhtaar odmítl jménem své vlády komuniké NCC s tím, že federální vláda v něm zasahuje do vnitřních záležitostí jeho státu a zpochybňuje důvěryhodnost jeho vedení
- 12.5. ustavující sjezd politické strany Spravedlnost a jednota (*Caddaalada iyo Wadajirka*), jejímž předsedou a kandidátem do příštích prezidentských voleb byl zvolen Hassan Sheikh Mohamud; ve vedení strany jsou jak premiér Hamza Abdi Barre, tak prezidenti všech federálních členských států, kromě Puntlandu a Jubalandu
- 15.5. skupina 103 členů obou komor federálního parlamentu vydala společné prohlášení, ve kterém požaduje demisi prezidenta Mohamuda, kterého obviňuje z porušování ústavy, zneužívání moci a z neschopnosti vést zemi za probíhající bezpečnostní, ekonomické a humanitární krize; toto prohlášení následuje po obdobné výzvě 16 bývalých prezidentů, premiérů a dalších vysokých politických činitelů země ze 13.5.
- 16.5. RB OSN neautorizovala financování nové stabilizační mise AU v Somálsku (AUSSOM), ačkoliv tak měla podle vlastní rezoluce č. 2767 (2024) ze 27.12.2024 učinit do 15.5.2025; nová mise má od 1.7. nahradit stávající přechodnou misi AU (ATMIS)
- 23.5. rozmístěním vojska v Karkaarské oblasti zostřil Puntland hraniční spor s SSC-Khatumo, které si rovněž nárokuje toto území a vyslalo tam své vojenské jednotky o den dříve; Puntland nadále považuje oblasti SSC-Khatuma za součást svého území a neuznává jeho statut autonomního federálního členského státu
- 23.5. puntlandská vláda, která odmítá federaci a jinými členskými státy prosazovaný systém přímých voleb všeobecným hlasováním podle zásady „jeden člověk – jeden hlas“, přijala úpravu vlastního volebního zákona nepřímých voleb do místních rad i parlamentu, která zakazuje tajné a nařizuje veřejné hlasování, aby zvýšila jeho transparentnost a omezila korupci a stížnosti na podplácení volitelů, které doprovázely minulé volby
- 28.5. pod předsednictvím bývalého prezidenta Sheikha Sharifa Sheikha Ahmeda byla v Mogadišu zahájena vrcholná konference politické opozice, která se soustředila na politickou budoucnost země, bezpečnost a volební proces; kromě čtyř bývalých ministerských předsedů a dvou bývalých předsedů parlamentu se konference zúčastnili i současní opoziční poslanci, bývalí ministři a řada vlivných politických činitelů; konference ustavila Fórum záchrany Somálska
- 28.5. prezident Mohamud jmenoval novým guvernérem oblasti Banadir a starostou Mogadiša Dr. Hassana Mohameda Husseina MUUNGAAB-a
- 31.5. opoziční Fórum záchrany vydalo prohlášení, v němž obvinilo prezidenta Mohamuda z podkopávání politických dohod, které vytvořily základ Somálské federální republiky, neboť jeho činy poškozují princip jednoty a dohodnutý proces budování státu; v oblasti bezpečnosti Fórum vyzvalo veřejnost a vládu ke sjednocení v boji s terorismem a povzbudilo vládu, aby se sjednotila v úsilí o záchranu národa a existence státu, současně vyslovovalo znepokojení na prodlužováním funkčního období orgánů Galmudugu, HirShabelle a Jihozápadního státu, jakož i odsoudilo politickou izolaci Puntlandu a Jubalandu

- 31.5. vláda jmenovala ředitelem Národní zpravodajské a bezpečnostní agentury (NISA) opět Mahada Mohameda SALAD-a
- 1.6. prezident Hassan Sheikh Mohamud svolal Národní poradní fórum vedoucích představitelů politických stran a občanské společnosti na 15.6. do Mogadiša; jeho cílem má být upevnit národní shodu na klíčových prioritách budování státu, národní bezpečnosti, boje proti terorismu, demokratizace a volebního procesu, na dokončení definitivní ústavy, na národní jednotě a usmíření
- 9.6. opoziční představitelé ve státě Puntland vytvořili Radu pro spravedlnost a demokracii (*Golaha Caddaladda iyo Dimuqraadiyadda*), která má bojovat se vzrůstajícím autoritářstvím režimu prezidenta Deniho, politickým represím a omezování demokracie ve státě; radě předsedá Guled Salah BARRE
- 10.6. zmocněnec vlády pro boj s al-Šabábem Ali Jeyte Osman vyzval prezidenta Mahamuda, aby odvolal vedení správy státu HirShabelle, které bojkotuje boj proti této teroristické organizaci, popř. jmenoval nové guvernéry oblastí Střední Shabelle a Hiraan, brání-li mu v odvolání vlády celého státu ústavní překážky
- 11.6. Puntland oznámil, že se z důvodů porušování ústavy federální vládou nezúčastní národního poradního fóra, které mělo začít 15.6.
- 13.6. pět opozičních stran (Xaqsoor, Samadoon, DPC, Ramaas a Dhulka Hooyo) si dalo podmínky pro svou účast na národním dialogu, organizovaného prezidentem Mohamudem, které mají zajistit, aby celý proces byl inkluzivní, důvěryhodný a opírající se o ústavu
- 15.6. prezident Puntlandu Deni odmítl účast na Národním poradním fóru a navrhl alternativní formát národní konference zástupců federální a všech regionálních vlád, bývalých prezidentů a dalších vlivných politických a dalších činitelů; prezident Jubalandu Madobe svoji účast na poradním fóru nepotvrdil
- 16.6. generální tajemník Fóra záchrany Somálska dr. Mohamed Adan Koofi oznámil, že jeho organizace se nezúčastní Národního poradního fóra z důvodů jeho exkluzivity, nedostatku transparentnosti a neschopnosti organizátorů zajistit účast klíčových osobností politického života
- 16.6. prezident Hassan Sheikh Mohamud formálně zahájil v Mogadišu Národní poradní fórum, které má podpořit národní jednotu a řešení kritických politických úkolů jako je dokončení revize ústavy, volební proces, cíle boje s terorismem a širší úkoly v oblasti budování státu; hlavní opoziční strany odmítly účast, neboť nebyly splněny jejich požadavky, tj. vytvoření společného technického výboru, který stanoví agendu jednání a jeho harmonogram, výlučné soustředění se na ústavní a volební otázky a zapojení všech federálních členských států
- 19.6. skončilo čtyřdenní Národní poradní fórum, které přijalo závěrečné komuniké o úkolech v oblasti národní jednoty, bezpečnosti, ústavní reformy a volebního procesu; Puntland a opoziční politické strany komuniké odmítly
- 22.6. prezidenti Puntlandu a Jubalandu Said Abdullahi Deni a Ahmed Mohamed Islam „Madoobe“ se sešli v Garowe, aby jednali o federalismu a politické budoucnosti v období narůstajícího napětí mezi jejich státy a federální vládou
- 23.-25.6. prezidenti Jubalandu a Puntlandu jednali v Garowe, kde obvinili federální vládu z porušování ústavy a centralizace moci a vyzvali ke vládě, založené na všeobecném konsensu
- 25.6. v návaznosti na skončené Národní poradní fórum pozval prezident Mohamud k jednání přední osobnosti země, vč. bývalých prezidentů, předsedů vlád a parlamentu, aby jednali o otázkách spojených s nadcházejícími volbami, bezpečností a ústavní reformou

- 25.6. prezident Mohamud se sešel s vedením opozičního Fóra záchrany Somálska, aby s ním jednal o politice státu, včetně ústavní reformy, voleb a boje proti terorismu
- 28.6. zemřel druhý viceprezident Jubalandu Sultan Abdiqadir Haji Mahmoud „Lugadheere“
- 1.7. prezident státu Galmudug Ahmed Abdi Kariye „Qoorqoor“ oficiálně zahájil kampaň za registraci voličů pro přímé volby podle zásady „jedna osoba – jeden hlas“
- 3.7. proběhlo 2. kolo jednání prezidenta Muhamuda s představiteli opozice z Fóra záchrany
- 5.7. v oblasti Sanaag, na níž si činí nárok Puntland, došlo ke střetu puntlandských bezpečnostních sil s milicemi předáka kmene Warsangeli Abdirashida Yusufa Jibriila, které podporují začlenění této oblasti do nového federálního členského státu SSC-Khatumo; o osudu Sanaagu měla rozhodnout konference o sebeurčení v Ceelbahu, kterou považuje Puntland za ohrožení své územní integrity a která byla zatím odložena
- 6.7. ministerstvo vnitra jmenovalo 8-členný technický výbor, který má završit zformování prozatímní správy státu SSC-Khatumo v souladu s ústavou danou procedurou; předsedou výboru je dr. Ahmednur Mohamed ABDI
- 8.7. do města Las Anod přijela delegace zástupců kmene Warsangeli z oblastí Sanaag a Haylaan, vedená Abdirashidem Yusufem Jibriilem, zvolená na kmenovém shromáždění v Damale Xaggare
- 9.7. skupina tradičních kmenových stařešinů kmene Dulbahante z oblastí Sanaag a Haylaan odmítla zapojení těchto území do nově vytvářené správy státu SSC-Khatumo a svou účast na ustavující konferenci v Las Anodu, protože s nimi prozatímní správa státu nejednala; za tímto krokem některých stařešinů kmene Dulbahante stojí jejich kolegové z Puntlandu
- 10.7. v hlavním městě Las Anod měla být zahájena ustavující konference ke zřízení federálního členského státu SSC-Khatumo, kvůli rostoucímu napětí kolem sporů s opozičními politickými silami však bylo zahájení odloženo na 12.7.
- 12.7. hluboké rozpory mezi tradičními kmenovými stařešiny klanů Warsangeli a Dulbahante ze státu SSC-Khatumo se projeví v předvečer zahájení ústavní konference o jeho zřízení a vedly k jejímu dalšímu odkladu; zatímco jedna skupina kmenových vůdců podporuje stávající prozatímní správu, druhá je spojena s opozičními politiky a kandidáty na post prezidenta a kritizuje „zásahy zvenku“ do jednání kmenových společenství o jejich postoji na konferenci
- 13.7. za účasti 417 delegátů a mnoha hostů z řad federálních i regionálních politiků na vysoké úrovni byla ve městě Las Anod zahájena ustavující konference nového federálního členského státu SSC-Khatumo; konference má mj. za úkol přijmout ústavu nového státu, zřídit jeho ústavní instituce a vytvořit předpoklady pro demokratické přímé a rovné volby v novém státě
- 16.7. ministerstvo vnitra státu Puntland oznámilo, že puntlandská vláda neuznává správu SSC-Khatuma s tím, že není legální důvod pro existenci separátní regionální vlády kmene Dulbahante
- 20.7. na 3. kole jednání se sešel prezident s opozičními předáky, aby jednali o ústavní reformě a přípravě přímých voleb
- 27.7. v distriktech Doolow a Balad Hawo oblasti Gedo vypukly těžké boje mezi jednotkami somálské armády a bezpečnostními silami státu Jubaland, podporovaných Etiopií, z nichž Jubaland obviňuje federálního prezidenta; 31.7. kontrolu nad okresem Balad Hawo převzala federální vláda a jí řízená SNA

- 30.7. ve městě Las Anod skončila ustavující konference regionálního státu SSC-Khatumo, který se bude nadále jmenovat SEVEROVÝCHODNÍ SOMÁLSKÝ REGIONÁLNÍ STÁT (*Dowlad Goboleedka Waqooyi Bari Soomaaliya*) s hlavním městem Las Anod; konference 417 delegátů z okresů Sool, Sanaag a Buuhoodle dosavadní somalilandské oblasti Togdheer nahradila prozatímní administrativu SSC-Khatuma, přijala ústavu nového státu a jmenovala respektovaného tradičního vůdce Ali ABDULLAHI „Gaboobe“ prozatímní hlavou nového státu
- 1.8. předseda puntlandského parlamentu Abdirisaq Ahmed Mohamed „Garaaje“ prohlásil, že Puntland odmítá vytvoření regionálního státu Severovýchod jako nežádoucí fragmentaci země a výsledek pokusu federální vlády rozdělit národ do soupeřících entit
- 3.8. federální vláda jmenovala 7-člennou Výběrovou komisi pro ověření a potvrzení uchazečů o místo poslance Regionálního shromáždění Severovýchodního státu, předsedou komise se stal Abdinasir Ahmed QAYBDID; sedm kandidátů na úřad prezidenta Severovýchodu odmítlo 4.8. zahájení procesu výběru členů parlamentu kvůli údajnému vlivu federální vlády a jejího ministra vnitra Ali Yusufa Ali „Ghooshe“ na výběr preferovaných politiků jí blízkých
- 10.8. k řešení rozporů kolem změn ústavy a voleb v r. 2026 se na již 4. kole jednání s nejvyššími představiteli opozice sešel prezident Mohamud
- 13.8. do města Beledweyne se po měsících pobytu v cizině vrátil nejvyšší tradiční vládce kmene Hawadle Ugas Yusuf Ugas Hassan Ugas Khalif, aby otevřel velkou kmenovou konferenci k budoucnosti oblasti Hiran, která byla zahájena 14.8.
- 14.8. prohlášení opozičního Fóra záchrany Somálska konstatovalo, že probíhající jednání s federální vládou a prezidentem nepřinesla žádnou dohodu na téma politické, bezpečnostní a předvolební situace v zemi
- 17.8. Výběrová a schvalovací komise Regionálního shromáždění Severovýchodního státu zveřejnila seznam jeho 83 členů, kteří následně zvolí svého předsedu
- 23.8. předsedou Sněmovny reprezentantů Severovýchodního Somálska byl zvolen Dr. Aden Abdullahi AW-HASSAN poté, co získal podporu 53 poslanců, zatímco jeho protikandidát Abdiqafar Mohamud Mohamed „Dheeliye“ 29 poslanců a jeden hlas byl neplatný; prvním místopředsedou parlamentu byl zvolen Amran Ahmed HASSAN
- 25.8. po dvouměsíčním vyjednávání oznámila federální vláda a Fórum záchrany Somálska, že se dohodly na přípravě a průběhu příštích všeobecných voleb podle volebního zákona z r. 2024; podle dohody bude federálního prezidenta volit federální parlament a prezidenty, popř. viceprezidenty federálních členských států zákonodárná shromáždění příslušných států, federální prezident bude jmenovat předsedu federální vlády, ale jmenování podléhá souhlasu Sněmovny lidu; politická skupina, která získá nejméně 10 % mandátů ve federálním parlamentu, bude uznána za tzv. celonárodní stranu, která se bude moci zúčastnit přímých a tajných voleb podle zásady „jeden člověk – jeden hlas“ do místních, státních a federálních orgánů, jejichž příprava bude zahájena vzápětí
- 27.8. dohodu o způsobu voleb podepsala s prezidentem Mohamudem i frakce Fóra záchrany, která se odtrhla 24.8.
- 30.8. v prvním kole volby prezidenta Severovýchodního státu získali nejvíce hlasů dosavadní prozatímní prezident SSC-Khatumo Abdikadir Ahmed Aw-Ali FIRDHIYE, pro kterého hlasovalo 36 poslanců, a Abdirisaq Khaliif Ahmed s 20 hlasy, kteří postoupili do 2. kola volby; na dalších místech skončili Jamaal Mohamed Hassan (15), Mahmoud Yusuf Hassan (8) a Abdirashid Moalim Farah

Mahmoud (4); poté, co třetí v pořadí Jamaal Mohamed Hassan vyzval své voliče, aby ve 2. kole hlasovali pro Firdhiyeho, Abdirisaq Khaliif Ahmed svou kandidaturu stáhl a prezidentem byl prohlášen Firdhiye. Viceprezidentem byl z pěti kandidátů zvolen Abdirashid Yusuf JIBRIIL.

- 1.9. federální vláda oficiálně ukončila proces utváření šestého federálního členského státu, Severovýchodního Somálska, a jeho začlenění do federální struktury země
- 6.9. Národní nezávislá volební komise registrovala 14 politických stran, které se budou moci zúčastnit přímých a tajných voleb na principu „jeden člověk – jeden hlas“
- 23.9. Fórum záchrany Somálska a právníci obou komor parlamentu oznámili, že zažalují u národních i mezinárodních soudních institucí prezidenta Mohamuda, jeho vládu a další vysoké úředníky z porušování ústavy, korupce a potlačování lidských práv občanů, které vyzvali k akcím neposlušnosti vůči vládě
- 24.9. premiér Hamse Abdi Barre označil odražený útok ozbrojených milicí opozičních stran na policejní stanici Warta Nabadda v obvodu Wardhiigley hlavního města za nezdařený pokus opozice o státní převrat
- 25.9. předseda Poslanecké sněmovny a zastupující prezident Sheikh Adan Mohamed Nur Madobe nařídil rozmístění obrněných vozidel a vojenských a policejních jednotek u rezidencí předáků opozičního Fóra záchrany
- 30.9. předseda Senátu Abdi Hashi Abdullahi vyzval zákonodárce k urychlení soudní reformy v zemi, ke zřízení Ústavního soudu a legislativy definující status Mogadiša
- 2.10. v Nairobi ustavili prezidenti Puntlandu a Jubalandu spolu s některými nejvyššími představiteli Fóra záchrany Somálska tzv. *Radu pro budoucnost Somálska*, která má spojovat a koordinovat aktivity Fóra s činností vlád obou regionálních států
- 5.10. v Nairobi podepsali představitelé Somalilandu a Puntlandu dohodu o bezpečnosti a spolupráci, která předpokládá společný boj obou autonomií proti teroristům z al-Šabábu a posílení přeshraničního obchodu
- 6.10. po jednání s federálním prezidentem Mohamudem potvrdil prezident Jubalandu Mohamed Islam „Madoobe“ závazek své administrativy vyřešit politické rozdíly s federací cestou dialogu a kompromisu
- 7.10. čtyři hlavní opoziční strany Puntlandu (Ifiye, Mustaqbal, Mideeye a Sincad) odmítly dohodu Puntlandu se Somalilandem, která neodpovídá místní ústavě a ohrožuje jednotu Somálska
- 19.10. prezident Severovýchodního státu Aw-Ali Firdhiye jmenoval 21-členný kabinet
- 20.10. prezident HirShabelle Ali Abdullahi Hussein Guudlaawe odvolal z funkce guvernéra oblasti Hiran Muse Salada Wehliye; jeho nástupcem se stal Mohamed Arab Hussein MOHAMED
- 21.10. vláda státu HirShabelle byla obviněna, že při rozdělování finanční pomoci federace nerespektuje zásady rovnováhy a výlučnosti mezi jednotlivými oblastmi a etniky, když prostředky dislokuje výhradně jedné oblasti (Střední Shabelle) a stejné etnické skupině
- 24.10. Národní nezávislá volební a hraniční komise (NIEBC) oznámila, že místní volby v oblasti Banadir, vč. Mogadiša, se uskuteční 30.11., protože registrace 918.890 voličů byla již dokončena
- 27.10. prezident HirShabelle Guudlaawe provedl změny ve svém kabinetu
- 12.11. Rada pro budoucnost Somálska (*Golaha Mustaqbalka Soomaaliyeed*), založená v říjnu 2025 a tvořená současnými prezidenty Puntlandu a Jubalandu, jakož i předními opozičními politiky, varovala na svém zasedání v Nairobi federální

- vládu před porušováním prozatímní ústavy země ve věci zavádění přímých voleb, a tak ohrožováním existence státu a federálního systému vlády
- 15.11. Sněmovna reprezentantů Severovýchodního státu projednala a schválila složení vlády a její program na příštích pět let
 - 29.11. Národní nezávislá volební komise NIEBC oznámila, že místní volby v oblasti Banadir, vč. hlavního města Mogadiša, se uskuteční 25.12.
 - 7.12. jak oznámil jeho předseda Abdi Mohamed Abdirahman, přijali poslanci parlamentu státu Jubaland změny ústavy, které se odkazují na postavení Jubalandu jako „federálního členského státu“ Somálska, a tak umožnili vládě prohlásit Jubaland svrchovaným státem; tím se dále prohloubila nevyřešená ústavní krize v zemi
 - 12.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2806 (2025), kterou prodloužila přijatá opatření proti námořní piraterii do 30.11.2026 a obnovila činnost Panelu expertů, jehož mandát stanovila do 31.12.2026,
 - 12.12. bývalý prezident Sharif Sheikh Ahmed popřel, že agendou plánované konference opoziční koalice Fóra národní záchrany Somálska a Somálského národního shromáždění v hlavním městě Jubalandu je vytvoření paralelní „vzdorovlády“; v Kismaayu se má jednat o životaschopném, spravedlivém a inkluzivním volebním procesu, o rozvoji a sjednocení vize a politiky opozice na výstavbě státu a jeho správě
 - 18.12. zahájena konference Rady pro budoucnost Somálska za účasti prezidentů Jubalandu a Puntlandu a 700 delegátů somálské opozice, vč. Fóra pro záchranu Somálska; spojuje je odpor k přímému a rovnému hlasování v nadcházejících volbách podle zásady „jeden člověk-jeden hlas“
 - 20.12. Rada pro budoucnost Somálska vyzvala prezidenta Mohamuda, aby do 20.1.2026 svolal celonárodní poradou k otázce voleb a volebního zákona a současně jej obvinila ze změny ústavy, útoku na ústavní instituce a jejich stabilitu, čímž umožnil některým členským státům, aby jejich vlády pokračovaly ve výkonu moci i po skončení jejich mandátu; prezident potvrdil připravenost jednat s opozicí a dohodnout se na dalším postupu
 - 23.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2809 (2025), kterou ukončila mandát mise OSN UNTMIS do 31.10.2026 a schválila souhlas s činností mise AU AUSSOM do 31.12.2026
 - 25.12. proběhly místní volby v Mogadišu a oblasti Banadir
 - 26.12. vláda odmítla rozhodnutí Izraele z 26.12. uznat odpadlický region Somaliland nezávislým státem jako porušení svrchovanosti a územní integrity Somálska; obdobně se k aktu Izraele vyslovily arabské státy, Organizace islámské spolupráce (OIC), Arabská liga, Africká unie, Evropská unie i OSN
- guvernér oblasti Mudug FAYSAL Abdullahi Sheikh „Jifojobsade“

SRBSKO

- 28.1. premiér Miloš Vučević ohlásil svou rezignaci
- 19.3. odstoupila vláda premiéra Vučeviće
- 6.4. novým předsedou vlády nominoval prezident Vučić Djura MAČUT-a
- 14.4. nově jmenovaný premiér Mačut předložil návrh složení své vlády (MZV Marko DJURIĆ)
- 16.4. poměrem hlasů 153:46 schválilo Národní shromáždění novou vládu

SRÍ LANKA

- 16.11. zemřel guvernér Jižní provincie Bandula Harischandra

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 29.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2789 (2025), kterou prodlužuje do 31.7.2026 sankce zavedené dřívějšími rezolucemi, jakož i do 31.8.2026 prodlužuje mandát Panelu expertů dohlížejících na jejich dodržování
- 13.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2800 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN MINUSCA do 15.11.2026, upravila počet jejího personálu a rozsah a zaměření jejího mandátu
- 28.12. v prezidentských volbách zvítězil opět Faustin-Archange TOUADÉRA se ziskem 76,15 % odevzdaných hlasů, za ním skončili Anicet-Georges Dologuélé (14,66 %), Henri-Marie Dondra (3,19 %), Marecelin Yelemende (2,13 %), Serge Ghislain Djorie (1,87 %), Eddy Symphorien Kparekouti (1,04 %) a Aristide Briand Reboas (0,95 %); neplatné hlasy činily 3,21 %, prázdné hlasovací lístky 3,14 % a volební účast dosáhla 52,42 % registrovaných voličů
- 28.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 105 členy se konaly za volební účasti 52,42 % registrovaných voličů

SÚDÁN

- 17.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2772 (2025), kterou prodloužila mandát Panelu expertů, dohlížejících na dodržování přijatých sankcí, a to do 12.3.2026
- 23.2. rebelové ze Sil rychlé podpory (RSF) podepsali na konferenci v Nairobi se svými spojenci politickou chartu o zřízení separatistické vlády „míru a jednoty“ na súdánském území, které je pod jejich kontrolou; RSF ovládají především velkou část Dárfúru na západě a některé státy na jihu země
- 23.2. vláda vydala tzv. Ústavní deklaraci, podle které se přechodové období prodlužuje do května 2028
- 21.3. dobytím prezidentského paláce, jako poslední bašty vzbouřených Sil rychlé podpory (RSF) v Chartúmu, se zmocnila armáda generála Burhama všech strategických pozic v hlavním městě; snahy RSF o vytvoření paralelní vlády však pokračují i nadále
- 26.3. po dvou letech, co byl obsazen rebely z RSF, dobyla súdánská armáda zpět Chartúm; RSF nyní kontroluje převážnou část Dárfúru na západě země
- 15.4. Síly rychlé podpory vyhlásily vznik paralelní súdánské vlády „míru a jednoty“, které ve funkci předsedy Prezidentské rady předsedá jejich velitel Mohamed Hamdan „Hamedti“ DAGALO; prohlásil to sám Dagalo před zahájením rozhovorů obou frakcí v Londýně pod patronátem Velké Británie
- 17.4. předseda Rady svrchovanosti Abdel Fattah Burham odvolal ministra zahraničí Ali Youssefa Ahmeda al-Šarífa a úřadujícím ministrem jmenoval Husseina al-Amin AL-FADIL-a
- 30.4. změny ve vládě, úřadujícím premiérem se stal Dafallah Al-Haj ALI a ministrem zahraničí Omar SIDDIQ
- 19.5. předseda Rady svrchovanosti Abdel Fattah Burham jmenoval od r. 2021 prvního předsedu vlády, kterým se stal Kamil al-Tájib IDRÍS /Kamil al-Tayeb Idris/
- 1.6. nově jmenovaný premiér Idris rozpustil vládu
- 24.6. premiér Kamil Idrís jmenoval první členy své vlády; MZV jmenován Omar SIDDIQ
- 26.7. Mohamed Hassan Osman AL-TAISHI jmenován předsedou paralelní vzbouřenecké Vlády míru a jednoty RSF (úřad nastoupil 31.8.)
- 30.8. předsedou Prezidentské rady opozičního režimu RSF se stal jejich velitel generál Mohamed Hamdan DAGALO „Hemedti“

- 10.9. odstoupil ministr zahraničí Omar Siddiq, jeho nástupcem byl 12.9. jmenován Muhieddin SALEM
- 10.9. ministrem zahraničí vzbouřenecké vlády se stal Amar Amon DALDOUM
- 12.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2791 (2025), kterou do 12.9.2026 obnovila platnost sankcí zavedených předcházejícími rezolucemi, jakož i do 12.10.2026 prodloužila platnost mandátu Panelu expertů, kteří dohlížejí na jejich dodržování
- 6.11. Síly rychlé podpory (RSF) vyjádřily souhlas s americkým návrhem na humanitární příměří, zatímco súdánská vláda se k návrhu zatím nevyjádřila
- 14.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2802 (2025), kterou prodloužila mandát mise OSN UNISFA pro spornou oblast Abyei s Jižním Súdánem, a to do 15.11.2026, jakož i upravila jeho rozsah
- 23.11. nejvyšší představitel vojenského režimu generál Abdel-Fattah Burham odmítl americký návrh na příměří a ukončení války jako nepřijatelný a nejhorší ze všech

SURINAM

- 25.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 51 členy se konaly za volební účasti 69,36 % registrovaných voličů
- 26.5. změny ve vládě (MZV Krishna MATHOERA)
- 27.5. vítěz parlamentních voleb, Národní demokratická strana, oznámila koaliční smlouvu s dalšími stranami, která jí umožní ohlásit parlamentu kandidaturu její předsedkyně Jennifer Geerlings-Simons do prezidentských voleb
- 29.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Michael Ashwin Satyandre ADHIN
- 6.7. Národní shromáždění zvolilo aklamací a bez protikandidáta prezidentkou Jennifer GEERLINGS-SIMONS-ovou a viceprezidentem Gregory Allana RUSLAND-a (inaugurace 16.7.)
- 16.7. nástup nové vlády, které předsedá viceprezident Gregory Allan RUSLAND, do úřadu (MZV Melvin Waldie Joy BOUVA)

SVATÁ HELENA

- 6.3. náčelníkem ostrovanů Tristan da Cunha se stal Ian Joseph LAVARELLO
- 3.7. volby do Ostrovní rady Ascensionu se 7 členy proběhly za volební účasti 37,91 % registrovaných voličů
- 3.9. parlamentní volby do Zákonodárné rady s 15 členy proběhly za volební účasti 56,39 % registrovaných voličů
- 10.9. hlavní ministryní byla jednomyslně zvolena Dr. Rebecca Elizabeth CAIRNS-WICKS
- 11.9. předsedkyní Zákonodárné rady byla zvolena Maureen THOMPSON

SVATÁ LUCIE

- 23.1. se zpětnou platností od 1.11.2024 byl dosavadní úřadující generální guvernér Cyril Errol Melchiades CHARLES jmenován řádným generálním guvernérem; na dočasné bázi tuto funkci vykonával od 1.11.2021
- 1.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 17 členy se uskutečnily za volební účasti 48,45 % registrovaných voličů
- 5.12. předsedou vlády byl znovu zvolen Philip Joseph PIERRE
- 12.12. jmenována nová vláda (MZV Alva Romanus BAPTISTE)

- 16.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Claudius James FRANCIS, předsedkyní Senátu znovu jmenována Alvina REYNOLDS

SVATÝ TOMÁŠ A PRINCŮV OSTROV

- 6.1. prezident Carlos Vila Nova odvolal vládu premiéra Patrice Trovoady
8.1. vládnoucí strana navrhla na post předsedy vlády Hélio Vaz Almeida-u
9.1. prezident odmítl návrh na jmenování Vaze Almeidy premiérem a novou předsedkyní vlády jmenoval Ilzu AMADO VAZ
11.1. oznámeno složení nové vlády (MZV Isabel DOMINGOS)
12.1. nominovaná premiérka odstoupila a její strana nominovala na funkci předsedy vlády Adelina PEREIRA-u
12.1. prezident Vila opět odmítl stranickou nominaci a premiérem jmenoval Américo D'OLIVEIRA DOS RAMOS
13.1. jmenována nová vláda (MZV Ilza AMADO VAZ), která se 14.1. ujala svých pravomocí

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

- 27.11. parlamentní volby 15 poslanců Poslanecké sněmovny s celkem 23 členy se konaly za volební účasti 62,53 % registrovaných voličů
28.11. předsedou vlády byl zvolen Dr. Godwin Elliot Loraine FRIDAY
2.12. složením slibu se svých funkcí ujali nový premiér Godwin Friday i jeho kabinet (MZV Dwight Fitzgerald BRAMBLE)
23.12. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Ronnia DURHAM-BALCOMBE

SÝRIE

- 29.1. poté, co oznámil zrušení ústavy z r. 2012 a rozpuštění parlamentu, byl vůdce militantního hnutí HTS Ahmed Hussain AL-ŠARAA prohlášen tzv. Konferencí pro vyhlášení vítězství syrské revoluce všech vzbouřeneckých frakcí prezidentem „na přechodné období“; má současně vytvořit přechodný zákonodárny sbor, který mu má pomoci vládnout do schválení nové ústavy
25.2. v Damašku byla zahájena za účasti 600 delegátů Konference o národním dialogu, která má stanovit cíle přechodné vlády v oblasti justice, hospodářství, ústavy a dalších oblastí státní správy a občanské společnosti; přechodná vláda má být ustavena 1.3.
11.3. vláda se dohodla s kurdskými Syrskými demokratickými silami, které kontrolují autonomní severovýchodní oblast země, na jejich integraci do národní armády a na celostátním příměří; během občanské války v r. 2012 tato oblast známá jako Rojava získala vnitřní autonomii, nezávislou na vládě v Damašku
12.3. ministr obrany Izraele Jisrael Katz potvrdil, že izraelská armáda bude okupovat oblast hory Hermon na jich od Golanských výšin při hranicích se Sýrií „nelimitovanou dobu“ z bezpečnostních důvodů; tuto oblast o rozloze 400 km² obsadil Izrael ihned po pádu Assádova režimu v prosinci 2024, aby si vytvořil demilitarizovanou nárazníkovou zónu před pronikáním „teroristů“ ze Sýrie
13.3. prezident Šaraa podepsal tzv. Ústavní deklaraci, která upravuje ústavní podmínky pětiletého přechodného období a obnovuje platnost lidských práv, práva žen a svobodu vyznání a projevu
29.3. prezident Šaraa jmenoval členy prozatímní vlády, jíž předsedá (MZV Asaad Hassan AL-SHIBANI)

- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2782 (2025), kterou obnovila mandát pozorovatelské mise OSN na izraelsko-syrské hranici UNDOF do 31.12.2025
- 15.-20.9. nepřímé parlamentní volby 2/3 členů Lidového shromáždění s 210 členy sbory volitelů ve 14 ze 17 provincií (odloženy byly v provinciích Suvajda / obývané převážně křesťanskými Drúzy / a Hasaka a Rakka, které ovládají Kurdové); zbývající třetinu členů parlamentu jmenuje prezident Šaraa
- 5.10. poslední fáze nepřímých parlamentních voleb do Lidového shromáždění
- 29.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2811 (2025), kterou obnovila mandát pozorovatelské mise OSN na izraelsko-syrské hranici UNDOF do 30.6.2026

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 5.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ŠVÝCARSKO

- 1.1. do úřadu prezidentky na rok 2025 nastoupila Karin KELLER-SUTTER-ová
- 1.12. předsedou Národní rady byl zvolen Pierre-André PAGE a předsedou Rady států Stefan ENGLER
- 10.12. prezidentem na rok 2026 byl zvolen 203 hlasy z 210 Guy PARMELIN, zatímco viceprezidentem Ignazio CASSIS, pro kterého hlasovalo 144 volitelů ze 190 (inaugurace 1.1.2026)

TÁDŽIKISTÁN

- 2.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 63 členy se konaly za účasti 85,35 % registrovaných voličů
- 19.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Fayzali IDIZODA
- 28.3. nepřímé parlamentní volby do Národního shromáždění se 33 členy, z nichž 25 volí členové okresních a městských rad 5 oblastí rovným dílem a osm zbývajících jmenuje prezident
- 11.4. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Rustam EMOMALI

TANZANIE

- 12.4. hlavní opoziční strana Chadema byla Nezávislou národní volební komisí vyloučena z říjnových parlamentních voleb, jakož i všech dalších voleb do r. 2030, a to kvůli údajné velezradě, které se měl dopustit její předseda
- 29.10. prezidentské volby vyhrála stávající prezidentka Samia SULUHU HASSAN s 97,66 % odevzdaných hlasů (inaugurace 3.11.), na dalších místech skončili Mwalim Salum Juma (0,65 %), Gombo Samandito Gombo (0,50 %), Coaster Jimmy Kibonde (0,18 %), Kunje Ngombale Mwiru (0,13 %), Almas Hassan Kisabaya (0,30 %), Abdul Juma Mluya (0,08 %), Mwaijojele David Daud (0,04 %), Ambar Khamis Haji (0,08 %), Wilson Elias Mulumbe (0,04 %), Saum Hussein Rashid (0,07 %), Rwamugira Mbatina Yustas (0,05 %), Doyo Hassan Doyo (0,06 %), Kyara Majalio Paul (0,04 %), Bussungu Georges Gabriel (0,04 %), Twalib Ibrahim Kadege (0,03 %) a Noty Mwajuma Mirambo (0,04 %); neplatné a prázdné hlasy činily 0,26 %, volební účast 86,8 % registrovaných voličů
- 29.10. parlamentní volby do Národního shromáždění se 393 členy proběhly za volební účasti 86,8 % registrovaných voličů
- 11.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Mussa Azzan ZUNGU

- 13.11. prezidentka jmenovala předsedou vlády Dr. Mwigulu Lamecka NCHEMBA-u, kterého vzápětí schválil parlament poměrem hlasů 369:0
- 17.11. oznámeno složení nové vlády (MZV Mahmoud Thabit KOMBO), která se 18.11. složením slibu ujala funkce

TATARSTÁN

- 14.9. ve volbách prezidenta znovu uspěl Rustam Nurgalijevič MINNICHANOV s 88,9 % odevzdaných hlasů před Cháfizem Mirgalimovem (5,0 %), Ruslanem Jusupovem (4,2 %) a Vitalijem Smirnovem (1,9 %); volební účast 75,8 % registrovaných voličů

THAJSKO

- 18.6. strana Bhumjaithai Party opustila k 19.6. vládní koalici
- 27.6. premiérka Paetongtarn Šinavatrová navrhla králi změny ve vládě
- 1.7. Ústavní soud rozhodl o přijetí petice senátorů, která požaduje odvolání premiérky kvůli neprofesionální komunikaci s bývalým premiérem sousední Kambodže Hun Senem a na základě toho zakázal premiérce výkon funkce; úřadujícím předsedou vlády se stal dosavadní místopředseda Suriya JUANGROONGGRUANGKIT
- 1.7. král potvrdil navržené změny ve složení vlády s tím, že dosavadní premiérka Šinavatrová se stala ministryní kultury
- 3.7. po inauguraci převzal z jejího rozhodnutí funkci úřadujícího premiéra další dosavadní místopředseda vlády Phumtham WECHAYACHAI
- 26.7. kambodžská vláda vyzvala k okamžitému příměří na hranicích s Thajskem, kde od 24.7. probíhají přestřelky mezi armádami obou zemí o sporné území při společné hranici, které zahrnuje části thajských provincií Burírám, Surin, Sísakét a Ubon Rátčchatchání a kambodžských provincií Oddormeanchey a Preahvihear
- 27.7. Thajsko a Kambodža souhlasily se zahájením jednání o ukončení hraničního konfliktu dne 28.7. v Kuala Lumpur pod patronátem malajsijského premiéra poté, co je americký prezident Trump vyzval k okamžitému příměří; příměří uzavřeno 28.7.
- 29.8. Ústavní soud potvrdil poměrem hlasů 6:3 odvolání premiérky Paetongtarn Šinavatrové z funkce; krátce po vynesení rozsudku oznámila bývalá koaliční konzervativní strana Bhumjaithai Party, že má dostatečnou parlamentní podporu pro sestavení nové vlády v čele se svým předákem Anutinem Charnvirakulem
- 30.8. úřadujícím premiérem zůstal Phumtham WECHAYACHAI
- 3.9. králova Tajná rada odmítla návrh přechodné vlády rozpustit parlament a oznámila, že nového předsedu vlády zvolí parlament stávající
- 5.9. předsedou vlády byl zvolen Anutin CHARNVIRAKUL, když získal podporu 311 poslanců, zatímco jeho soupeř z dosud vládnoucí strany Chaikasem Nitisiri jenom 152
- 6.9. premiér Charnvirakul navrhl na funkci ministra zahraničí Sihasaka PHUANGKETKEOW-a
- 7.9. král potvrdil Anutina Charnvirakula v úřadě, kterého se jmenovaný následně ujal
- 16.9. premiér Charnvirakul předložil seznam ministrů ke schválení králi, který jej 19.9. potvrdil
- 24.9. vláda nastoupila do úřadu
- 26.10. na zasedání summitu ASEAN v Kuala Lumpuru podepsali pod patronátem prezidenta USA premiéři Thajska a Kambodže dohodu o příměří a mírovém řešení vzájemného hraničního sporu a stažení těžkých zbraní ze sporné oblasti

- 10.11. vláda zastavila implementaci opatření z mírové dohody s Kambodžou poté, co její vojáci byli zraněni po výbuchu miny poblíž sporné hranice v provincii Sisakét
- 11.12. premiér Charnvirakul požádal krále, aby rozpustil parlament a umožnil tak svolání předčasných parlamentních voleb do 60 dní; král tak učinil 12.12.
- 13.12. vláda vyhlásila termín předčasných parlamentních voleb na 8.2.2026
- 22.12. thajský ministr zahraničí Sihasak Phuanketkeow oznámil, že zástupci Thajska a Kambodže se 24.12. sejdou, aby vyřešili od 7.12. trvající porušení mírové dohody z 28.7. a následné ozbrojené konflikty na hranicích obou zemí
- 24.12. zahájena jednání mezi Kambodžou a Thajskem, která skončila 27.12. uzavřením příměří, které vyhlásili ministři obrany obou zemí

TCHAJ-WAN

- 26.7. o osudu 31 opozičních poslanců Zákonodárného jüanu se má rozhodnout v tzv. velkém odvolacím hlasování ve 24 volebních obvodech (ve zbývajících sedmi v srpnu); jde o poslance opozičního Kuomintangu, kteří jsou obviněni „z příliš blízkých vztahů k Číně“, protože usilují o normalizaci vztahů s pevninskou Čínou
- 27.7. v žádném z 24 obvodů nedošlo k odvolání stávajícího poslance Kuomintangu, protože většina hlasujících odvolání svého poslance nepodpořila
- 23.8. protože referendum o odvolání sedmi poslanců Zákonodárného jüanu za Kuomintang neuspělo, oznámil prezident Lai Ching-te, že v nastávajících změnách ve vládě si premiér Cho Jung-tai zachová svou funkci
- 27.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.12. Zákonodárný jüan poměrem hlasů 60:51 schválil návrh na zahájení procesu sesazení prezidenta Lai Ching-te; hlasování o samotném impeachmentu proběhne 19.5.2026 a pro sesazení prezidenta se musí vyslovit nejméně 76 poslanců

TIBET – XIZANG

- 22.1. předsedou stálého výboru Lidového kongresu autonomní oblasti byl zvolen Yan Jinhai
- 22.1. úřad předsedy výboru regionální autonomie (předsedy vlády) nastoupil Garma Cedain (prozatímně od 28.11.2024)

TOGO

- 15.2. nepřímé parlamentní volby do Senátu se 61 členy, z nichž 20 jmenuje předseda vlády a 41 je voleno členy regionálních a městských rad
- 2.4. předsedou Senátu byl zvolen Barry Moussa BARQUÉ
- 2.5. odstoupila vláda premiéra Victoire Tomegah Dogbého
- 3.5. poměrem hlasů 150:0 byl Národním shromážděním zvolen prezidentem Jean-Lucien Kwassi Lanyo SAVI DE TOVÉ
- 3.5. nový prezident republiky jmenoval předsedou rady ministrů Faure Essozimna GNASSINGBÉ EYADÉMA-u
- 8.10. jmenována nová vláda Faure Gnassingbého (MZV Robert DUSSEY)
- 28.10. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Komi Selom KLASSOU

TOKELAU

- 17.3. úřad hlavy státu *Ulu-o-Tokelau* nastoupil *Aliki Esera Fofó Filipino TUISANO*, *faipule* atolu Fakaofu a předseda Generálního fonu (*Fono Fakamua*)

TONGA

- 22.1. král jmenoval předsedou vlády 'Aisake Valu EKE-ho
- 28.1. oznámeno složení nové vlády (MZV korunní princ TOUPOUTO 'A 'Ulukalala)
- 31.1. vláda se ujala svých pravomocí
- 5.8. parlament přijal zákon, který nahrazuje dosavadní ministerstvo zahraničních věcí Úřadem diplomatické služby Jeho Veličenstva a králi dává větší pravomoci v zahraničních záležitostech země
- 20.11. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění se 17 zástupci lidu a devíti zástupci šlechty se konaly za volební účasti 49,87 % registrovaných voličů
- 15.12. předsedou Zákodárného shromáždění byl zvolen lord VAEA
- 15.12. parlament zvolil novým předsedou vlády Fatafehi Kinikinilau Lolomana'ia FAKAFANUA-u, 8. barona Fakafanua, když získal podporu 16 poslanců, zatímco stávající premiér 'Aisako Eke pouze deseti
- 18.12. král jmenoval 8. barona Fakafanuu premiérem, který se následně ujal své funkce
- 22.12. navrženo složení nové vlády (MZV korunní princ TUPOUTO 'A 'Ulukalala)
- 26.12. premiér Fakafanua předložil králi seznam nominovaných ministrů ke schválení

TRINIDAD A TOBAGO

- 6.1. poté, co 3.1. premiér Keith Rowley ohlásil svůj úmysl odstoupit, byl jeho nástupcem navržen Stuart Young
- 26.2. premiér Rowley ohlásil svou rezignaci k 16.3.
- 17.3. novým předsedou vlády jmenován Stuart Richard YOUNG, který současně představil svou vládu (MZV Dr. Amery BROWNE)
- 18.3. premiér Young doporučil prezidentce rozpustit parlament a svolat parlamentní volby na 28.4.
- 28.4. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 41 členem proběhly za účasti 53,92 % registrovaných voličů
- 1.5. předsedkyní vlády zvolena Kamla Susheila PERSAD-BISSESSAR-ová
- 3.5. jmenována nová vláda (MZV Sean SOBERS)
- 23.5. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Jagdeo SINGH, předsedou Senátu Wade MARK

TUNISKO

- 21.3. prezident Kaïs Mocef Mohamed Saïed odvolal z funkce předsedu vlády Kamela Maddouriho a jeho nástupkyní v úřadě jmenoval Saru ZAAFARANI-ovou /Sara Zaafarani/

TURECKO

- 12.5. separatistická Strana kurdských pracujících (PKK), která 40 let vedla ozbrojený boj za nezávislost Kurdů, vyslechla únorovou výzvu svého vězněného předsedy Abdullaha Öcalana k rozpuštění a oznámila složení zbraní a ukončení činnosti

TURKS A CAICOS

- 7.2. parlamentní volby do Parlamentu s 21 členy (z toho 19 volenými) proběhly za volební účasti 73,91 % registrovaných voličů (předsedou od 5.3.2021 Gordon BURTON)
- 8.2. předsedou vlády byl znovu zvolen Charles Washington MISICK
- 13.2. nová vláda se ujala svých povinností

TUVALU

- 30.9. na jednorocní prodloužení svého mandátu byl ustaven generální guvernér Sir Tofiga Vaervalu FALANI

UKRAJINA

- 5.2. podle informace ukrajinského prezidenta došlo k další výměně 150 válečných zajatců mezi Ruskem a Ukrajinou
- 25.2. až na druhý pokus přijala Nejvyšší rada rezoluci č. 13041, které potvrzuje, že nové prezidentské volby se mohou konat až po zajištění „komplexního, spravedlivého a udržitelného míru“ v zemi
- 11.3. na jednání s USA v saúdskoarabské Džiddě prohlásila Ukrajina, že je připravena přijmout návrh USA na okamžité 30-denní příměří, pokud s ním bude souhlasit i Rusko
- 25.3. po třídenních jednáních v Saúdské Arábii dosáhly Rusko a Ukrajina za zprostředkování USA dohody o částečném příměří v Černém moři, v němž budou obnoveny bezpečné obchodní trasy, pokud bude Rusku umožněn přístup k mezinárodnímu platebnímu systému SwiftPay a zrušeny sankce na vývoz obilí a produktů souvisejících s jeho výrobou (zemědělské stroje, hnojiva apod.); obě strany se dohodly na zákazu útoků na vyjmenovaná energetická zařízení a infrastrukturu
- 18.4. Rusko a Ukrajina si vyměnily za zprostředkování Mezinárodního výboru Červeného kříže padlé; Kijev převzal 909 těl, Moskva 41
- 19.4. skončilo částečné příměří v bojích mezi Ruskem a Ukrajinou týkající se útoků na energetickou soustavu a infrastrukturu
- 19.4. náčelník generálního štábu ozbrojených sil generál Valerij Gerasimov oznámil, že ruské ozbrojené síly dobyly nazpět 99,5 % území Kurské oblasti, obsazeného v r. 2024 Ukrajinou
- 19.4. prezident Putin vyhlásil jednostranné velikonoční příměří na 20.4. a vyzval Ukrajinu k přijetí obdobného rozhodnutí
- 21.4. prezident Putin vyjádřil souhlas s přímými rusko-ukrajinskými rozhovory krátce poté, co skončilo jednostranné ruské velikonoční příměří; Ukrajina rozhovory odmítá před uzavřením příměří
- 28.4. ruský prezident oznámil jednostranný třídenní klid zbraní mezi 8. a 10.5. na počest 80. výročí konce 2. světové války a vyzval Ukrajinu, aby udělala totéž; ukrajinský prezident Zelenskyj to vzápětí odmítl
- 6.5. ozbrojené síly Ruska a Ukrajiny si vyměnily po 205 válečných zajatcích
- 10.5. za podpory nejvyšší představitelů Británie, Francie, Německa a Polska z tzv. Koalice ochotných vyhlásil prezident Zelenskyj bezpodmínečné příměří od 12.5. po dobu 30 dní a pohrozil Rusku, že v případě nepřijetí na něj koalice vyhlásí nové sankce; Moskva tento návrh odmítla jako zbytečný
- 11.5. ruský prezident Putin vyzval Ukrajinu k účasti na přímých rozhovorech s Ruskem 15.5. v Istanbulu, které by měly být seriózním vyjednáváním o dosažení trvalého a pevného míru; Ukrajina přislíbila účast, pokud Rusko přijme její návrh na příměří
- 16.5. v Istanbulu bylo za zprostředkování Turecka a USA zahájeno jednání expertů vlád Ukrajiny a Ruska o ukončení ozbrojeného konfliktu; obě strany se dohodly na výměně válečných zajatců, která se týká tisíce osob z každé strany, a na výměně mrtvých obětí válečného konfliktu s tím, že Rusko přijalo od Ukrajiny 34 mrtvé, Ukrajina od Ruska 909 obětí

- 23.5. na ukrajinsko-běloruské hranici si Rusko a Ukrajina předaly po 250 vojenských a 120 civilních zajatcích v rámci dohody z 16.5.; 24.5. si vyměnily po 309 a 25.5. po 303 zajatcích
- 30.5. turecký ministr zahraničí Hakan Fidan oznámil, že 2.6. se v Istanbulu uskuteční další kolo rusko-ukrajinských jednání o ruském návrhu memoranda dalšího postupu mírového řešení konfliktu a uzavření příměří
- 2.6. na jednání v Istanbulu se zástupci Ruska a Ukrajiny dohodli na propuštění všech nemocných, těžce zraněných a zajatců mladších 25 let a na výměně těl 12 tisíc mrtvých vojáků a 2-3 denním příměří v místech, kde bude docházet k předávání
- 16.6. Rusko předalo podle dohody z Istanbulu 2.6. těla dalších 1.245 padlých ukrajinských vojáků, zatímco Ukrajina 51 (celkově tak Rusko vrátilo Ukrajině pozůstatky 6.060 vojáků, Ukrajina Rusku 78)
- 20.6. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců; počty nebyly zveřejněny, jde však o těžce nemocné a zraněné vojáky na obou stranách
- 14.7. na funkci nové předsedkyně vlády navrhl prezident Juliji Anatolijivnu SVYRYDENKO, kterou 17.7. schválila poměrem hlasů 262:22 při 26 abstencích Nejvyšší rada, stejně jako poměrem hlasů 253:13 i její vládu (MZV zůstává)
- 15.7. odstoupil předseda vlády Denys Šmyhal, parlament pak 16.7. jeho demisi přijal poměrem hlasů 261:0
- 17.7. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců, při níž ruská strana vydala Ukrajině 100 jejích vojáků, zatímco Ukrajina Rusku 16 mužů
- 19.7. prezident navrhl nové kolo přímých jednání s Ruskem o nastolení příměří na frontě, a to na nejvyšší možné úrovni
- 23.7. na třetím jednání v Istanbulu se delegace Ruska a Ukrajiny dohodly na výměně vojenských i civilních zajatců v počtu 1.200 osob z každé strany
- 14.8. proběhla další výměna ukrajinských a ruských válečných zajatců po 84 osobách na každé straně
- 15.8. na summitu USA a Ruska na Aljašce byly zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o ukončení konfliktu na Ukrajině; za účasti prezidenta Ukrajiny mají pokračovat 22.8.
- 19.8. v rámci dohody o výměně zajatců předalo Rusko Ukrajině těla 1.000 mrtvých vojáků
- 24.8. Rusko a Ukrajina si vyměnily po 146 válečných zajatcích
- 19.11. ministr armády USA Daniel Driscoll a náčelník štábu armády USA generál Randy George zahájili jednání s ukrajinskou vládou o přijetí 28-bodového plánu prezidenta Trumpa na ukončení války s Ruskem
- 21.11. ruský prezident Putin vyslovil podporu plánu prezidenta USA Trumpa na ukončení války na Ukrajině; ukrajinský prezident se má podle Trumpa vyjádřit do 27.11.
- 26.11. ukrajinská vláda vyslovila porozumění pro Trumpův plán na ukončení války v duchu jeho zúžení a úprav provedených po jednání Ukrajiny, USA a evropských zemí v Ženevě 23.11.; s Ruskem jednaly USA o modifikaci původního 28-bodového plánu 24.-25.11. v Abú Zabí

URUGUAY

- 15.2. úřad předsedy Poslanecké sněmovny do 28.2.2026 nastoupil Carlos Sebastián VALDOMIR MUSLERA
- 1.3. inaugurace nového prezidenta Yamandú Ramóna Antonia ORSIHO MARTÍNEZE a jeho vlády (MZV Mario LUBETKIN)

- 1.3. úřad předsedkyně Generálního shromáždění a Senátu nastoupila viceprezidentka Ana Carolina COSSE GARRIDO

USA

- 3.1. předsedou Sněmovny reprezentantů byl znovu zvolen James Michael JOHNSON, když ve 2. kole volby získal potřebných 218 hlasů od republikánských poslanců; předsedou Senátu *pro tempore* byl zvolen Charles GRASSLEY
- 6.1. Kongres na společném zasedání obou komor potvrdil výsledky prezidentských voleb 5.11.2024
- 20.1. inaugurace prezidenta Donalda Johna TRUMP-a a viceprezidenta Jamese Davida VANCE-ho
- 20.1. prezident Trump jmenoval úřadující členy kabinetu (MZV Lisa S. Dougherty KENNA)
- 21.1. poměrem hlasů 99:0 schválil Senát nominaci Marka Antonia RUBIO-a ministrem zahraničí, který se tím ujal své funkce
- 21.2. prezident Trump odvolal předsedu Sboru náčelníků štábů generála Charlese Quintona Browna, náčelníci Štábu námořních operací admirálku Lisu Franchettiovou a zástupce náčelníka Štábu letectva generála Jima Slifea; současně oznámil nominaci generálporučíka letectva Johna Daniela CAINE-ho na předsedu Sboru náčelníků štábů

VÁNOČNÍ OSTROV

- 18.10. volby do Rady (*Shire Council*) se 3 volenými členy ze 7
- 20.10. předsedou Rady byl zvolen Steven PEREIRA

VANUATU

- 16.1. předčasné parlamentní volby do Parlamentu s 52 členy proběhly za volební účasti 69,09 % registrovaných voličů
- 11.2. předsedou Parlamentu byl zvolen Felix Stephen DORRICK
- 11.2. poměrem hlasů 50:0 zvolil Parlament předsedou vlády Jothama NAPAT-a
- 11.2. nově zvolený premiér představil svoji vládu (MZV Marc ATI)

VATIKÁN

- 1.3. předsedkyní Pontifikální komise pro Vatikánský městský stát a předsedkyní vlády Vatikánu byla ustavena sestra Raffaella PETRINI
- 21.4. zemřel papež František; děkan kardinálského kolegia Giovanni Battista kardinál RE a kardinál-komoří Kevin Joseph kardinál FARRELL převzali řízení záležitostí katolické církve do zvolení nového papeže
- 28.4. generální kongregace rozhodla o konání konkláve k volbě nového papeže na 7.5.
- 7.5. 133 kardinálů oprávněných k volbě nového papeže zasedlo v konkláve, aby vybralo novou hlavu katolické církve; dne 8.5. byl ve 4. kole volby papežem zvolen Robert Francis kardinál Prevost, který přijal jméno LEV XIV. / Leo XIV /
- 9.5. papež prozatímne potvrdil ve funkci nejvyšší úředníky Svatého stolce, vč. státního tajemníka kardinála Pietra PAROLIN-a
- 18.5. inaugurační mši byl do funkce uveden papež Lev XIV.

VELKÁ BRITÁNIE

- 16.6.2024 náčelníkem Štábu obrany se stal generál Sir Charles Roland „Roly“ Vincent WALKER

- 22.5. Británie a Mauricius podepsaly dohodu o předání svrchovanosti nad Čagoskými ostrovy Mauriciu s tím, že Británie a USA budou moci po dobu 99 let využívat a spravovat strategicky důležitou vojenskou základnu na atolu Diego Garcia; tímto aktem končí existence Britského indickooceánského území
- 5.9. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí se stala Yvette COOPER

VENEZUELA

- 5.1. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Jorge Jesús RODRÍGUEZ GÓMEZ
- 10.1. inaugurace prezidenta Nicoláse Madura Moros na třetí šestiletý mandát
- 31.1. poté, co jednal se zvláštním vyslancem prezidenta USA Trumpa Richardem Grenellem, dal prezident Maduro příkaz k propuštění šesti amerických žoldnérů, zatčených začátkem ledna v Caracasu
- 19.2. Národní volební rada odložila termín parlamentních voleb z 27.4. na 25.5. za účelem umožnění účasti většího počtu voličů a opozičních politických stran; Jednotná demokratická platforma PUD však 22.5. oznámila, že bude volby bojkotovat a následně vyloučila dvě opoziční strany, které ve volbách kandidovaly
- 25.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 285 členy proběhly za volební účasti 42,66 % registrovaných voličů

VIETNAM

- 25.10. novým ministrem zahraničí byl jmenován Le Hoai TRUNG

VNITŘNÍ MONGOLSKO - NEI MONGGOL

- 13.10. úřadujícím předsedou regionální vlády se stal Bao Gang (18.10. byl ve funkci potvrzen)

WAKE

- 20.1. úřadující guvernérkou se stala Shannon Ann McGUIRE

WALLIS A FUTUNA

- 22.10. novým vrchním správcem byl jmenován Jean-François DE MANHEULLE, který do úřadu nastoupil 17.11.

ZANZIBAR

- 29.10. v prezidentských volbách zvítězil opět Dr. Hussein Ali MWINYI s 74,8 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.11.), zatímco Othman Massoud Othman získal 23,2 % odevzdaných hlasů; zbývající kandidáti Juma Ali Khatib, Hamad Ibrahim Mohamed, Ameir Hassan Ameir, Said Soud, Lela Rajab Khamis, Hassan Juma Salum, Khamis Faki Mgau, Hamad Rashid a Mfaume Khamis Hassan obdrželi dohromady 2 % odevzdaných hlasů, volební účast dosáhla 88 % registrovaných voličů
- 29.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 81 členem se konaly za volební účasti 88 % registrovaných voličů (předseda Zubeir Ali MAULID od 20.3.2016)

ZÁPADNÍ SAHARA

- 5.4. novým ministrem zahraničí byl jmenován Mohamed Yeslem BEISSAT

31.10. RB OSN schválila rezoluci č. 2797 (2025), kterou podpořila plán na udělení autonomie Západní Sahare pod marockou svrchovaností, stejně jako prodloužení mandátu mírové mise OSN MINURSO o jeden rok, tj. do 31.10.2026

ZIMBABWE

28.3. v předvečer protestů veteránů za jeho odchod z funkce, jmenoval prezident Emmerson Dambudzo Mnangagwa novým velitelem armády generála Emmanuela MATATU-a, který je loajální k náčelníkovi Štábu obrany generála Philipu Valerio Sibandovi

NATO

17.1. funkci předsedy Vojenského výboru nastoupil admirál Giuseppe CAVO DRAGONE

13.3.2026